

TRHOVÁ REGISTRA MĚSTA OPAVY
(1640-1647)

**Regestář - příspěvek ke studiu kulturních dějin
a privátních a veřejných strategií
měšťanské společnosti**

**Mikuláš Heinrich
Irena Korbelářová**

Opava 2013

TRHOVÁ REGISTRA MĚSTA OPAVY
(1640-1647)

**Regestář - příspěvek ke studiu kulturních dějin
a privátních a veřejných strategií
měšťanské společnosti**

Publikace byla připravena a vydána s podporou projektu Studentské grantové soutěže Slezské univerzity v Opavě č. SGS/15/2013.

Recenzovali:
PhDr. Karel Müller
Mgr. Jiří Peterka

© Bc. Mikuláš Heinrich (oddíly I., II.), prof. PhDr. Irena Korbelářová, Dr. (oddíl I.)
© Slezská univerzita v Opavě
ISBN: 978-80-7248-916-9

Obsah

I.	
Pozemkové knihy ve středoevropském kontextu (s akcentem na městské prostředí)	7
Nejstarší trhov $\acute{a}$ registra m $\acute{e}$ sta Opavy	13
II.	
Regest $\acute{a}$ ř	20
Osobn $\acute{i}$ rejst $\acute{r}$ ík	85
Prameny a literatura	96
Rezumn $\acute{e}$	101

I.

Pozemkové knihy ve středoevropském kontextu (s akcentem na městské prostředí)

Písemná evidence držby nemovitostí a obchodních transakcí s nimi spojených, vedená v kontextu ochrany osobního vlastnictví a současně daňové správy, spočívá svými kořeny v antické administrativě. Ve středoevropských zemích se od středověku rozvíjela v návaznosti na pronikání německého práva a nabývala různé formy: zprvu – a někde poměrně dlouho a převážně – se jednalo o listinná pořizení, postupně na ně navázal (či se paralelně vyvinul) systém knih, mnohdy roztržštěný a mnohovrstevnatý.

V německých zemích, které byly přinejmenším v počátečních fázích pro české (a také rakouské)¹ prostředí právním vzorem,² vznikaly majetkoprávní knihy časněji ve městech a obvykle pouze druhotně pojišťovaly vyhotovený smluvní instrument, tedy zaznamenávaly, případně ratifikovaly znění kupní smlouvy, aniž by měly obligatorní charakter, anebo aniž by dokonce individuální smlouvu nahrazovaly. Kromě toho se tam pod pojmem pozemková kniha („Grundbuch“) často rozuměla písemnost k nemovitostem se vztahující, nikoli ale prvořadě spojená s jejich trhem a tedy s majetkovým převodem domu či pozemku. Pod uvedeným názvem se mohl stejně tak skrývat urbář, ke

---

¹ Rakouské země zde připomínáme mimo jiné proto, že tamější vývoj agendy pojišťující majetkové poměry ve vztahu k nemovitostem měl s českým systémem mnohem více podobných rysů, než bývá v české literatuře zmiňováno. Nejpozději od přechodu české Koruny pod vládu Habsburků se systém dále sblížoval, mimo jiné díky panovníky vydávaným městským řádům a instrukcím, bez ohledu na právní okruh (norimberský/ pražský, magdeburský/olomoucký, vratislavský, rakouský/vídeňský), k němuž lokality příslušely. Sjednocování postoupilo v rámci modernizace a byrokratizace správy za tereziánských a josefínských reforem a vyvrcholilo v rakouských a českých zemích vydáním občanského zákoníku roku 1811.

² Nutno podotknout, že v české historiografii postrádáme moderní komparativní výklad problematiky evidence trhu s nemovitostmi v městském (tím spíše venkovském) prostředí v širším kontextu českých, rakouských a německých (přinejmenším bavorských, saských a braniborských) poměrů ve středověku a zejména v raném novověku, kdy se podoba veřejných knih či jiného typu písemností s právní průkazností ustálila.

konkrétnímu datu provedené soupisy poddaných a jejich majetku pro berní účely, finančních povinností apod.³

Podoba a způsob vedení pozemkových knih byly individuální nejen v zemích či jejich regionech, ale dokonce v jednotlivých městských lokalitách:⁴ odrážely totiž prolínání kompetencí samosprávy a zeměpanské (vrchnostenské) správy, přežívání zvykových pravidel⁵ a existenci lokálních městských řádů, které ještě v raném novověku upřednostňovaly listinná pořízení a jejich ratifikaci zapsanou v knihách městské rady nebo soudu či další místní specifika. Výsledkem konstituování pozemkových knih (ať už rozhodnutím zdola, tedy městské správy, anebo nařízením zeměpána/majitele) přitom často nebyl relativně jednoduchý systém vedení knih v podobě reálných folií (vločkových vkladů) s chronologickými záznamy o realizovaných trzích s nemovitostmi, ale soustava knih k dílčím agendám: knihy kupních smluv („Kaufbücher“), knihy jistin/záruk („Gewährbücher“), knihy zástav/závazků („Satzbücher“/„Einverleibungsbücher“), knihy obstavení („Verbotsbuch“), knihy hypoték („Hypothekbücher“) ad.⁶ Teprve během 16. a 17. století začalo být vedení pozemkových knih ve městech sjednocováno a co je podstatné, instrukce začaly obvykle nařizovat povinnost vkládat smluvní ujednání o převodu nemovitosti do nich jakožto veřejných knih. Bez toho nemohla smlouva nabýt platnosti.

---

³ Ke knihám pozemkového charakteru ve smyslu veřejných písemností s průběžnou evidencí majetkových změn (zemských desk, městských/venkovských knih) v německých a rakouských zemích do přelomu 18./19. stol. srov. např. Erwin HAMMER, *Die Geschichte des Grundbuches in Bayern*, Bayerische Heimatforschung, Heft 13, München 1960, zvl. s. 37-95; Heinrich DEMELIUS, *Österreichisches Grundbuchrecht. Entwicklung und Eigenart*, Wien 1948; Herbert HOFMEISTER, *Die Grundzüge des Liegenschaftserwerbes in der österreichischen Privatrechtsentwicklung seit dem 18. Jahrhundert*. Manz-Wien 1977; Gernot KOCHER, *Privatrechtsentwicklung und Rechtswissenschaft in Österreich*, Wien-Köln 1989; P. KÜBEL, *Die geschichtliche Entwicklung der Grundbücher in Österreich*, Seminararbeit, Universität Wien, Wien (1946); Gerit KANDUTSCH, *Die Grundbuchsentwicklung in Österreich*, Dissertation, Karl-Franzens-Universität Graz, Rechtswissenschaftliche Fakultät, Graz 1995, zvl. s. 5-34 (obě poslední práce zahrnují do pojmu rakouských zemí, resp. Rakouska i Čechy a Moravu, se zmínkami o Slezsku) ad.

⁴ Stále máme na mysli města jakožto rozvinutá centra s širokou mírou samosprávy a městských práv, tedy převážně svobodná města, královská/zeměpanská apod. Vrchnostenská města a městečka organizovala své kanceláře podle vzoru nejbližších správních center, s tím, že výrazný vliv mohly sehrávat zájmy majitele. Mnohá vrchnostenská města byla plně podřízena ve věci schvalování a evidence majetkových změn vrchnostem

⁵ Například ve městech rakouského (vídeňského právního okruhu) přetrvávalo v době plného konstituování knižního pojištění transakcí s městskými nemovitostmi nejen v Praze, ale i v dalších českých a moravských městech, ještě pojištění smluvních ujednání jejich uzavřením před speciálně k tomu ustaveným svědeckým grémiem. P. KÜBEL, *Die geschichtliche Entwicklung*, s. 46-47; G. KANDUTSCH, *Die Grundbuchsentwicklung*, s. 20-21.

⁶ G. KANDUTSCH, *Die Grundbuchsentwicklung*, s. 21-23.

Podobně složitý vývoj zaznamenaly ve střední Evropě, v zemích ovlivněných německým zákupním právem,⁷ venkovské pozemkové knihy, byly-li tam v souladu s právními a sociálními poměry vedeny. Týkaly se, podobně jako tomu bylo u nás, rustikální poddanské držby a obvykle se objevovaly pravidelněji během 16. století. Nutno ovšem připomenout, jak už bylo výše podotknuto, že pozemkovými knihami zde nebyly označovány jen písemnosti dokumentující a potvrzující kupy a prodeje poddanských nemovitostí, ale také například smíšené knihy (záznamy o převodech nemovitostí, soupisy poddaných, robot/povinné služby), knihy závazků a dokonce i urbáře jakožto soupisy povinností poddaných vůči vrchnosti a podkladové materiály pro berní katastry.⁸

Knihy vedené v českých zemích před rokem 1850 partikulárními úřady za účelem zaznamenávání a pojištění změn majetkových poměrů ve vztahu k držbě nemovitostí (domů, pozemků, usedlostí/gruntů) městského či rustikálního charakteru, náleží k nejvýznamnějším a v historiografii nejčastěji využívaným pramenům pro středověké a zvláště raně novověké dějiny. Tyto prameny, obecně obvykle nazývané pozemkovými knihami (s vědomím jejich různorodosti), byly ve městech s rozvinutou a mnohvrstevnatou správou a administrativní agendou označovány jako knihy trhové, knihy kupů/prodejů, trhová či kupní registra („Kaufregister“, „Kaufbücher“) apod.,⁹ zatímco ve venkovském prostředí – ve vesnicích, ale také ve vrchnostenských městech provinčního charakteru, s méně rozvinutými městskými funkcemi a nižší mírou samosprávy závislé na vrchnostenských orgánech – nesly název gruntovnice („Grundbücher“), někdy purkrechtní registra. Jejich vznik byl bezpochyby

---

⁷ V polském prostředí, z něhož vzešla i slezská knížectví náležející od poloviny 14. století k české Koruně, stála například evidence půdy a změn jejího vlastnictví na poněkud jiných základech, vzhledem ke specifickému charakteru společnosti s výrazným podílem šlechty rozdílného rozsahu majetkového zajištění. Soudní evidence se týkala zejména šlechtických statků. Úřední registrace majetkových změn pozemkového vlastnictví a s nimi spojených transakcí, např. půjček, v podobě ustálených knih (*księgi wieczyste, sądowe, hipoteczne* ad.) se rozvinula teprve během 19. století, a to odlišně v každé ze tří záborů, pruském, ruském a rakouském. Srov. např. *Polski słownik archiwalny*, Warszawa 1952, průběžně; *Prawo hipoteczne na ziemiach polskich pod zaborami*, Uniwersytet Jagielloński Kraków, učební text, www.law.uj.edu.pl/~khpp/site/images/adm/Image/Prawo%20orzeczowe%20 (1. 11. 2013) ad.

⁸ G. KANDUTSCH, *Die Grundbuchsentwicklung*, s. 31.

⁹ K vývoji městských knih v českých zemích zejména Václav VOJTÍŠEK, *O studiu městských knih českých*, in: Výbor z rozprav a studií, Praha 1953, s. 52-85; Jan ČAREK, *Městské a jiné úřední knihy archivu hlavního města Prahy*, Praha 1956, zvl. s. 25-26; Jindřich ŠEBÁNEK – Zdeněk FIALA – Zdeňka HLEDÍKOVÁ, *Česká diplomatika do roku 1848*, Praha 1971, zvl. s. 163-165, 172-173, 297-298; Ivan HLAVÁČEK – Jaroslav KAŠPAR – Rostislav NOVÝ, *Vademecum pomocných věd historických*, Praha 1993, s. 209, 216 ad. Srov. také Paul KÜBEL, *Die geschichtliche Entwicklung*, zvl. s. 4-9, 41-51.

ovlivněn staršími stavovskými písemnostmi, zemskými deskami trhovými, a sama jejich podstata odrážela zákupnost držby městských realit a poddanské půdy na německém právu.

Ve své relativní formální a obsahové pravidelnosti a sociálně právní ukotvenosti náležely pozemkové knihy v pravém smyslu tohoto termínu v českých zemích, zejména v Čechách a na Moravě,¹⁰ v kontextu střední Evropy k nejrozvinutějším a svým charakterem výjimečným písemnostem.¹¹ Dáno to bylo několika skutečnostmi: v Čechách (nejen v Praze) zdomácněla agenda městských knih, a to včetně evidence majetkových záležitostí a převodu nemovitostí, poměrně časně, už počátkem 14. století, a rozšiřovala se i dále. V raném novověku došlo k ukotvení jednotného Koldínova městského zákoníku, formulovaného na základech staroměstských práv, který sjednocoval právní poměry měst konstituovaných původně jak na jihoněmeckém (švábském), tak severoněmeckém (saském) právním okruhu. Koldínův zákoník byl pro Čechy schválen panovníkem roku 1579 a následně přijat jako závazný apelačním soudem v Praze,¹² na Moravě se postupně prosadil během 17. století.¹³

---

¹⁰ Ve Slezsku (s výjimkou Těšínska) se s pozemkovými knihami, lépe řečeno s knihami pojišťujícími převody nemovitostí, setkáváme v podstatě jen v městském prostředí. Knihy měly obvykle v souladu s místními řády a instrukcemi formu ratifikace již uzavřených smluv, předložených za tímto účelem radě či soudu. Nutno ovšem upřesnit, že jejich dochovanost je více než torzovitá, takže ne vždy je možno přesněji určit jejich genezi, formu a kancelářskou praxi. Na slezském venkově, kde až do novověku převažovala nezakoupená držba půdy (obdobně i šlechtický majetek měl výrazně lenní charakter), se s pozemkovými knihami, formujícími se podle všeho podle českých/moravských vzorů, setkáváme hlavně v hornoslezských příhraničních regionech. Z. JERDYNAK, *Akta gruntowe jako źródło do dziejów Zabrza i okolicznych miejscowości*, in: *Kultura prawna w Europie Środkowej*, red. A. Barciak, Katowice 2006, s. 155-163. Přehled dochovaných městských řádů a nařízení Matthias WEBER, *Die schlesischen Landesordnungen der Frühen Neuzeit*, Köln-Weimar-Wien 1996.

¹¹ K výzkumu a typologii pozemkových knih v kontextu právních poměrů českých zemí je v obecné rovině stále platný rozbor Vladimír PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost v pozemkových knihách 16. a 17. století*, Praha 1953, s. 5-64, zde i další starší literatura. Srov. také Miloslav VOLF, *Vývoj gruntovní knihy ve světle zákonů a hospodářských instrukcí*, Zprávy českého zemského archivu 8, 1939, s. 43-108; Josef HANZAL, *Současný stav a úkoly studia českých pozemkových knih*, Sborník archivních prací, 14, 1964, s. 39-56; Bronislav CHOCHOLÁČ, *Selské peníze. Sonda do finančního hospodaření poddaných na západní Moravě koncem 16. a v 17. století*, Brno 1999; TÝŽ, *Pozemkové knihy - neprávem opomíjený historický pramen*, in: *Historie a současnost veřejné správy*. (Sborník příspěvků z vědecké konference), Brno 1993, s. 8-11 ad. V současnosti je pozemkovým knihám věnována průběžná pozornost zvláště v rámci regionálně zaměřených výzkumů měst a obcí, zveřejněna byla řada dílčích pojednání i katalogů (registářů) konkrétních knih městské i venkovské provenience.

¹² Pavel Kristián z Koldína přihlížel při formulování zákoníku rovněž k zemským právům a k prvkům práva římského. K jeho genezi nověji např. Michaela HRUBÁ, *Zvonění na sv. Alžbětu. Odras norem a sociální praxe v životních strategiích měšťanek na prahu raného novověku*, Praha 2011, s. 86-102. Zde i přehled literatury. Vlastní text Pavel Kristián z Koldína, *Práva městská Království českého*, ed. H. Jireček, Praha 1876; Pavel KRISTIÁN z KOLDÍNA, *Práva městská Království Českého a Margkrabství Moravského*, s.d., s. 1. (1702, Brno).

Koldínův zákoník se podrobně věnoval i otázkám realizace a právního pojištění kupů a prodejů. Konkrétně stanovil, že „*Jeden každý gruntův městských prodavač, předkem povinnosti trhavau, potom týchž gruntův městských v knihy městské vkladem, s pravau do dne a do roka kupujícímu se zavazuje.*“ Pro názornost byl připojen i vzor, „*Forma obyčejná zápisu trhovního na grundy městské.*“¹⁴

Velmi rozdílná praxe panovala naopak ještě v raném novověku, a to až do poloviny 18. století, ve městech řídicích se magdeburskými právy. V některých městských centrech, mimo jiné v Krakově, jehož právní a kulturně společenský vliv sahal i do měst ve východních regionech Horního Slezska, a tedy české Koruny, se převod nemovitostí uskutečňoval formou vzdání se prodávajícího ve prospěch kupujícího před soudem, za účasti svědků, dokladem čehož byl záznam do soudních/městských knih. Právě tento záznam, a nikoli kupní smlouva, která nebyla obligatorně vyžadována, byl základním dokladem o pravoplatnosti držby.¹⁵ V jiných středoevropských městských lokalitách řídicích se magdeburskými právy – a týká se to také většiny Slezska – přetrvávala naopak prvotnost uzavření listinné kupní smlouvy a její následné potvrzení samosprávnými orgány a zapsání do trhových knih.¹⁶

Zaknihování prodeje venkovských poddanských nemovitostí do veřejných knih se stalo během raného novověku v českých zemích – a máme na mysli, jak připomínáme Čechy, Moravu, Opavsko a Krnovsko, kde převládala zakoupená držba poddanské půdy, ze Slezska jen Těšínsko – povinnou, a zdá se, že někde i jedinou formou pojištění převodu domu, pozemku či usedlosti i na venkově.

---

¹³ Subsidiárně byl na Moravě přijat roku 1680, závazně pak roku 1697. Ve Slezsku se Koldínova městská práva ujala, lépe řečeno byla knížetem nařízena, jen na Těšínsku (1598). *Listinář Těšínska (Codex diplomaticus Ducatus Tassinensis. Sběrka listinného materiálu k dějinám knížectví Těšínského*, ed. E. Němec, E. Šefčík, 8, Český Těšín 1981, č. 702; Wacław GOJNICZEK – Janusz SPYRA, *Cieszyn w czasach nowożytnych 1528-1848*, Cieszyn 2010, s. 22-23.

¹⁴ Pavel KRISTIÁN z KOLDÍNA, *Práva městská*, oddíl GXLVII, fol. CXXIVv., oddíl GXLIX, fol. CXXIX.

¹⁵ Při aktu vzdání se před soudem bylo zřejmě provedeno dohledání v městských knihách. Pokud nebyl takový záznam nalezen, musel prodávající před soudem předložit předem vyžádané potvrzení od městského písaře o absenci vkladu a dva svědci museli dosvědčit, že je oprávněným vlastníkem domu „*od trzydzieści lat i od jednego roku i sześć niedziel*“. Tento případ podle všeho nastával i tehdy, pokud syn/dědic převzal nemovitost od svého předka, aniž o tom byl učiněn záznam. To naznačuje, že převod mezi rodiči a dětmi, případně jinými příbuznými, nemusel být realizován formou smluvně ošetřeného prodeje (nebo vzdání se před soudem). *Bartolomiej Groicki, Tytuły prawa majdeburskiego*, ed. T. Wasilewski, Warszawa 1954, s. 90-92.

¹⁶ Například v Prudníku, právně vyspělém městě na moravskoslezském pomezí (v době geneze městského zřízení příslušejícím k Moravě), bylo v této souvislosti odkazováno jak na saská, tak na rakouská práva, a také na nařízení panovníka (zde Rudolfa II.). Archiwum Państwowe w Opolu, Akta miasta Prudniku, sign. 223.

Konkrétní podoba evidence byla odvislá obvykle od postoje vrchnosti (nebo pověřené správy panství), deklarovaného například v instrukcích, od regionálních zvyklostí apod.¹⁷

Vzhledem k poměrně vysoké míře věrohodnosti a vypovídacím schopnostem jsou pozemkové knihy/trhová registra nenahraditelné při sledování majetkového pohybu nemovitostí a vývoje jejich cen, při bádání nad staršími ekonomickými a sociálními dějinami měst a vesnic, při topografické a stavebně historické rekonstrukci sídel, stejně jako při genealogických výzkumech.

V souladu s moderními trendy historiografického bádání se význam pozemkových knih/trhových register ještě rozšiřuje. Dostávají se totiž do popředí zájmu i při sledování kulturně historických aspektů každodennosti městské či venkovské společnosti. Dovolují sledovat – mnohdy z jiného pohledu než listinné dokumenty a normotvorné texty – mnohé aspekty právního uspořádání, jednotlivé oblasti hmotné kultury (bydlení, stravování, odívání), složité a mnohvrstevnaté rodinné, genderové a obecně mezilidské vztahy v uzavřených komunitách místních obyvatel s regionálními a nadregionálními vazbami a v neposlední řadě majetkové, privátní a dokonce i politické strategie příslušníků městské/venkovské society. To jsou také důvody, proč je městským i venkovským pozemkovým knihám věnována dlouhodobě, byť nesoustavně, pozornost v rámci zpracovávání graduálních prací studentů historických oborů na Filozoficko-přírodovědecké fakultě Slezské univerzity v Opavě.¹⁸

---

¹⁷ Např. M. Volf, *Vývoj gruntovní knihy*, s. 41-108.

¹⁸ Pavel MATLAS, *Měšťanské nemovitosti opavské (od konce války třicetileté do požáru roku 1689)*. Diplomová práce, Opava 1999; Richard KUBÍK, *Pozemková kniha města Hradce nad Moravicí*. Ročníková práce FPF v Opavě, Opava 2001; Miriam SLAVÍKOVÁ, *Purkrechtní kniha strážnického Předměstí z let 1572-1794*. Ročníková práce, Opava 2001; Jiří PETERKA, *Pozemkové knihy města Hradce nad Moravicí z let 1678-1749*. Ročníková práce, Opava 2001; Veronika DULÍKOVÁ, *Pozemková kniha města Bzence z let 1604- 1672*. Diplomová práce, Opava 2002; Kateřina PIECKOVÁ, *Pozemkové knihy Podolí z let 1720-1827*. Diplomová práce, Opava 2004; Jan DVOŘÁK, *Pozemková kniha města Vítkova z let 1557-1649 (1652)*. Ročníková práce, Opava 2005 ad.

Nejstarší trhová registra města Opavy

V typologii městských knih jsou pozemkové knihy (bez ohledu na specifický název v konkrétní lokalitě) řazeny do skupiny písemností pojišťujících soukromá práva měšťanů a svým charakterem náležely k agendě nesporného práva soukromého, která byla v rozvinutých politicko-správních centrech se zámožnými vrstvami obyvatel s vyšší mírou vzdělanosti, právního rozhledu a profesními zkušenosti nadregionálního rozměru vedena již od středověku. Předpokládat proto můžeme existenci pozemkových/trhových knih rovněž v Opavě, která byla od počátku 14. století metropolí svěbytného vévodství/knížectví, jedné z vedlejších zemí české Koruny, vyvěrající právně a správně z moravských kořenů, od sklonku předbělohorské doby řazená ke Slezsku. Navzdory snahám ústředních orgánů se v Opavě, podobně jako ve většině Slezska,¹⁹ nepodařilo prosadit platnost Koldínova zákoníku a město se řídilo až do 18. století magdeburskými právy.²⁰

Opavská trhová registra, „Kaufregister der Stadt“ z let (1636) 1640-1647 (1679/80),²¹ která stojí v centru našeho zájmu, jsou nejstarší dochovanou písemností pojišťující soukromé vlastnictví měšťanských nemovitostí v tomto městě.²² Nejednalo se ale bezpochyby o první pramen svého druhu. Na to byla Opava ekonomicky a politicky vysoce rozvinutým centrem²³ se strukturovanou

---

¹⁹ *Slezsko v dějinách českého státu*. II. Radek FUKALA – Irena KORBELÁŘOVÁ – Jaromír OLŠOVSKÝ – Dušan UHLÍŘ – Rudolf ŽÁČEK, 1490-1763, Praha 2012, s. 185.

²⁰ V trestně právních sporech se sice v Opavě přihlíželo už od předbělohorské doby k ustanovením zákoníku císaře Karla V., tzv. Carolině, současně se ale jeho představitelé obraceli ještě počátkem 17. století (poslední doklad je z roku 1610) o naučení do Vratislavi. Odkazy na saské právo se v civilně právních záležitostech objevují ve zlomcích opavských městských knih i v předjosefinském období. Vincenc PRASEK, *Organisace práv magdeburských na severní Moravě a ve Slezsku*, Olomouc 1900, s. 1-2; Josef ZUKAL, *Das Criminalregistr des Stadtgerichtes zu Troppau für die Jahre 1643-1670*, Zeitschrift des Vereins für Geschichte und Alterthum Schlesiens, 14, 1878, s. 532-557; srov. také pramenné odkazy např. Státní okresní archiv Opava, Archiv města Opavy, inv. č. 225, sign. IBb14 (smolná kniha 1643-1670); inv. č. 223, sign. IBb13 (kniha soudních narovnání a řádů 1570-1773) ad.

²¹ V archivních pomůckách bývá uvedeno poslední vročení 1679, záznam o splátce k uvedenému roku ale byla provedena do trhových register až o rok později, 1680 (vklad č. 137).

²² Kniha je uložena v SOkA, Archiv města Opava, inv. č. 272, sign. A-32-4.

²³ Opava byla na německém právu konstituována před rokem 1220, původně byla moravským královským městem. Od počátku 14. století (1318) se stala stolicí Opavského

městskou správou a soudnictvím²⁴ a vnitřně diferencovanou měšťanskou societou navyklou už poměrně záhy na písemné pojištění svých práv. Vyspělému veřejnosprávnímu systému navíc odpovídala úroveň administrativy:²⁵ městská kancelář byla od středověku obsazena školeným syndikem a posléze i dalšími písaři a specializovanými úředníky. Ve druhé polovině 16. století byla díky Jindřichu Polanovi st., městskému syndikovi s právním vzděláním, vybavena „radním zrcadlem“ pro vedení správních záležitostí (1557) a „zelenou knihou“ pro vedení soudních záležitostí.²⁶

Knížní agenda opavské městské kanceláře se zřejmě začala rozvíjet už během 14. století, z doby před třicetiletou válkou z ní ale zůstala jen zcela nepatrná torza.²⁷ Rukopisy odpovídající svým charakterem pozemkovým knihám v nich postrádáme, což samozřejmě neznamená, že v kanceláři nebyly vedeny. Zdá se ale, že většina z nich – a podobně i další městské knihy a aktový materiál

---

věvodství/knížectví, od roku 1613/14 byla spolu s celou zemí v majetku Lichtenštejnů a počítána byla ke Slezsku.

²⁴ Správa Opavy byla od středověku svěřena každoročně obnovované městské radě v čele se čtyřmi purkmistry, střídajícími se během funkčního období. Rychtář byl už nejpozději od samého počátku 15. století podřízen jako policejní a soudní úředník radě. Od roku 1624 byl dále jmenován knížecí rychtář jako zeměpanský úředník, dohlížející na správu a veřejný život města. Od 13. století se Opava řídila magdeburskými právy, disponovala soudnictvím civilním (sporným a nesporným) i trestněprávním (hrdelní soud). K dějinám Opavy, politické pozici, správě a soudnictví v přehledu Karel MÜLLER – Rudolf ŽÁČEK, a kol., *Opava. Historie. Kultura. Lidé*, Opava 2006, průběžně.

²⁵ Správa vnitřních záležitostí města, řízení komunálních ekonomických aktivit a složitost společenských záležitostí vedla městskou radu postupně k ustavení specializovaných úřadů pro vybrané agendy. Nejpozději ve druhé polovině 16. století vznikl například rentovní/důchodní úřad („Rentamt“), stavební úřad („Bauamt“) a úřad pro správu městské taverny/krčmy, resp. pro realizaci komunálních propinačních práv („Tabernaamt“). O struktuře administrativních úřadů podrobněji v městských urbářích. Gottlieb BIERMANN, *Einnahmen und Ausgaben der Stadt Troppau im Jahre 1594*, Notizen-Blatt der historisch-statistischen Section der k. k. mähr.-schles. Gesellschaft etc., Brünn 1868, č. 6, s. 43-48, č. 7, s. 51-55; Irena KORBELÁŘOVÁ, *Urbář města Opavy z roku 1645*, Opava. Sborník k dějinám města, 2, 2000, s. 39-41.

²⁶ Jindřich Polan st. (†1573) pocházel z Gdaňska, před příchodem do Opavy (kol. r. 1553) působil jako písař v Olomouci, pro niž sepsal roku 1550 soudní řád. V roce 1563 obdržel erbovní listinu a predikát z Polansdorfu. Jeho syn Jindřich ml. převzal otcovo místo, byl autorem tak zvané Fürstensteinské (dnes nezvěstné) opavské kroniky. Další syn Amand se přichýlil ke kalvinství, pobýval v Ženevě a pak v Basileji, kde dosáhl na post děkana teologické fakulty, rektora a posléze tam zemřel (1561-1610). Josef ZUKAL, *Polanové z Polansdorfu. Památná rodina opavská 16. věku*, Časopis Matice moravské, 51, 1927, s. 99-123; Václav ŠTĚPÁN, *Der Troppauer Stadtschreiber Heinrich Polan von Polandorf und sein Sohn Amand*, in: *Oberschlesische Dichter und Gelehrte vom Humanismus bis zum Barock*, ed. G. Koselek, Bielefeld 2000, s. 247-253 (zde přehled literatury); Libuše SPÁČILOVÁ, *Olomoucký písař Jindřich Polan a jeho soudní řád z roku 1550*, in: *Problematika historických a vzácných knižních fondů Čech, Moravy a Slezska*, 13. ročník odborné konference (2004), <http://www.vkol.cz/cs/aktivita/konference-a-odborna-setkani> (13. 8. 2013) ad.

²⁷ SOKA, Archiv města Opavy, inventář.

– byla zničena za velkého požáru Opavy roku 1556. Jejich rekonstrukcí či obnovením mohl být pověřen zkušený písař Jindřich Polan st.²⁸

Z dochovaných exemplářů pro 17. a 18. století je zřejmé, že v Opavě zůstávaly převody domů/nemovitostí pojištěny, v souladu s raně novověkými zvyklostmi v oblastech řídicích se magdeburskými právy,²⁹ přednostně formou kupních smluv listinného charakteru. Zápisy do trhových register (resp. pořizování ratifikací s doprovodnými záznamy) byly možná dokonce jen fakultativní (jak o tom svědčí absence dokladů o některých z prokazatelně realizovaných převodů nemovitostí v existujících knihách).³⁰ O existenci knih příslušného typu již ve starším období přesto není důvod pochybovat. Kontinuální vedení nejpozději od poloviny 16. století, od doby působení Jindřicha Polana st., naznačuje nejen průběžné označování dochovaných knih počínající až čísly druhé desítky, ale rovněž příležitostné odkazy na evidenci majetkových změn před vznikem první dochované knihy. A v neposlední řadě i její formální podoba, která zcela postrádá pamětní záznam o založení, ba dokonce i titulní stranu.

Nejstarší opavská trhová registra – ve své podstatě kniha ratifikací kupních smluv – má rozměry 19,5 x 31 x 9,5 cm, tvoří ji 577 papírových folií (včetně 6 vložených a dodatečně vevázaných folií, většinou listků menších rozměrů). Má pevnou vazbu v tvrdých deskách, potažených běleným pergamenem s lisovaným ornamentálním dekorem. Každá deska má na okraji zbytky po dvou prouzcích kůže, jež sloužily ke svázání knihy. V souvislosti s reformou obecní samosprávy po roce 1848 byla kniha opatřena ochranným sešitím stříbrnočervenou šňůrou, upevněným pečetím na vnitřní části zadní desky. Na předních deskách a na hřbetě nese kniha nápis („Kaufregister der Stadt N° 17. 1640-1647“), přičemž text napsaný novogotickou polokurzívou na hřbetě je starší, zřejmě soudobý s knižními vklady, text humanistickou kurzívou na deskách vznikl při úředním zapečetění knihy v polovině 19. století.

---

²⁸ V. ŠTĚPÁN, *Der Troppauer Stadtschreiber*, s. 248.

²⁹ K proměnam právních poměrů v okruhu tzv. saského/magdeburského zrcadla v raném novověku např. *Grundlagen für ein neues Europa. Das Magdeburger und Lübecker Recht in Spätmittelalter und Früher Neuzeit*, edd. H. Lück, M. Puhle, A. Ranft, Köln-Weimar-Wien 2009.

³⁰ Příkladem mohou být transakce lékaře Gottfrieda Tadeáše Böhma. V roce 1692 koupil šenkovní dům v Hrnčířské ulici. Do městské knihy kupních smluv nebyl vklad o koupi pořízen v době její realizace, ale teprve roku 1700, kdy se „nový“ majitel, užívající již osm let nemovitost, rozhodl složit konečně závdavek a první splátky. Podobně nebyla do knihy vložena smlouva (opis smlouvy), týkající se domu na Horním náměstí, který si Böhm pořídil kolem roku 1700, a to ani dodatečně. Zůstala zřejmě pouze v listinné podobě. Naopak prodej domu v Hrnčířské ulici roku 1705 je v knize dokladován samostatným vkladem. SOKA, Archiv města Opavy, inv. č. 280, sign. A32-12.

Kniha obsahuje 149 chronologicky řazených vložkových vkladů k jedné reálné transakci, které jsou obvykle tvořeny vlastní ratifikací kupní smlouvy a dále následnými záznamy kvitancí, splátek pohledávek a dalších finančních operací a právních aktů s obchodovanou nemovitostí spojených. Nelze přitom hovořit o reálných foliích v pravém slova smyslu, neboť každý soubor obsahuje vždy jen jednu smlouvu/ratifikaci k dané nemovitosti. Každý vklad/vložka je na začátku označen pořadovým číslem, provedeným písařem na první pagině smlouvy vpravo nahoře.³¹ Nese dvojí novodobou foliaci: první byla vyhotovena tužkou při spodním okraji listů, začíná na první (nepopsané) stránce knihy; druhá byla provedena razítkem, černou barvou, v pravém horním rohu listů, začíná na straně s prvním vkladem.³²

Kniha je psána převážně německy, česky bylo vyhotoveno jen pět smluv.³³ Písaři užívali německé novogotické písmo, české vklady nesou znaky českého novogotického písma. Latinské texty (celistvé i jednotlivá slova a obraty obvykle právního charakteru) byly vyhotoveny humanistickou polokurzívou.

Na sepsání knihy se podílel větší počet písařů, což je vzhledem k průběžně doplňovaným záznamům o splátkách pochopitelné. Pokud se zaměříme pouze na rukopisy smluv, lze rozlišit pět variant písma, resp. písařských rukou, které pro přehlednost označujeme dále majuskulními písmeny. Písmo A (smlouvy č. 1-24) působí nejucelenějším, poněkud strnulým dojmem. Habitus je nižší, poněkud okrouhlý, sklon kolmý, dlouhé dráčky zřídka přesahují do dalších řádků. Mnohé smlouvy psané tímto písmem mají kaligraficky vyvedené iniciály, čímž se celkově odlišují od ostatních smluv. Výrazně prohnuté dolní tahy u písmen –y– a –z– jsou zakončeny kapkovitě. Řádky jsou vedeny přesně.³⁴

Písmo B, které je zběžnější než písmo A, je psáno obvykle plošším perem a tudíž má tmavší kresbu. Rovněž je nižší, kolmé. Tento rukopis se překrývá s následujícím písmem C, představujícím nejzběžnější typ, jenž má nejsilnější kresbu, nepravidelný sklon spíše doprava, výrazné dlouhé spodní tahy u některých písmen a výrazný přítlak. Řádky jsou dodržovány jen zběžně, taktéž řádkování je proměnlivé. Zvýrazněné části psané polokurzívou mají výrazně

---

³¹ Nový vklad začíná vždy na aversu folia.

³² Rukopisná foliace nebyla provedena důsledně. V registřích bude odkazováno na nejuplněnější, razítkem provedenou foliaci.

³³ Jedná se o smlouvy č. 10, 11, 43, 82 a 120, přičemž smlouvy č. 43 a 120 jsou shodného obsahu.

³⁴ Písařská ruka pořídila jak německé, tak české smlouvy. Vyloučit nelze ani podíl na vkladu č. 120.

kolmý až mírně levý sklon v dřících a charakteristický vzhled. Jedná se o písarskou ruku, která zaznamenala největší počet smluv. Zpočátku se překrývá s písarem B, poslední smlouva psaná touto rukou má číslo 132, přesahuje tedy působnost písáře užívajícího písmo D, úhledností podobného písmu A. Na rozdíl od něj má však celkově užší tvary a působí dynamičtějším dojmem (dlouhé dříky jsou vedeny se značným švihem a mnohdy zasahují do okolních řádků). Přesto písař dodržoval přesné řádkování a celkovou úpravu, takže je písmo dobře čitelné. Zvláštním rysem je rovněž používání tečky uprostřed majuskulního písmena –O– (hlavně v latinských a českých textech).

Poslední variantou písma tržové knihy je písmo E. Vyskytuje se v závěru knihy, jeho styl je podobný písari D, tudíž se hůře rozlišuje, na rozdíl od něj používá u minuskulního –U– dlouhý náběhový tvar, který je odlišně zakončen. Překrývá se s písarem C.

Vklady – ratifikace smluvních ujednání a návazné záznamy o splátkách, právních krocích svázaných s nemovitostmi apod. – byly pořizovány nikoli do svázané knihy, ale na samostatná folia/kvaterny, tvořících vložky k jednotlivým transakcím. V kanceláři byly vložky zakládány a řazeny chronologicky, podle pořadí uzavíraných tržových smluv a dalších směrodatných dojednání. Paralelně bylo pořizováno soudobé repertorium, které průběžně vykazuje shodné písarské ruce jako vlastní vklady. Po určité době byl soubor vložek svázán do knihy.

Vedení evidence na samostatná folia je nepochybné, třebaš kodex – a následně i jeho pokračovatelé z druhé poloviny 17. a počátku 18. století – budí opačný dojem. Je to dáno nejen chronologickým řazením a uceleností vkladového souboru, který je jednoznačně výsledkem vyžralého administrativního vedení kancelářské agendy na opavském magistrátě – při městské radě, soudu i na úřadech zřízených radou pro vedení speciálních úseků (stavební úřad, důchodový úřad ad.),³⁵ ale i podobou repertáře a technickými parametry: převážně shodná psací látka, průběžná původní foliace a číslování vkladů, ořez folií nezasahující do textů ad. Důsledná analýza ale ukázala na dodatečné svázání, byť soudobé a nikoli novodobé. Nelze dokonce vyloučit, že některé doprovodné záznamy, např. kvitancí, byly provedeny až do svázané knihy.

O pořizování ratifikací kupních smluv na volná folia, nikoli do knihy, svědčí mimo jiné i vevázané lístky chronologicky i obsahově související s vloženými smlouvami, a zejména filigrány. Listy ručního papíru, tvořící knihu,

---

³⁵ Srov. výše. I. KORBELÁŘOVÁ, *Urbář města Opavy*, s. 39-44.

nesou totiž několik typů filigránů.³⁶ Producentem většiny papírových folií byla bezpochyby papírna ve Velkých Losinách. Listy v knize přitom nesou tři mírně odlišné filigrány, z toho nejmladší datovatelný až rokem 1647. Opavské papírně patří rovněž tři typy filigránů.³⁷ Další, už nepočtené listy, nesou filigrány odpovídající papírně v Horní Louče na sovineckém panství³⁸ a zatím neidentifikované papírně, možná ve slezské Svídnici.³⁹

Vklady sledovaných trhových register byly vyhotovovány podle jednotného formuláře, liší se pouze dílčími detaily. Text otevírá datace, uvedená v německých smlouvách latinským slovem „Anno“, české výrazem Letha Panie. Následuje označení dne, a to dvojnásobem: častěji s číselným vyznačením pořadí dne v měsíci (např. „Den 7. May“), výjimečně s užitím datování podle církevních svátků (např. „we strziedu przed swatym Wytem“).

Následuje vyjmenování osob schvalujících a provádějících z moci svého úřadu právní akt (purkmistr, radní/městská rada, rychtář, soudní přisedící). Titulatura bývá většinou uvedena pouze ve zkratce (např. „E. E. W. W. Rath alhier“).

Dále jsou vyjmenovány transakce se účastníci strany, tedy kupující a prodávající („Kaufseite und Verkaufseite“), nebo jejich poručníci, kurátoři („Vormünder“/„Curatores“) a podobně. Dispozice obsahuje zpravidla charakteristiku nemovitosti s určením jeho polohy pomocí vyjmenování sousedních domů/poustek, případně jmenováním ulice/náměstí či části města, ve které je položena, dále její stav, v některých případech i inventář. Připojena bývá formule, stanovující převod majetku se vším jeho příslušenstvím, právy a povinnostmi.

Poté bývá uvedena kupní cena („Kaufsumma“) a výše závdavku („Anguld“), způsob splacení a jejich termíny, případně následující transakce (v případě dluhů). Podobným způsobem bývají uvedeny splátky („Jahrguld“), zvláštní podmínky, výminky, břemena, váznoucí dluhy ap. Na místě sankce je většinou uvedena náhrada za případné odstoupení od smlouvy („Wandelkauf“) jak ze strany kupujícího, tak prodávajícího, pokuta za dlouhodobé nesplacení závdavku/splátek, kdy půlka měla připadnout prodávajícímu a půlka rentovnímu

---

³⁶ Za odbornou pomoc spoluautor srdečně děkuje p. Jiřímu Palátovi, odborníkovi na dějiny papíren a papírenské výroby na Moravě a ve Slezsku. Srov. také Jiří PALÁT – Pavel ŠRÁMEK, *500 let výroby papíru v Českém Slezsku (1507-2007)*, I-III, Časopis Slezského zemského muzea, sér. B 56, 2007, s. 15-32; 97-117; 193-215; Bohumír INDRA, *Opavská papírna*, in: Opava. Sborník k 10. výročí osvobození města, Ostrava, 1956, s. 165-190.

³⁷ SOKA Opava, Archiv města Opava, inv. č. 272, sign. A-32-4, fol. 34, 447 a 548.

³⁸ Tamtéž, fol. 499-500.

³⁹ Tamtéž, fol. 480.

úřadu. Zápis uzavírá svědečná řada (svědkové kupujícího a prodávajícího, další přítomné osoby; v případě, že nemovitost prodával rentovní úřad, jsou uvedeni jen svědci kupujícího), a dále ratifikace či ratihabice, datum schválení či dodatečného uznání smlouvy a jméno úřadujícího purkmistra.

Za vlastním vkladem o obchodní transakci následují kvitance, zápisy o zaplacení závdavku či roční splátky, které však mohly a často i byly spláceny se značným zpožděním, někdy kumulovaně za několik let. Obvykle je uvedeno jméno plátce a příjemce, za jaké období je splátka uhrazena, datum složení obnosu. Poslední kvitance obsahuje obvykle informaci o vyplacení nemovitosti. Následovat mohou dále záznamy o vznesených nárocích, dojednaných úmluvách, převodech a jiné.

II.

Regestář

Přestože české archivy přistoupily v nedávné době v rámci péče o archivní fondy k rozsáhlé digitalizaci nejvýznamnějších skupin pramenů, mimo jiné také pozemkových knih,⁴⁰ tradiční zpracování a vydávání registářů (katalogů) vybraných pozemkových knih je stále velmi přínosným způsobem jejich zpřístupnění. Zejména uvážíme-li, že se jedná o prameny vyhledávané jako zdroj základních informací nejen profesionálními historiky, ale rovněž zájemci o genealogii z řad laické veřejnosti s nižší mírou pomocnovědných dovedností. Regestáře poskytují poměrně vysoký komfort získávání kriticky vyhodnocených dat, týkajících se jednotlivých obchodních transakcí a nemovitostí, seřazených v přehledném systému výtahů z kupních smluv, obvykle doprovázených moderními rejstříky. Do originálních (či digitalizovaných) textů, velmi často cizojazyčných a z kaligrafického hlediska vysoce rozkolísaných, pak mohou uživatelé vstupovat s jistou představou o jejich obsahu jen v případě nutnosti získání podrobnějších informací, při diplomatickém zkoumání pramenů apod.

Regestová část předkládané publikace⁴¹ si klade za cíl zpřístupnit vklady nejstarších dochovaných trhových register města Opavy, a to nikoli jen v podobě registů ratifikovaných smluv, ale rovněž stručných shrnutí doprovodných záznamů. Opavská trhová registra jsou totiž pozoruhodná nikoli jen proto, že se jedná o nejstarší z řady nezastupitelných pramenů pro rekonstrukci městské zástavby a majetkového pohybu v oblasti držby nemovitostí (v tomto směru byly ostatně v minulosti již mírou vrchovatou využity). Při správné volbě úhlu pohledu a trpělivé komparativní analýze poskytují široké množství informací o materiálních poměrech uvnitř měšťanské society, promítajících se do rozložení veřejného vlivu mezi přední měšťanské rodiny. Dovolují sledovat veřejné i privátní strategie příslušníků měšťanské společnosti, rozklíčovat rodinné vazby

---

⁴⁰ Digitálně zpracované pozemkové knihy z oblasti severní Moravy a Slezska jsou přístupné prostřednictvím www.archives.cz.

⁴¹ Regestář byl připraven v rámci řešení projektu Studentské grantové soutěže Slezské univerzity v Opavě, č. SGS/15/2013. Východiskem se stala bakalářská práce Mikuláš HEINRICH, *Pozemková kniha města Opavy (1640-1647)*. Bakalářská práce FPF SU v Opavě, Opava 2011.

a genderové poměry, postavení žen v majetkoprávních záležitostech ad. Zvláště pozoruhodné jsou zápisy provázející vlastní meritum každého vkladu, ratifikace smlouvy, ať už se jedná o záznamy o pohledávkách, ohlášky finančních nároků, adresáty plateb ad.

Nejstarší trhov^á registra (a stejně tak na ně bezprostředně navazující svazky) jsou jedinečná i proto, že nabízejí plastický obraz opavské každodennosti a přispívají k objasnění společenských poměrů v době vskutku převratné, v letech třicetileté války a bezprostředně navazujících, tedy v období doznívání náboženské transformace a sociálních proměn, podmíněných, mimo jiné, vleklou ekonomickou krizí, úpadkem části starousedlických rodin a ambiciózními aktivitami nově přijímaných měšťanů, původem nejednou zcela mimo opavské prostředí.

Regestář byl připraven standardním způsobem: pořadí regestů odpovídá původnímu řazení vkladů v knize, číslo regestu respektuje numeraci originální smlouvy, resp. vkladu. Zlomky smluv či se smlouvami souvisejících textů, které byly při vázání samostatně vedených folií do knihy chybně zařazeny, figurují v registáři jako samostatné položky označené majuskulními písmeny. Pokud bylo možné jejich ztotožnění s vkladovým celkem, je na to odkázáno v poznámce.

Regestový vklad se skládá z výtahu vlastní kupní smlouvy s údaji o datu jejího uzavření, o prodávajícím, kupujícím, o charakteru nemovitosti (domu, řemeslnické lávky), případně o její lokalizaci, dále o kupní ceně a od ní odvozené výši závdavku, splátek, poplatku za možnost odstoupení od smlouvy („Wandelkauf“) ad., o dojednání výměnku, o inventáři atd. Poté následuje vyjmenováním osob, podílejících se na uzavření smlouvy (svědkové kupujícího/ prodávajícího),⁴² resp. na její úřední ratifikaci. K regestu byly zařazeny údaje o úhradě závdavku a splátkách, o poplatcích úřadům (rada/soud, církevním institucím) ad.

K regestu jsou připojeny dále základní informace – vzhledem k prostorovým možnostem registáře vskutku v minimalistické podobě – o obsahu vkladů dílčího charakteru, doprovázejících smlouvy, jako byly pohledávky, ohlášky či vzdání se nároků, vyrovnání dluhů, které se úzce nebo

---

⁴² Zde mohou být zahrnuti i kurátoři žen, pokud není jejich postavení jasně specifikováno. Ve smlouvám přitom kolísá označení osob na pozici smluvních svědků, kurátorů (u žen) a poručníků (u nezletilých sirotek). Jejich jasné rozklíčení může být výsledkem až následného, tematicky zaměřeného studia. Nebylo-li postavení osoby zcela jisté (anebo bylo uvedeno obecně) označujeme ji na pozici zástupce/zastupujícího.

volněji vztahovaly k předmětné nemovitosti, ke splátkám a jejich adresátům (věřitelé, rodinní příslušníci) apod. Jedná se o širokou škálu informací, naznačujících strukturovanost a mnohvrstevnatost veřejného i privátního života opavské městské, resp. měšťanské společnosti. Podstata mnohých ujednání a způsoby jejich naplňování, stejně jako osobní vazby některých jmenovaných osob, nejsou z pozemkové knihy často bez dalších analytických výzkumů identifikovatelné (budou-li vůbec určitelné z jiných pramenů městské, zemské či jiné provenience, dochovaných pro danou dobu jen velmi torzovitě). Přesto jsme se je rozhodli do registáře zařadit, neboť poodhalují, anebo alespoň naznačují, dosud neznámé a někdy neočekávaně složité formy měšťanské každodennosti zemské metropole, tolik kvalitativně odlišné, jak se ve světle trhových register jeví, od materiální a duchovní všednosti provinčních městských lokalit.

Z hlediska formálního zpracování registáře specifikujeme následující momenty: jména a příjmení byla transliterována, přistupovat k nim ale nutno s vědomím jejich silné grafické rozkolísanosti a proměnlivosti dané absencí ustálenosti písemné podoby osobních pojmenování v tehdejší bilingvní prostředí Opavy. Různí písaři, ale dokonce i jeden a tentýž písař v tomtéž vkladu, zaznamenávali v důsledku toho křestní jméno a příjmení jedné osoby proměnlivě, pod dojmem jejich zvukové podoby.⁴³ V regestech nemohly být všechny varianty jmen a příjmení zaznamenány, užívány jsou nejběžnější se vyskytující. Odlišná ortografie jmen nemá zpravidla vliv na konkrétní určení osobnosti.⁴⁴

Osoby nebyly v poznámkovém aparátu katalogu blíže identifikovány profesně, společensky ani genealogicky. Jednak by si tento postup vyžadoval časově náročné komparativní studium, které neodpovídá možnostem původně bakalářské práce a následně studentského projektu, jednak by se měl stát předmětem samostatného kulturně historického studia v kontextu sledování dílčích problémů z dějin Opavy a opavské společnosti.

Registář je doplněn osobním rejstříkem, číslo odkazuje na pořadové číslo vkladu.

---

⁴³ Týká se to jak původem německý, tak českých (slovanských) jmen. Kolísalo mimo jiné užívání zdvojených souhlásek a samohlásek, hláskových skupin –l–/–ll–, –t–/–tt–, resp. –th–/tth–, –z–/–tz–/–ts–, způsob zápisu měkkých souhlásek a samohlásek (–cz–/–tsch–, –ss–/sch) ad. Z uvedených důvodů bylo psaní –ss– a –ß– sjednoceno na první variantu.

⁴⁴ U výraznějších odlišností, případně větší rozkolísanosti jmen je na to poukázáno v poznámce. V osobním rejstříku jsou reflektovány nejčastější varianty.

1.

1639, 2. srpna

Georg Petrasch kupuje od radních města Opavy pustý dům s vinným šenkem Balthasara Neandera na Dolním náměstí, stojící mezi domy Andrease Gelengka a Hanse Fähmana. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 80 tol. a roční splátka na 25 tol. o sv. Michaelu, přičemž je dále stanoveno, že splátky za léta 1640–1642 mají být uhrazeny spolu se závdavkem.⁴⁵

Svědkové kupujícího: Johann Ziganke, Wentzel Langer.

Schváleno: 13. 9. 1639, za purkmistra Johanna Rehele.⁴⁶

Závdavek uhrazen: 13. 9. 1639.

Splátky uhrazeny: 13. 9. 1639 (1640, 1642), 23. 11. 1643, 1. 6. 1645.

13. 9. 1639–1. 6. 1645 obdržel rentovní úřad celkem 205 tol.

fol. 1–2

2.

1640, 28. února

Friedrich Stadtmüller, střihač sukna, kupuje od Petera Ludwiga Mitschky dům v ulici Mezi trhy, stojící v blízkosti domů Daniela Melzera, rychtáře, a Valtena Schellera. Kupní cena činí 500 tol., závdavek stanoven na 100 tol. se splatností na dva termíny po 50 tol. a roční splátka na 30 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“⁴⁷ stanoven na 60 tol.

Svědkové kupujícího: Christoph Siebenaych, Georg Gebuhr.

Svědové prodávajícího: Melchior Frantz, Friedrich Bernhardt.

Schváleno: 12. 6. 1640, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 12. 6. 1640, 8. 6. 1641.

Splátky uhrazeny: 3. 9. 1643, 3. 10. 1644, 14. 9. 1646 (1645, 1646), 15. 9. 1646 (1647), 23. 9. 1650 (1648), 26. 6. 1653 (1649), 14. 6. 1654 (1650), 4. 1. 1658 (1651–1655), 9. 9. 1660, (1655, 1656), 3. 11. 1662 (1656, 1657).

18. 11. 1650 ohlásil Heinrich Ziganke nárok cenu pohledávky ve výši 100 tol., kterou koupil od Wolfá Tannigera a prodal Friedrichu Stadtmüllerovi za 45 tol.

12. 6. 1640–3. 11. 1662 obdržel Peter Ludwig Mitschke 100 tol.

12. 6. 1640, 9. 9. 1660 „zůstalo u soudu“ celkem 70 tol.⁴⁸

8. 6. 1641–3. 11. 1662 obdržel rentovní úřad celkem 324 tol. 2 g. 8 h.

14. 6. 1654–24. 1. 1658 obdržel Heinrich Ziganke celkem 55 tol. 33 g. 4 h.⁴⁹

fol. 5–7 v.

⁴⁵ Zaplacené roční splátky v celkové hodnotě 155 tol. budou použity k uhrazení dluhu za koupi domu Hanse Krzieze, který činí 187 tol. 18 g. Dále 20 tol. případně z pohledávky za zahradu zes. Simona Kunze a zbývajících 12 tol. 32 g., bude připsáno k daním a dárkům.

⁴⁶ Jmenovaný byl nositelem predikátu „z/von Rehele“, udělený mu roku 1624. Zde pro zjednodušení neuvádíme. Národní archiv, Česká dvorská knacelář, inv. č. 752, sign. IVDI, kart. 479.

⁴⁷ „Wandelkauf“, odstoupení od smlouvy ze strany kupujícího nebo prodávajícího. Jacob GRIMM – Wilhelm GRIMM, *Deutsches Wörterbuch*, Bd. 27, sp. 1582–1583. Zde termín užíván ve smyslu poplatku za možnost odstoupení od smlouvy (storno poplatek), a to v německé podobě i v českých smlouvách.

⁴⁸ Uvedeným termínem byly obvykle ozačovány splátky a jiné finanční obnosy složené úřadu/soudu a nevyzvednuté adresátem, anebo připravené k pozdějšímu předání.

⁴⁹ 24. 1. 1658 Friedrichu Stadtmüllerovi bylo ze zaplacených 150 tol. vráceno 100 tol., za dřívější pohledávky.

3.

1640, 5. července

Catharina, manželka Matthea Reichela, kupuje od Susanny, vdovy po Melchioru Neanderovi, zastupované kurátorem Mertenem Kautzem, „bohatý krám“, stojící v blízkosti krámu zes. Wentzela Richtera.⁵⁰ Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 200 tol., na dva termíny po 100 tol. a roční splátka na 50 tol. o sv. Michaelu.

Svědkové kupující: Georg Petrasch.

Svědkové prodávajícího: Merten Kautz.

Schváleno: 10. 7. 1640, za purkmistra Matthiase Reichela.

Závdavek uhrazen: 10. 7. 1640, 15. 11. 1640.

Splátky uhrazeny: 16. 10. 1641, 19. 8. 1644 (1642–1644),⁵¹ 9. 10. 1645, 15. 11. 1647 (1646–1647),⁵² 21. 4. 1649 (1648) 13. 5. 1650 (1649),⁵³ 14. 11. 1651 (1650, 1651), 27. 3. 1653 (1652), 10. 10. 1657 (1653–1656).

10. 7. 1640–27. 3. 1653 obdrželi: Susanna Neanderová⁵⁴ celkem 739 tol. 35 g. 12 h., Georg Kurz a Ester Förcklová,⁵⁵ jeho manželka, 5 tol., Barbara Schöferová 30 g.

Soudu připadlo celkem 49 tol 48 g. 5 h.⁵⁶

10. 10. 1657 uhradil Samuel Reichel celkem 200 tol., které obdržel soud a věřitelé.⁵⁷

fol. 9–12

4.

1640, 18. července

Barthel Taschner kupuje od Thomase Pechmana dům jeho manželky Justiny, stojící za farním kostelem mezi pozemkem Caspara Überalla a pivovarem. Kupní cena činí 250 tol., závdavek stanoven na 30 tol. na dva termíny po 15 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ činí 20 tol.

Svědkové kupujícího: George Spieler, Matz Wiesser.

Svědkové prodávajícího Andres Jeger, Matthes Stipalla.

Schváleno: 20. 7. 1640, za purkmistra Matthiase Reichela.

Závdavek uhrazen: 20. 7. 1640.

20. 7. 1640 obdržel rentovní úřad 15 tol.⁵⁸

fol. 14–14 v.

---

⁵⁰ Bohaté krámy („Reichkrammen“), měly výsadní právo na prodej zboží z ciziny, v Opavě se jich nacházelo deset okolo věže Hlásky na Horním náměstí. K. Müller, R. Žáček a kol., *Opava*, s. 192.

⁵¹ Zde uváděna již jako vdova, poté jako manželka Johanna Sueba.

⁵² Nejisté čtení.

⁵³ Splátku uhradil Samuel Reichel.

⁵⁴ Zastoupena Valtenem Willhaanem a Jacobem Joannem Keylem, manželem.

⁵⁵ Také Fercklová.

⁵⁶ Obdrželi Adam Mierka a Merten Schefer, věřitelé.

⁵⁷ Věřiteli byli: Marcus Stenzel, který dále zastupuje Hermana Geschadlera z Olomouce, Matthiase Brendelera, obchodníka z Vídně, a Hanse Niedermayera, dále: Georg Schrefel a Georg Rzehorz, obchodníci z Olomouce, Merten Waldau a Ruprecht Mitler (v za stoupení Valtenem Wilhaanem), obchodníci z Vratislavi.

⁵⁸ Splacena tak byla polovina.

5.

1640, 22. listopadu

Paul Neubers, cíchař, kupuje od radních města Opavy dům se zahradou stojící na Dobyčím trhu⁵⁹ „před starou českou školou“, vedle domů Petera Sperlinga a Jacoba Stiephanse. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 50 tol., roční splátka na 20 tol. o sv. Martinu.

Svědkové kupujícího: Merten Moser, Peter Kreysel.

Schváleno: 26. 11. 1640, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.⁶⁰

Závdavek uhrazen: 26. 11. 1640.

Splátky uhrazeny: 15. 6. 1644 (1641, 1642), 13. 6. 1646 (1643), 15. 10. 1649.

26. 11. 1640–15. 10. 1649 obdržel rentovní úřad celkem 110 tol.

fol. 17–17v.

6.

1640, 29. března

Peter Püschkittel⁶¹ a jeho manželka Susanna, zastoupená Pancrazem Achzenichtem,⁶² kupují od Matthiase Dominica Dominatzkého dům v Kolářské ulici, stojící mezi domy Wolfa Polzera a Heinricha Scholtze, jehož berní odhad činí 79 tol. 14 g.⁶³ Kupní cena činí 850 tol., závdavek stanoven na 200 tol., roční splátka je 20 tol. na sv. Jiří. „Wandelkauf“ činí 50 tol.

Svědkové kupujících: Pancraz Achtsenicht.

Svědék prodávajícího: Paul Ihrmler.

Schváleno: 17. 4. 1640, za purkmistra Paula Ihrmlera.

Závdavek uhrazen: 17. 4. 1640.

17. 4. 1640 obdržel Matthias Dominatzky 200 tol.

fol. 23–23 v.

7.

1640, 3. listopadu

Město Opava kupuje od vdovy Heleny Stablowské, zastoupené Melchiorem Müllerem,⁶⁴ dům jejího otce, Georga Mazagka z Ottenburgku, na Horním

---

⁵⁹ Později Panská uice, dnes Masarykova třída.

⁶⁰ Jméno kolísalo v podobě Mat(t)hias (Dominicus) Dominatzky, Dominatzki, česky Dominacký. Jmenovaný užíval přídomek „z/von Karlsbrunn“ s odkazem na nobilitaci předka, udělen mu ale byl spolu s erbem až roku 1643. V registáři jej pro zjednodušení dále neuvádíme. Österreichisches Staatsarchiv, Allgemeines Verwaltungsarchiv, fond Adelsarchiv, Adelaften Reichkanzlei. O jeho osobě a rodině Irena KORBELÁŘOVÁ, *Dominačtí z Karlsbrunn. K osudům a životnímu stylu slezských erbovních měšťanů barokní doby*, Acta historica Silesianae Opaviensis, 4, 2011, s. 51-75.

⁶¹ Také Püschküttel.

⁶² Jméno kolísalo v podobě Pankraz/Pancrac Achtsenicht, Achzenicht, Achzenit, Achtsenicht. V literatuře nejčastěji citován jako Achzenit. K jeho osobě a rodině např. Irena KORBELÁŘOVÁ – Radmila DLUHOŠOVÁ, *Family Strategies of Burgher Elites of Opava in the Period of Religious Transformation*, Mesto a dejiny, 1. 2012, č. 1-2, s. 149-157.

⁶³ Viz smlouvy č. 35 a 122.

⁶⁴ Jmenovaný zastával post výběrčího pivního („Biergeld“), spotřební daně (akcízu) z prodeje piva.

náměstí, stojící vedle domu Paula Alberichtera a hlavní městské taverny.
Kupní cena činí 1200 tol., závdavek stanoven na 152 tol. 12 g. 6 h.
Schváleno: 6. 11. 1640, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.
fol. 27–27 v.

8.

1640, 11. prosince

Adam Rüscher kupuje dům od radních města Opavy. Kupní cena činí 100 tol.,
závdavek stanoven na 12 tol. a roční splátka je 6 tol.

Schváleno: 20. 12. 1640, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Závdavek uhrazen: 20. 12. 1640.

Splátky uhrazeny: 12. 9. 1644 (1641).

20. 12. 1640 připadlo soudu 6 tol.

20. 12. 1640–12. 9. 1644 obdržel rentovní úřad 6 tol., kostel sv. Jana obdržel
6 tol.,⁶⁵ dalších 6 tol. připadlo soudu.

fol. 29–29 v.

9.

1640, 4. října

Lorentz Jandysegk kupuje od rentovního úřadu dům Valtena Rokosche, stojící
u kostela sv. Jana mezi domy Mertena Schuela a Jana Grodezykho. Kupní cena
činí 100 tol., závdavek stanoven na 10 tol. a roční splátka na 5 tol. o sv. Jiří.

Schváleno: 6. října 1640 za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Závdavek uhrazen: 6. 10. 1640.

Splátky uhrazeny: 4. 5. 1645 (1641, 1642), 23. 10 1653 (1643, 1644).

6. 10. 1640–23. 10 1653 obdržel rentovní úřad celkem 20 tol.⁶⁶

fol. 31–31 v.

10.⁶⁷

1640 13. června

Martin Kral, švec, kupuje od Andryse Pawlika, poručníka sirotka po zes.
sladovníku Wawrzinci Krali, dům a sladovnu u Hradecké brány, stojící vedle
domu trubače Adama Jantura. Kupní cena činí 700 tol., závdavek stanoven na
100 zl. ve třech termínech, dvakrát po 30. a jednou 40 zl.,⁶⁸ roční splátka na
20 zl. o sv. Janu Křtiteli. „Wandelkauf“ činí 40 tol.

Svědkové kupujícího: Waczlaw Loska, Mykulass Hlawaczek.

Svědkové prodávajícího: Caspar Losert, Urban Jokel.

Schváleno: 22. 6. 1640, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 22. 6. 1640, 17. 9. 1641, 27. 5. 1644.

Splátky uhrazeny: 24. 5. 1650 (1645–1650), 12. 7. 1668.

22. 6. 1640–24. 5. 1650 obdržel rentovní úřad celkem 73 tol. 12 g.

---

⁶⁵ Částku převzali správci kostela Lorenz John a Lorenz Lincke.

⁶⁶ Z toho obdržel Valten Willhaan 2 tol. 18 g.

⁶⁷ Česky psaná smlouva.

⁶⁸ Závdavek byl rozdělen na dvě splátky s ohledem na nutnou investici do rekonstrukce nemovitosti, především studny a komína.

22. 6. 1640–17. 9. 1641 obdržel Thomas Höpfner celkem 26 tol. 24 g.
24. 5. 1650 obdržela Sabina Niethmanová 100 tol.
12. 7. 1668 dorovnal Merten Kral splátkou 2 tol. 27 g. celkovou sumu 280 tol.⁶⁹
26. 2. 1688 vzdala se Marina, vdova po Mertenu Kralovi, svého nároku ve prospěch Andrease Krale, stolaře a měšťana z Olesna.
fol. 33–36

11.⁷⁰

1640, 26. srpna

Mykulass Hlawaczek kupuje od vdovy Barbary Fyссерové⁷¹ dům na Solné ulici, stojící mezi Tassnerovými⁷² a Mayzlovými poustkami. Kupní cena činí 400 zl. počtu opavského, závdavek stanoven na 50 tol. na dva termíny po 25 tol., roční splátka na 20 tol. o sv. Martinu.

Svědkové kupujícího: Lorentz John, Waczlaw Loschka.

Svědkové prodávající: Kliment Kruk, Matys Fyссер.

Schváleno: 4. 9. 1640, za purkmistra Matthiase Reichela.

Závdavek uhrazen: 4. 9. 1640, 6. 3. 1641.

Splátky uhrazeny: 10. 2. 1642.

4. 9. 1640–10. 2. 1642 obdržel Wentzel Fischer celkem 90 tol.

fol. 38–38 v.

12.

1640, 3. října

Melchior Frönnel, pažbář, kupuje od radních města Opavy poustku po Andreasi Kastnerovi v Masařské ulici,⁷³ stojící mezi domy Balthasara

Jäscheho a Adama Kirchnera. Kupní cena činí 275 tol.,⁷⁴ závdavek stanoven na 11 tol.

Svědkové kupujícího: George Gerlach, Melchior Leupoldt, Jacob Lasetzky.

Schváleno: 5. 10. 1640, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Splátky uhrazeny: 27. 10. 1640.

5. 10. 1640 připadlo soudu 11 tol.

fol. 41–41 v.

13.

1640, 20. srpna

Matthias Thanhäuser, soukeník, kupuje od Lorentze Würffela, ševce, domek na Dobytčím trhu, stojící mezi Sporerovým domkem a velkým domem

---

⁶⁹ Nárok na splátku měla Sabina Niethmanová.

⁷⁰ Česky psaná smlouva.

⁷¹ Také Fischerová (Fischer). Jednalo se o tchýni kupujícího.

⁷² Česky psaná varianta běžněji užívaného příjmení Taschner.

⁷³ V knize ulice jmenována „Stockgässlen“. J. ZUKAL, *Das Stadtgebiet von Troppau*, s. 10.

⁷⁴ Částka měla být uhrazena z peněz za prodej Föhnischerova domu na Dolním náměstí v hodnotě 450 tol., na které měl spolu s Melchior Leupoldem nárok Melchior Frönnel. K uhrazení zbýval tedy pouze závdavek ve výši 11 tol.

prodávajícího Lorentze Würffela. Kupní cena činí 100 tol.⁷⁵ Závdavek stanoven na 5 tol., roční splátka na 10 tol. o svátku P. Marie.

Svědkové kupujícího: Hans Haan, soudní notář Paul Schlachetzky.

Schváleno: 25. 8. 1640, za purkmistra Matthias Reichela.

Závdavek uhrazen: 25. 8. 1640.

Splátky uhrazeny: 24. 7. 1641, 1. 6. 1644 (1642), 27. 1. 1645 (1643), 13. 9. 1647 (1644), 5. 5. 1650 (1645), 1. 6. 1651 (1646), 5. 9. 1652 (1647), 4. 8. 1653 (1648), 16. 7. 1654 (1649), 31. 5. 1655.

25. 8. 1640–31. 5. 1655 obdržel rentovní úřad celkem 85 tol.

5. 5. 1650 obdrželi: Joannes Petrasch 5 tol., Paul Lundas⁷⁶ 5 tol.

fol. 42–43 v.

14.

1640, 8. října

Wentzel Schadtke⁷⁷ kupuje od vdovy Cathariny Oselové, zastoupené Casparem Tunckelem, dům na Horním náměstí, stojící mezi domy Jacoba Welegranta a Jacoba Wendela. Kupní cena činí 1100 tol. Závdavek stanoven na 170 tol. se splatností na dva termíny po 120 a 50 tol., roční splátka na 25 tol., o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 50 tol.

Svědkové kupujícího: Frantz Kloss, Friedrich Kloss.

Svědkové prodávající: Hans Haan, Heinrich Ziganke, Caspar Tunckel.

Schváleno: 12. 10. 1640, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Závdavek uhrazen: 12. 10. 1640, 4. 10. 1641.

Splátky uhrazeny: 21. 10. 1643.

31. 12. 1640 ohlásila Ursula, manželka Matthese Helmana, pohledávku na 24 tol. a 6 g. z dědictví po otci Ambrosiu Pietschovi, kterou prodala držiteli za 10 tol. 18g., vyplacenou skrze Heinricha Ziganka.⁷⁸

29. 8. 1648 ohlásila Martha, manželka Wentzela Fischera,⁷⁹ pohledávku na 33 tol. 12 g. z dědictví po otci Ambrosiu Pietschovi.

22. 10. 1648 ohlásily Ursula Helmanová a Martha Fischerová pohledávku na 33 tol. 12 g., jež prodaly držiteli za 11 tol.

12. 10. 1640–21. 10. 1643 obdržely Catharina Oselová celkem 185 tol., její dcera Martha 10 tol.

fol. 44–45

15.

1640, 22. října

Christoff Miller kupuje od Balthasara Frühauffa a jeho manželky Susanny, zastoupené kurátorem Valtenem Willhaanem,⁸⁰ ševcovskou lávku, stojící mezi ševcovskými lávkami Valtena Willhaana a Matthiase Weissensteinera. Kupní

⁷⁵ Spolu s nesplaceným závazkem ke špitálu sv. Barbory.

⁷⁶ Také Lundes.

⁷⁷ Pravděpodobně Wentzel Schadtke st., viz smlouva č. 21.

⁷⁸ Jednalo se bratra Cathariny Oselové.

⁷⁹ Jmenovaná byla zastoupena Urbanem Hüllerem.

⁸⁰ Podoba příjmení kolísala, také Willhan, Wilhaan.

cena činí 150 tol., závdavek stanoven na 40 tol., roční splátka na 15 tol.
o sv. Martinu. „Wandelkauf“ činí 20 tol.
Svědkové kupujícího: Martin Eisricht, Urban Hüller.
Svědék prodávajících: Valten Willhan.
Schváleno: 27. 10. 1640, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.
Závdavek uhrazen: 27. 10. 1640.
Splátky uhrazeny: 28. 6. 1653 (1641–1643), 14. 1. 1654 (1644), 21. 5. 1655 (1645–1648)
27. 10. 1640 složen poplatek cechu německých ševců 5 tol. 6 g. 6 h., z toho obdrželi cechmistrí Merten Eisricht a Adam Krübel 1 tol. 33 g.
27. 10. 1640–28. 6. 1653 obdrželi Balthasar Frühauff a Susanna, jeho manželka,⁸¹ celkem 47 tol. 32 g. 6h.
28. 6. 1653–21. 5. 1655 obdrželi dědicové Balthasara Frühauffa celkem 110 tol.⁸²
fol. 49–50 v.

16.

1641, 9. ledna
Heinrich Wolff, rukavičkář, kupuje od radních města Opavy dům Jacoba Steppana na Dobyčtím trhu, stojící mezi domem Paula Neibera a špitálem sv. Jana. Kupní cena činí 300 tol., závdavek stanoven na 30 tol. na dva termíny po 15 tol. a roční splátka na 10 tol. o Třech králich.
Schváleno: 22. 2. 1641, za purkmistra Hanse Haana.
Závdavek uhrazen: 22. 2. 1641, 5. 2. 1642.
Splátky uhrazeny: 27. 6. 1645 (1642–1644), 10. 11. 1646 (1655, 1646), 27. 10. 1649 (1647–1649).
22. 2. 1641–27. 10. 1649 obdržel rentovní úřad celkem 103 tol.
5. 2. 1642 obdržely: Marina Opatrzilová 2 tol. 18 g, Catharina, vdova po Valtenu Holtzenbächerovi, na místě svého syna Barthela Tometzka 2 tol. 18 g. 38 h., Barbara Tychá a její sestra Dorota 5 tol.
fol. 52–53

17.

1641, 7. května
Erasmus Winckler kupuje od Georga Kantora, pekaře, pekařskou lávku, stojící v blízkosti lávek Fridricha Jenicha a Caspara Jaksche. Kupní cena činí 330 tol., závdavek stanoven na 80 tol., z čehož 50 tol. náleží špitálu sv. Barbory, roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří.
Svědkové kupujícího: Peter Schwan, Georg Löhn.
Svědkové prodávajícího: Christof Siebenaych, Georg Gebuhr.
Schváleno: 10. 5. 1641, za purkmistra Matthiase Reichela.
Závdavek uhrazen: 10. 5. 1641.

---

⁸¹ Žena byla roku 1653 uváděna jako vdova.

⁸² Dědici byli: Merten Schluck, Hans Mennert, Georg Gisberg a Susana Wagnerová z Ketře (dnes Kietrz, Polsko), Jonas Wagner, Georg Welzel, Jacob Lesetzky a Catharina, vdova po Johannu Holtzenbecherovi.

Splátky uhrazeny: 31. 5. 1644 (1642, 1643), 11. 7. 1645 (1644), 8. 6. 1646 (1645), 4. 7. 1647 (1646), 20. 5. 1648 (1647), 28. 5. 1649 (1648), 1. 2. 1652 (1649), 23. 5. 1653, 15. 9. 1661.
10. 5. 1641–8. 6. 1646 obdržel Jacob Windisch celkem 150 tol.
10. 5. 1641, 23. 5. 1653 obdržel špitál sv. Barbory celkem 100 tol.⁸³
4. 7. 1647–23. 5. 1653 obdrželi Georg Gebuhr a Georg Kantor celkem 100 tol.
15. 9. 1661 zůstalo u soudu 20 tol.
fol. 57–58 v.

18.

1641, 28. února

Elias Seydel kupuje od radních města Opavy jednu z německých ševcovských lávek, stojící mezi lávkami Adama Kretschmera a Melchiora Tanzela. Kupní cena činí 136 tol., závdavek stanoven na 36 tol., z toho 6 tol. jako poplatek cechu, roční splátka na 10 tol. o sv. Matouši.

Svědkové kupujícího: Adam Kunert, Georg Heroldt, Thomas Pieskorek.

Schváleno: 31. 5. 1641, za purkmistra Matthiase Reichela.

Závdavek uhrazen: 31. 5. 1641.

Splátky uhrazeny: 11. 7. 1645 (1642–1644), 10. 9. 1653 (1645–1647), 17. 9. 1665 (1648).

31. 5. 1641–17. 9. 1665 obdržel rentovní úřad celkem 100 tol.

fol. 61–61 v.

19.

1641, 13. června

Thobias Weigel, klempíř, kupuje od dědiců zes. Christoffa Starcka, zastoupených Wentzelem Schatkem a Georgem Hartmannem, domek. Kupní cena činí 250 tol., závdavek stanoven na 40 tol. splatných na dva termíny po 20 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Janu Křtiteli. Dále se zavazuje poskytnout vdově Starckové doživotní výminek, za což mu má být poskytnuta úleva na daních a dávkách. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové: Wentzel Schadtke, Georg Hartmann, Merten Rudolf, Jacob Lasetzky.

Schváleno: 19. 6. 1641, za purkmistra Matthiase Reichela.

Závdavek uhrazen: 19. 6. 1641, 21. 6. 1641.⁸⁴

Splátky uhrazeny: 12. 6. 1645 (1642, 1643), 16. 1. 1648 (1644–1645), 9. 8. 1648, 16. 7. 1650 (1646–1647), 13. 6. 1644 (1641),⁸⁵ 22. 2. 1652, 13. 9. 1655, 26. 11. 1655.

19. 6. 1641–16. 1. 1648 obdržel rentovní úřad celkem 54 tol. 4 g.

16. 1. 1648 obdržel Matthes Tschiegk, švec, 10 tol.

16. 1. 1648–22. 2. 1652 obdrželi: Justina Mühlsteinová celkem 14 tol. 35 g. 91 h., Anna a Caspar Heinrichovi celkem 6 tol. 53 g 11 h., Jacob Mühlstein⁸⁶ celkem 6 tol. 53 g. 11 h.

---

⁸³ Správcem Matthias Reichell, ve splátce k roku 1653 uváděn jako správce Friedrich Kloss.

⁸⁴ Z toho 5 tol. náleželo vdově po Christoffu Starckovi, zbývajících 15 tol. stejně jako předchozích 20 tol., mělo sloužit ke splacení daní a dávek.

⁸⁵ Částka byla složena jako samostatná splátka.

13. 9. 1655 obdržel Simon Friebe 6 tol.
26. 11. 1655 obdržel Heinrich Augst⁸⁷ 10 tol.
fol. 64–66

20.

1641, 27. května

Hans Friess kupuje od Barthela Jaroschka pekařskou lávku, kterou jeho předek Georg Thomas koupil od Sebastiana Melkera. Kupní cena činí 330 tol., závdavek stanoven na 100 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Janu Křtiteli. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Adam Mierka, Daniel Nole,⁸⁸ Peter Schwan.

Svědkové prodávajícího: Christoff Siebenaych, Hans Heydenreich.

Schváleno: 28. května 1641, za purkmistra Matthiase Reichela.⁸⁹

Závdavek uhrazen: 28. 5. 1641.

Splátky uhrazeny: 12. 5. 1642, 15. 1. 1644 (1643), 18. 1. 1644, 14. 5. 1646 (1645), 13. 4. 1647 (1646), 23. 6. 1648 (1647), 18. 3. 1653 (1648–1650), 16. 3. 1656 (1651, 1652).

28. 5. 1641–16. 3. 1656 obdržel Barthel Jaroschek celkem 330 tol.
fol. 68–69 v.

21.

1641, 24. července

Johann Jaschke, vazač knih, kupuje od radních města Opavy dům na Horním náměstí, stojící vedle domů Wentzela Schatkeho st. a Ludmily Piglerové. Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 300 tol. z toho 200 tol. za odkup z vlastnictví kláštera sv. Václava, dále dvakrát po 40 tol. a jednou po 20 tol.

Roční splátka stanovena na 20 tol. o sv. Jakuba, „Wandelkauf“ na 40 tol.

Svědkové kupujícího: Hans Losert, Georg Tschautzig.

Schváleno 5. 8. 1641, za purkmistra Hanse Haana.

Závdavek uhrazen: 5. 8. 1641.

5. 8. 1641 zůstalo u soudu 40 tol.

fol. 71–71 v.

22.

1641, 4. srpna

Lorentz Lincke, stolař, kupuje od Hanse Wincklera dům na Dolním náměstí, stojící v blízkosti domů Georga Herodlta a Mertena Jacoba. Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 100 tol. se splatností na dva termíny po 50 tol., roční splátka na 20 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Wentzel Fischer, Wentzel Schatke.

Svědkové prodávajícího: Fridrich Kloss.

---

⁸⁶ Jmenovaný byl zastoupen Danielem Hertem.

⁸⁷ Jmenovaný vystupoval na místě kurátora své manželky a poručníka Hilbertova potomka. Nelze vyloučit, že jména Aust, Auss je variantou jmen Augst.

⁸⁸ Snad varianta jména Nolli.

⁸⁹ Dále byla přítomna Dorothea, manželka Barthela Jaroschka.

Schváleno: 12. 8. 1641, za purkmistra Johanna Rehele.
Závdavek uhrazen: 12. 8. 1641,⁹⁰ 21. 10. 1643.⁹¹
Splátky uhrazeny: 5. 5. 1645 (1643), 4. 8. 1645 (1644), 6. 3. 1646 (1645), 15. 11. 1647 (1646), 20. 9. 1649 (1647), 30. 7. 1650 (1649), 11. 10. 1656 (1650–1652), 8. 3. 1657.
12. 8. 1641–11. 10. 1656 obdržel rentovní úřad celkem 227 tol. 18 g.
21. 10. 1643 obdrželi Wentzel Schatke 23 tol. 10 g., popravčí⁹² 10 tol.
13. 5. 1644 stanoveno, že Lorentz Lincke má Hansi a Bernhardt Wincklerovi uhradit 43 tol. 34 g. 17h.
20. 9. 1649 poznamenáno, že Lorentz Lincke dluží Marianě Schimkové, dceři zesnulého prodávajícího, 43 tol.
8. 3. 1657 obdržel Paul Schieklach z Levoče 12 tol.⁹³
fol. 76–79

23.

1640, 23. března

Friedrich Bernhardt kupuje od Paula Ihrmblera⁹⁴ a Georga Petrasche, kurátorů dcery zesnulého Thobiase Slowaka, dům na nároží Horního náměstí a Kolářské ulice, stojící vedle domu Johanna Rehele. Kupní cena činí 1600 tol., závdavek stanoven na 300 tol. splatný na tři termíny po 100 tol.⁹⁵ a roční splátka na 50 tol. o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Peter Ludwig Mitschka, Hans Müller.

Svědkové prodávající: Paul Ihrmler, Georg Petrasch.

Schváleno: 14. 8. 1641, za purkmistra Johanna Anderleho.

Závdavek uhrazen: 14. 8. 1641.

fol. 80–81

24.

1641, 12. srpna

Johann Rott kupuje od pozůstalých dědiců Hanse Pellicana dům na Dolním náměstí, stojící vedle domů Bartosche Losky a Friedricha Plessnera. Kupní cena činí 2300 tol., závdavek stanoven na 500 tol. a roční splátka je 80 tol. na sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 100 tol.

Inventář: kádě, stoly a lavice, které slouží k šenku piva, cínový korbel, mírka na čtvrtku, žejdlík a půlžejdlík.

Svědkové kupujícího: Hans Haan, Hans Knauf, Valten Scheller.

Svědkové prodávajícího: Georg Reillbacher, Hans Töpfer.

Schváleno: 27. 8. 1641, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 27. 8. 1641.

---

⁹⁰ Přítomna byla Dorothea, manželka Barthela Jaroschka.

⁹¹ Z vyplacených 50 tol. měl dostat Wenzel Schatke 23 tol. a 10 g.

⁹² „Scharfrichter alhier“.

⁹³ Vyplaceno prostřednictvím Christofa Gutsmitella, levočského měšťana.

⁹⁴ Jméno kolísalo v podobě Ihrmler, Irmmler.

⁹⁵ Ve skutečnosti se jednalo o dvakrát dvě splátky v prvních dvou letech (tedy 4 splátky po 50 tol.) a jednu splátku ve výši 100 tol.

Splátky uhrazeny: 13. 5. 1643 (1642, 1643),⁹⁶ 10. 11. 1643 (1643), 15. 7. 1660 (1644–1650), 16. 7. 1666 (1651, 1652).
27. 8. 1641–13. 5. 1643 obdržel Hans Pellican 6 tol. 1 g. 3 1/2h., rentovní úřad celkem 73 tol. 34g. 8 1/2 h., z toho 40 tol. na tzv. švédské výpalné
10. 11. 1643 obdrželi Adam Führling a jeho choť 80 tol.
15. 7. 1660–16. 7. 1666 obdržel Johann Anserkula celkem 590 tol. 12 g.⁹⁷
16. 7. 1666 stanoveny soudní výlohy na 3 tol. 12g.
fol. 84–86

25.

1641, 3. září

Urban Beutner kupuje od Paula Lulaye, lžicaře, dům v Solné ulici, stojící vedle domů Gabriela Gottschalka a Matheuse Reichela. Kupní cena činí 325 tol., závdavek, náležející špitálu sv. Barbory, stanoven na 100 tol. a roční splátka na 16 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 20 tol.

Svědék kupujícího: Thobias Müller.

Svědék prodávajícího: Mathias Reichel.

Schváleno: 6. 9. 1641, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 6. 9. 1641.

Splátky uhrazeny: 4. 5. 1645 (1642, 1643), 9. 5. 1647 (1644, 1645), 4. 5. 1648 (1646), 18. 11. 1649 (1647), 4. 5. 1652 (1648, 1649).

6. 9. 1641–4. 5. 1652 obdržel špitál sv. Barbory celkem 42 tol. 32 g.,⁹⁸ rentovní úřad celkem 67 tol. 41 g.

18. 11. 1649 obdržel Paul Lundas 6 tol.

fol. 88–89

26.

1638, 14. září

Georg Sprämer, platněř, kupuje od Marie, vdovy po kloboučníku Hansi Wincklerovi, malý dům u kostela sv. Jana, stojící naproti domu Matthese Veickese. Kupní cena činí 125 tol., závdavek stanoven na 20 tol. splatné na dva termíny a roční splátka na 10 tol. o sv. Janu.

Výměnek: prodávající má právo užívat jednu místnost v domě po dobu jednoho roku.

Svědkové kupující: Wentzel Dehn,⁹⁹ Adam Hänel.

Svědkové prodávajícího: Christoff Starck, Georg Eisert.

Schváleno: 6. prosince 1641, za purkmistra Johanna Haana.

Závdavek uhrazen: 6. 12. 1641.

Splátky uhrazeny: 6. 12. 1641, 28. 7. 1645 (1642, 1643).

6. 12. 1641–28. 7. 1645 obdržel rentovní úřad celkem 60 tol.

---

⁹⁶ Jednalo se o částku 10 tol., určenou špitálu sv. Barbory. Ten dále obdržel částku 42 tol., a to na dva termíny, 18. 11. 1649 a 4. 5. 1652 (srov. dále).

⁹⁷ Uvedený byl manželem Ewy Führlingové, rozené Pellicanové.

⁹⁸ Špitál zastupovali jeho správci Peter Mitschka, Friedrich Kloss.

⁹⁹ Také Döhn.

18. 11. 1641 došlo k narovnání mezi Georgem Sprämerem a Paulem Neybersem, pláteníkem, o část zahrady, kterým se Paul Neyber vzdal části zadního dvorku ve prospěch Georga Sprämera.
fol. 92–94v.

27.

1642, 17. ledna

Hans Melcke, pekař, kupuje od radních města Opavy dům po svém zesnulém tchánovi Lorentzi Jäckelovi, stojící v blízkosti domu Petra Schwana a Ratibořské brány. Kupní cena činí 1700 tol., závdavek stanoven na 100 tol. se splatností na dva termíny a roční splátka na 25 tol. o sv. Michaelu.

Schváleno: 27. 9. 1642, za purkmistra Johanna Schmidta.¹⁰⁰

Závdavek uhrazen: 27. 12 1642, 14. 7. 1644.

Splátky uhrazeny: 14. 7. 1644 (1643, 1644).

27. 12 1642 složeno 50 tolarů, z toho činil poplatek za odhad majetku

1 tol. 12 g., zbývajících 48 tol. 24 g. zůstalo u soudu.

14. 7. 1644 obdržel rentovní úřad 100 tol.

fol. 97–98 v.

28.

1642, 13. února

Wentzel Sturm kupuje od radních města Opavy dům Barbary Gottschalkové, stojící vedle domu Georga Lindtnera a Hanse Heidenreicha. Kupní cena činí 180 tol., závdavek stanoven na 60 tol. se splatností na dva termíny po 50 tol. a 10 tol., roční splátka na 8 tol. o sv. Janu Křtiteli.

Svědkové kupujícího: Matthias Reichel.

Svědkové prodávajícího: Hans Knauf, Lorentz John.

Schváleno: 21. 2. 1642, za purkmistra Johanna Schmidta.

Závdavek uhrazen: 21. 2. 1642.

Splátky uhrazeny: 10. 9. 1653 (1643, 1644), 2. 10. 1654 (1645), 16. 3. 1653 (1655).

21. 2. 1642–10. 9. 1653 obdržel rentovní úřad celkem 66 tol.

2. 10. 1654–16. 3. 1653 obdržel špitál sv. Barbory celkem 16 tol.¹⁰¹

1. 2. 1646 stanoveno, že Wentzel Sturm má zaplatit Brauchmanovým dědicům¹⁰² dlužnou částku v hodnotě 77 tol. 10 g. za koupi domu v Popské uličce.

Vyplaceno mu má být 16 tol.

A

1641 28. listopadu¹⁰³

Thomas Gerstenstiel kupuje od Heleny, vdovy po Davidu Schmidtovi, řemenáři, a jejíž zeťů Georga Zucka¹⁰⁴ a Georga Schwartze dům v blízkosti domu

¹⁰⁰ Příjmení uváděno rovněž ve tvaru Schmid. Jmenovaný byl roku 1634 povýšen do rytířského stavu s predikátem „z Eisenwertu“. V registřích pro zjednodušení přídomek neuvádíme. NA v Praze, Salbuchy, č. 44/960-969; tamtéž, Česká dvorská kancelář, sign. IVD, kart. 494.

¹⁰¹ Špitál zastupoval správce Friedrich Kloss.

¹⁰² Dědice zastupovali Zacharias Crux a Adam Naziegek.

¹⁰³ Vklad nemá samostatné pořadové číslo, bezprostředně souvisí se smlouvou č. 29.

Simona Breitkopfa na „Zelené louži“.¹⁰⁵ Kupní cena činí 190 tol., závdavek stanoven na 20 tol. a roční splátka na 8 tol. „Wandelkauf“ stanoven na 20 tol. Svědkové kupujícího: Georg Eisert, Thobias Müller. Svědkové prodávajícího: Georg Zuck, Georg Schwartz, Adam Rüscher, Simon Breitkopf. fol. 97–98 v.

29.

1641, 6. ledna

Thomas Gerstenstiel kupuje od své tchýně, vdovy Heleny Schmidtové, domek pod podmínkou, že dům opraví.¹⁰⁶

Schváleno: 6. 12. 1641, za purkmistra Johanna Haana.

Splátky uhrazeny: 16. 2. 1650 (1642–1645), 18. 11. 1650 (1647), 27. 9. 1651 (1648), 30. 10. 1652 (1649), 16. 7. 1654 (1650),¹⁰⁷ 16. 2. 1655 (1651), 23. 6. 1656 (1652), 15. 11. 1657 (1653), 19. 6. 1659 (1654),¹⁰⁸ 9. 12. 1661 (1655, 1656), 23. 2. 1664 (1657).

16. 2. 1650–16. 7. 1654 obdržela Helena Schmidtová celkem 22 tol. 14 g. 3 h.

27. 9. 1651–23. 6. 1656 obdrželi Georg Hartmann a Simon Clement 32 tol.¹⁰⁹

16. 7. 1654–16. 2. 1655 obdržela Anna Ärtnerová celkem 12 tol.

19. 6. 1659 obdrželi: Hans Heidenwolff a Barbara Justová 8 tol., Anna Bischoffová 8 tol.

23. 2. 1664 obdrželi Hans Bischoff a Mariana Zugková dohromady 8 tol.

Barbara, manželka Hanse Heidenwolffa, prodala Anně Eiserichtové dluhopis v hodnotě 12 tol. za 8 tol. 18 g., ihned měla dostat 2 tol. 18 g.

fol. 105–108

30.

1641, 6. listopadu

Catharina Melzerová kupuje od radních města Opavy obchodní sklad Hanse Hamburgera. Kupní cena činí 100 tol.¹¹⁰ Dále má kupující uhradit městu dlužnou částku 16 g.¹¹¹

Schváleno: 7. 11. 1641, za purkmistra Hanse Haana.

Splátka uhrazena: 7. 11. 1641.¹¹²

7. 11. 1641 obdržel Adam Mierka 7 tol. 20 g., rentovní úřad 117 tol. 16 g.

fol. 110–111

---

¹⁰⁴ Také Zugk.

¹⁰⁵ Místo označované v té době „bey der Grünen Luschen“ se nacházelo nedaleko Hradecké brány, směrem k dnešní Popské ulici a Rybímú trhu (Pechring). J. ZUKAL, *Das Stadtgebiet von Troppau*, s. 13.

¹⁰⁶ Viz vklad A.

¹⁰⁷ Plátcem byla Anna Gerstenstielová.

¹⁰⁸ Plátcem byl Georg Eissericht.

¹⁰⁹ Jednalo se o kurátory sirotků Georga Zugka.

¹¹⁰ Počítáno v poměru 1 tol. rovná se 45 g. 15 h., proto následující splátky (uváděné v tzv. opavském počtu) neodpovídají nominálně.

¹¹¹ Formou oltářní daně.

¹¹² Uhrazena tak byla celá kupní cena.

31.

1641, 8. listopadu

Salomena Hetebogová kupuje od Johanna Mratzného, bohumínského měšťana, domek na Dobyčím trhu na „Zavřené bráně“, stojící poblíž domu Gregora Müllera. Kupní cena činí 60 tol., závdavek stanoven na 4 tol. a roční splátka na 4 tol. o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Wentzel Dehn.

Svědkové prodávajícího: Adam Tolatzny.

Schváleno: 8. 11. 1641, za purkmistra Hanse Haana.

Závdavek uhrazen: 8. 11. 1641.

8. 11. 1641 obdržel rentovní úřad 4 tol.

fol. 112

32.

1641, 2. srpna

Kaspar Jaksch kupuje od Davida a Melchera Frantzových a Petera Schwana, kurátora vdovy po Casparu Frantzovi, pekařskou lávku zesnulého Caspara Frantze. Kupní cena činí 330 tol., závdavek stanoven na 100 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Hans Melcke, Barthel Jaroschek.

Svědkové prodávajícího: David Frantz, Melchior Frantz, Peter Schwan.

Schváleno: 2. 10. 1641, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 2. 10. 1641.

Splátky uhrazeny: 12. 5. 1641, 31. 3. 1645 (1642–1644).

2. 10. 1641 uhrazeno 10 tol. 10 gr. 3 h., které obdržel Hans Schmidt, inspektor rentovního úřadu, jako daňové vyrovnání.

31. 3. 1645 obdrželi: Georg Hertel 20 tol., Salomon Rausch 20 tol., Melchior Frantz s Peterem Schwanem dohromady 20 tol.

fol. 116–117.

33.

1641, 30. listopadu

Valten Schöller¹¹³ kupuje od kurátorů zesnulého Jeremiaše Passchasty,¹¹⁴ dům s lékárnou, stojící mezi domem Friedricha Friedela a Johanna Suba. Kupní cena činí 2100 tol., závdavek stanoven na 400 tol., na dva termíny a roční splátka na 60 tol. o Vánocích.

Inventář: kádě, stoly a lavice, šenkovní lavice, trojnožky a šenkovní stůl, dále konvice, míry na máz a žejdlík.

Svědkové kupujícího: Matthias Reichel, Abraham Neyman.

Svědkové prodávajícího: Daniel Melzer z Friedebergu,¹¹⁵ Andreas Kunz, Hans Sub.

---

¹¹³ Dále uváděn také jako Scheller.

¹¹⁴ Podoba příjmení v pramenech kolísá, také Paschkas, Passkas, Paschiasio.

¹¹⁵ Synové jmenovaného Daniel ml., Johann Ignatz a Jakub Ferdinand byli roku 1667 povýšeni do rytířského stavu s predikátem „z Friedebergu“. NA v Praze, ČDK, inv. č. 752, sign. IVD1, kart. 463.

Schváleno: 29. 12. 1642, za purkmistra Johanna Schmidta.
Závdavek uhrazen: 29. 12. 1642, 17. 7. 1654.
Splátky uhrazeny: 17. 7. 1654 (1643), 14. 7. 1656 (1655),¹¹⁶ 8. 4. 1657 (1656),
28. 11. 1658 (1657), 18. 9. 1659 (1658).
29. 12. 1642 obdržel rentovní úřad 197 tol., na soudní výlohy 3 tol.
14. 7. 1656–18. 9. 1659 zapláceno celkem 120 tol., které zůstaly deponovány
u soudu.
fol. 121–124

B

24. 10. 1654
Dílčí dohoda o finančním vypořádání ve vztahu ke smlouvě č. 33
Valten Scheller, manžel vdovy po Jeremiáši Paschkasovi, se zavazuje Gottfridtu
Kuntschigkovi, zastupujícímu dědice, splatit 100 tol., z čehož 60 tol. má uhradit
do Vánoc a 40 tol. nadále platit každoročně až do splacení plné sumy. Dále se
Georg Scheller, syn Valtena Schellera, vzdává svého nároku náhradou za sumu
348 tol. 24g. 3h.
Schváleno: 18. 2. 1655, za purkmistra Jacoba Kaila.
8. 7. 1655 dosvědčuje Georg Scheller, že zaplatil 348 tol. 24g.¹¹⁷
fol. 122–123

34.

1641, 24. listopadu
Andreas Kurtz kupuje od radních města Opavy bohatý krám zesnulého Jeremia
Passkasy, stojící na rohu naproti bohatých krámů Matthiase Reichela a Frantze
Kantora. Kupní cena činí 1100 tol., závdavek stanoven na 200 tol. a roční
splátka na 30 tol. o Vánocích.
Inventář: regály, šuplíky, 2 hmoždíře, 7 tlouků (3 lehké, 4 těžké), 6 vah (2 velké,
1 poloviční a 3 malé), malý kamenný stůl, okovaná truhla a cíchařská truhla.
Svědék kupujícího: Heinrich Friedel.
Svědkové prodávajícího: Georg Gebuhr, Johann Sub, Daniel Nolli, Wentzel
Jäckel, Paul Nitschman, Martin Kunt.
Schváleno: dne 29. 12. 1642, za purkmistra Johanna Schmidta.
Závdavek uhrazen: 29. 12. 1642.
29. 12. 1642 obdrželi: rentovní úřad 148 tol. 20 g., Johann Tommetz z komendy
při kostele sv. Jana oltářní poplatek 32 g., Adam Mierka „od sv. Vavřince“
oltářní poplatek 1 tol. 12 g., soudní písař 16 g., u soudu zůstalo deponováno
48 tol. 28 g.
6. 4. 1645 stanoveno, že má Andreas Kurtz uhradit Lorentzi Wurtzelovi dlužnou
částku 50 tol.
fol. 125–126

---

¹¹⁶ Plátcem byla Catharina Schöllerová, vdova.

¹¹⁷ Částka byla uhrazena v den schválení smlouvy purkmistrovským úřadem, tedy 18. 2. 1655.

35.

1641, 16. srpna

Matheus Weisensteiner kupuje od Petera Püschkittela a jeho manželky Sussany, zastoupené Frantzem a Wolffem Poltzerovými, dům, stojící v Kolářské ulici v blízkosti domů Wolffa Poltzera a Heinricha Scholtze.¹¹⁸ Kupní cena činí 850 tol., závdavek stanoven na 150 tol.¹¹⁹ a roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 50 tol.

Svědkové kupujícího: Peter Schwan, Andreas Kollert.

Svědkové prodávajících: Frantz Poltzer, Wolff Poltzer.

Schváleno: 17. 9. 1641, za purkmistra Johanna Rehele.

12. 12. 1644 měl Matthias Weisensteiner uhradit Peteru Püschkittelovi 70 tol.,¹²⁰ schváleno 4. 5. 1646.

Závdavek uhrazen: 17. 9. 1641.¹²¹

Splátky uhrazeny: 4. 2. 1649 (1645).

13. 12. 1643 obdržel rentovní úřad 5 tol., Simon Friebel, jehlář, 10 tol.

13. 12. 1653–4. 2. 1649 obdržel Matthias Dominatzky celkem 36 tol.¹²²
fol. 130–132

36.

1641, 11. dubna

Hans Weickert kupuje od rady města Opavy dům na Dobytčím trhu, stojící mezi domem Georga Schwartze a Mathea Thanheusera. Kupní cena činí 120 tol., roční splátka na 12 tol. o sv. Jiří.

Schváleno: 13. 12. 1643, za purkmistra Matthiase Reichela.

Splátky uhrazeny: 27. 12. 1645 (1643), 14. 3. 1646 (1644), 12. 12. 1646 (1645), 28. 8. 1647 (1646, 1647), 5. 8. 1650 (1648–1650), 3. 5. 1658.

13. 12. 1643–5. 8. 1650 obdržel rentovní úřad celkem 105 tol. 27 g. 10 h.

3. 5. 1658 obdržely Susana a Margareta, dcery zemř. Lorentze Würffela, po 7 tol. 4 g. 1 h.

fol. 135–136

37.

1641, 18. července

Thomas Bergmann kupuje od Andrease Kurtze dům s právem vinného šenku na Dolním náměstí, stojící na rohu vedle domu Karla Winweye. Kupní cena činí 1600 tol., závdavek stanoven 350 na tol. na tři termíny, jednou po 250 tol.

a dvakrát po 50 tol. Roční splátka stanovena na 40 tol., „Wandelkauf“ na 50 tol.

Inventář: 2 stoly, 5 kádí, 1 kád' bílé mouky.¹²³

---

¹¹⁸ Viz smlouvy č. 6 a 122.

¹¹⁹ Z uvedené sumy měly být vyrovnány závazky, a to ve výši 20 tol. ve prospěch Zacharia Duchoyna (Duchoně?) z Uher a 100 tol. ve prospěch hraběnky Šlikové, majitelky panství Šilheřovice (pravděpodobně se jednalo o Annu, vdovu po Jáchymu hr. Šlikovi). Ladislav HOSÁK, *Historický místopis země Moravskoslezské*, Praha 2004, s. 805-806.

¹²⁰ Mřežováno.

¹²¹ Ze složených 30 tol. měl dostat Simon Friedel 10 tol.

¹²² Z toho 5 tolarů jako akcíz.

¹²³ Dále uvedeno v inventáři „9 Treme“, neidentifikováno.

Svědék kupujícího: Zacharias Hasrloch.¹²⁴

Svědék prodávajícího: Friedrich Friedel.

Schváleno: 3. 9. 1641, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 3. 9. 1641, 9. 4. 1645.

3. 9. 1641–9. 4. 1645 obdržel Andreas Kurz celkem 300 tol.

3. 4. 1645 odstoupila Margareta, vdova po Thomasi Bergmannovi, od koupě bez nároku na navrácení peněz.

fol. 140–141 v.

38.

1641, 5 srpna

Hans Hawel, soukeník, kupuje od Lorentze Linkeho, stolaře, dům v Židovské ulici, stojící mezi domy Thobiase Müllera a Christoffa Pamwitze. Kupní cena činí 300 tol., závdavek stanoven na 50 tol. na tři termíny po 30 a dvakrát 10 tol. roční splátka stanovena na 12 tol. o sv. Jiří, „Wandelkauf“ na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Christoff Siebenaych, Gregor Müller, Thobias Fuchs.

Svědkové prodávajícího: Wentzel Fischer, Wentzel Schatke.

Schváleno: 3. 9. 1641, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 3. 9. 1641, 23. 11. 1644, 30. 3. 1645.

Splátky uhrazeny: 30. 3. 1645.

3. 9. 1641 obdržel rentovní úřad 30 tol.

23. 11. 1644 obdržel Lorentz Lincke 10 tol.

30. 3. 1645 obdržel Elias Conrad, kurátor své manželky, 12 tol.

30. 6. 1650 ohlásil Thobias Griger nárok na podíl ve výši 43 tol. 24 g.,¹²⁵ který prodával Loretzi Linckemu za 14 tol.

fol. 145–147

39.

1643, 6. února

Michael Tschetschel, lazebník, kupuje od radních města Opavy německé lázně Jacoba Grosse, stojící mezi domy Marie Terleutkové¹²⁶ a dědiců Johanna Anderleho, v zadním traktu sousedící s domem Johanna Tschandera. Kupní cena činí 230 tol., závdavek stanoven na 10 tol. a roční splátka na 12 tol. o sv. Jiří.¹²⁷

Svědkové kupujícího: Daniel Ladisch, Georg Lobergott.

Schváleno: 9. 2. 1643, za purkmistra Pankraze Achzenita.

Závdavek uhrazen: 9. 2. 1643.

Splátky uhrazeny: 5. 5. 1645 (1644), 19. 9. 1645.

9. 2. 1643 uhrazeny soudní výlohy ve výši 1 tol. 9 g.¹²⁸

9. 2. 1643–19. 9. 1645 obdržel rentovní úřad celkem 32 tol. 27 g.

fol. 149–149 v.

---

¹²⁴ Jmenovaný je podle všeho identifikovatelný se Zachariásem Hazlachem, papírníkem.

¹²⁵ Nárok jmenovanému postoupil Andreas Heisig.

¹²⁶ Jerleutková(?), nejspíše čtení.

¹²⁷ Kupující byl na tři roky osvobozen od povinnosti poskytovat ubytování vojsku.

¹²⁸ Poplatek odhadci a notáři.

40.

1630, 12. února

Johann Niedermahr, malíř,¹²⁹ kupuje od dědiců Matthese Francka dům v Hrnčářské ulici, stojící v blízkosti domů Wentzela Scheliha a Hanse Dobische.

Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 150 tol. a roční splátka na 30 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové: Valentin Scheller, Friedrich Klos, Johann Tschander, Peter Schwan. a dědicové

Matthese Francka.

Schváleno: 21. 2. 1643, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 21. 2. 1643.

Splátky uhrazeny: 21. 3. 1644, 12. 10. 1644, 1. 8. 1646, (1645).

21. 2. 1643–21. 3. 1644 obdržel rentovní úřad celkem 50 tol.

21. 2. 1643 obdrželi dědicové Matthese Francka celkem 130 tol.

21. 3. 1644 obdrželi Georg Ronsky a jeho manželka¹³⁰ 30 tol.

1. 8. 1644 obdrželi: Johann Niedermahr celkem 26 tol. 36 g., Marina Mikolaschová 3 tol. 3 g. 11 h.

fol. 153–156 v.

41.

1636, 24. října

Martin Skrochowsky, řezník, kupuje od Wentzela Langer a dům v Ostrožné ulici, stojící mezi poustkou Adama Gewuského a obydlím Adama Klosse. Kupní cena činí 1400 tol., závdavek stanoven na 300 tol. na dva termíny a roční splátka na 30 tol. o Vánocích. „Wandelkauf“ stanoven na 50 tol.

Svědkové kupujícího: Melchior Frantz, Hans Überall, Hans Achtzenit.

Svědkové prodávajícího: Georg Petrasch, Jacob Habermann, Caspar Pohl.

Schváleno: 17. 12. 1636, za purkmistra Matthiase Reichela.

Závdavek uhrazen: 12. 9. 1641.

Splátky uhrazeny: 12. 19. 1641 (1637–1640), 20. 1. 1643 (1641), 13. 1. 1644 (1642), 8. 11. 1645 (1646), 1. 5. 1649 (1645), 19. 10. 1651 (1652–1655), 30. 9. 1652 (1657–1662), 10. 10. 1653 (1662–1665), 9. 5. 1668 (1666, 1667), 27. 9. 1669 (1667).

12. 9. 1641–10. 10. 1653 obdržel Wentzel Langer celkem 716 tol. 20g. 11 h.

3. 1. 1644–8. 11. 1645 obdrželi Simon Friebe a Andreas Hetzer¹³¹ celkem 60 tol.

9. 5. 1668 stanoveno, že gruntovní peníze budou nadále připadat Heinrichu Petraschovi.

9. 5. 1668–27. 9. 1669 obdržel Heinrich Petrasch 40 tol.

fol. 157–160 v.

---

¹²⁹ Jméno v prameni kolísá, uváděn též jako Hans Niedermeyer.

¹³⁰ Žena byla dědičkou Matthese Francka, jejími kurátory byli Barthel Langer a Johann Niedermahr.

¹³¹ Jednalo se o zástupce Davida Jehnela.

42.

1637, 1. srpna

Johann Haan kupuje od radních města Opavy dům Mertena Schmidta v Ostrožné ulici, stojící mezi nárožím ulice vedoucí ke kostelu sv. Ducha a domem Georga Richtera. Kupní cena činí 850 tol., závdavek stanoven na 250 tol. a roční splátka na 25 tol. o Vánocích.

Schváleno: 30. 12. 1641, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 30. 12. 1641.

Splátky uhrazeny: 30. 12. 1641 (1638–1641).

30. 12. 1641 obdržel prodávající 350 tol.

fol. 161–161 v.

43.¹³²

1627, 26 září

Porovnání mezi Jirzim Bilekem a jeho nevlastní dcerou Justinou, vdovou po Urbanu Schmidtovi, o nevyplacený dům v Ostrožné ulici v hodnotě 1000 tol., který Jirzi Bilek zakoupil od své manželky; inventář v podobě ševcovského stolu, stříbrného pásu a dvou lžic, které zdědila Justina spolu se 400 tol. Nová kupní cena byla stanovena na 600 tol., roční splátka na 25 tol. o sv. Jiří, dojednáno bylo dále, že Justina zaplatí Girzimu Bilekovi 150 tol.¹³³ a předá z inventáře ševcovský stůl, stříbrný pás a 1 lžici.

Schváleno: 20. 10. 1638 Mattheusem Reichelem.

Splátky uhrazeny 20. 10. 1638, 27. 8. 1640 (1639).¹³⁴

20. 10. 1638–27. 8. 1640 obdržel Andreas Kurz celkem 179 tol.

27. 8. 1640 obdržel Jacob Wellegrantna na místě své manželky celkem 8 tol.

fol. 165–166.

44.

1643, 4. července

Heinrich Augst kupuje od vdovy Estery a sirotků po zes. Georgu Hilbertovi, zastoupených Georgem Gebuhrem a Wentzelem Fischerem, ševcovskou lávku, situovanou mezi lávkami Adama Kunrada a Samuela Sueba. Kupní cena činí 100 tol., závdavek stanoven na 15 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Janu Křtiteli.

Svědkové kupujícího: Adam Walisch, Georg Heroldt, zástupci Andrese Kurze.

Svědkové prodávajícího: Georg Gebuhr, Wentzel Fischer.

Schváleno: 17. 7. 1643, za purkmistra Andrese Kurze.

Závdavek uhrazen: 17. 7. 1643.

17. 7. 1643 obdržely: Ester Hilbertová 6 tol. 28 g. 10 1/2 h., obuvnický cech 4 tol. 28 g., rentovní úřad na daně 3 tol. 15g. 1 1/2 h.

fol. 170–171.

---

¹³² Česky psaná smlouva, viz též smlouva č. 120.

¹³³ Zahrnuta zde byla částka 100 tol. „z peněz zapůjčených městu“.

¹³⁴ Splátky složil Lorenz John, nevlastní otec vdovy Anny Bilekové, později provdané za Caspara Pohla.

45.

1643, 12. června

Balthasar Frantz kupuje od Petera Schwana dům na Dolním náměstí, stojící mezi domy Mertena Jacoba a Hanse Melcka. Kupní cena činí 1111 tol.,¹³⁵ závdavek stanoven 435 tol.¹³⁶ a roční splátka na 25 tol. o sv. Janu Křtiteli. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Schváleno: 19. 6. 1643, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Závdavek uhrazen: 19. 6. 1643.

Splátky uhrazeny: 27. 6. 1644, 13. 7. 1645, 20. 11. 1646, 6. 8. 1647, 17. 7. 1648, 24. 7. 1649, 13. 7. 1650, 8. 3. 1652 (1651, 1652), 26. 7. 1653, 23. 7. 1654, 14. 10. 1655, 28. 6. 1656, 24. 1. 1658 (1657).

19. 6. 1643–13. 7. 1645 obdrželi: Peter Schwan celkem 30 tol., Adam Führling 15 tol., rentovní úřad 30 tol., u soudu zůstalo 10 tol.

20. 11. 1646–6. 8. 1647 obdrželi Peter a Johann Schwanovi dohromady 50 tol.

15. 7. 1648 uzavřeno narovnání mezi sourozenci Hansem a Peterem

Schwanovými o zapůjčený mobiliář. Hans Schwan má nadále dostávat 10 tol. a Peter Schwan 15 tol.

1. 7. 1649 ohlásil Schwan pohledávku na 230 tol., kterou prodává držiteli za 65 tol.

17. 7. 1648–24. 7. 1649 obdržel Hans Schwan celkem 20 tol.

Peter Schwan obdržel celkem 30 tol.

2. 6. 1650 Peter Schwan ohlásil pohledávku na 209 tol., kterou prodává držiteli za 70 tol.

8. 3. 1652 obdržel Matthias Georg Kitzler 10 tol.

27. 7. 1654 ohlásila Magdalena, vdova po Petru Schwanovi, zastoupená kurátorem Friedrichem Klossem, nárok na jitřní dar¹³⁷ v hodnotě 40 tol.

13. 7. 1650–24. 1. 1658 obdrželi: Hans Berneck a jeho dědicové¹³⁸ celkem 60 tol.,¹³⁹ Balthasar Frantz celkem 105 tol.¹⁴⁰
fol. 175–181

46.

1643, 20. listopadu

Narovnání sporu mezi Wentzelem Jäckelem, pekařem a Paulem Richterem, jehlářem, o část pozemku o délce 4 lokte a šířku 7 čtvrtin. Paulu Richterovi bude povoleno používat tento pozemek jako přístupové cesty ke svému domu, zaplatí za to Wentzeli Jäckelovi 50 tol.

Schváleno: 7. 2. 1642, za purkmistra Johanna Schmidta.

fol 181 v.–182 v.

---

¹³⁵ Přepisováno, původně pravděpodobně cena 1100 tol.

¹³⁶ Z výše závdavku mělo být zapláceno 60 tol., zbývajících 375 tol. mělo být uhrazeno z prodeje domu Matthease Kirschsteina, stojícího mezi domem Adama Mierky a jezuitskou kolejí.

¹³⁷ Jitřní dar („Morgengabe“) byl v oblasti magdeburského městského práva chápán buď jako součást obvěnění, tedy příspěvku muže manželce (protipól věna), anebo jako samostatný příspěvek za první manželskou noc. Nabývat mohl formy finanční i věcné (šperk).

¹³⁸ Dědicové byli zastoupeni Paulem Irmletem.

¹³⁹ Z věřitelského nároku na peníze Hanse Schwana.

¹⁴⁰ Z dědického nároku na peníze zesnulého Petera Schwana.

47.

1643 20. srpna

Peter Kreusel, barvíř, kupuje od radních města Opavy poustku Stephana Kreise v Solné ulici, stojící mezi domy Petera Mitschky a dědiců Clementa Jedecka.

Kupní cena činí 200 tol., roční splátka stanovena na 10 tol. o sv. Janu Křtiteli.

Svědkové kupujícího: Peter Willhelm, Friedrich Hans Bernhardt.

Schváleno: 21. 8. 1643, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Splátky uhrazeny: 21. 8. 1643, 18. 8. 1645 (1644), 7. 10. 1650 (1645–1647), 25.

9. 1653 (1648, 1649), 16. 6. 1654 (1650, 1651), 31. 8. 1656 (1652, 1653), 18. 7.

1659 (1654–1656), 15. 9. 1661 (1657), 17. 9 1665 (1658, 1659).

21. 8. 1643–17. 9 1665 obdržel rentovní úřad celkem 157 tol.

17. 9 1665 obdržel soud 3 tol.

fol. 183–186 v.

48.

1643, 31. srpna

Adam Schmidt, jehlář, kupuje od Michaela Holtzmana a Hanse Klera dům zesnulého Georga Leiderera, stojící v uličce za radnicí poblíž domu Wentzela Sturma. Kupní cena činí 250 tol., závdavek stanoven na 15 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Michaelu.

Svědkové kupujícího: Wentzel Schatke, Simon Friebel.

Schváleno: 3. 9. 1643, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Závdavek uhrazen: 3. 9. 1643.

Splátky uhrazeny: 7. 10. 1644, 13. 7. 1653 (1645–1647), 17. 1. 1658

(1648–1651), 18. 1. 1661 (1652–1654), 23. 9. 1666.

13. 7. 1653–18. 1. 1661 obdržela Barbora Mazaková celkem 20 tol.

13. 7. 1653–17. 1. 1658 obdržela Susanna Kleinová celkem 15 tol.

17. 1. 1658–23. 9. 1666 obdrželi Dorothea Brendelerová a Melcher Überall 25 tol.

13. 7. 1653–18. 1. 1661 připadlo soudu celkem 25 tol.

fol. 187–188 v.

49.

1643, 7. září

Georg Schwerthut kupuje od Urbana Hüllera pekařskou lávku Balzara Heidenreicha.¹⁴¹ Kupní cena činí 320 tol., závdavek stanoven na 100 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Michaelu.

Svědkové kupujícího: Peter Schwan, Barthel Jaroschek.

Svědkové prodávajícího: Merten Johnisch, Heinrich Fridell.

Schváleno: 11. 9. 1643, za purkmistra Andreasem Kurzem.

Závdavek uhrazen: 11. 9. 1643.

Splátky uhrazeny: 22. 10. 1647 (1644, 1645).

11. 9. 1643–22. 10. 1647 obdržel Urban Hüller celkem 140 tol.

fol. 190–190 v.

---

¹⁴¹ Jednalo se o tchána prodávajícího.

50.

1643, 1. července

Wentzel Langer kupuje od Anny Schidelkové, zastoupené Martinem Kautzem, zahradu, ležící mezi zahradami Daniela Melzera a Matthiase Gelena. Kupní cena činí 16 tol.

Svědkové kupujícího: Valten Willhaan.

Svědkové prodávající: Martin Kautz.

Schváleno: 11. 9. 1643.¹⁴²

fol. 194

51.

1643, 24. května

Wentzel Langer kupuje od Reginy Mazakové, zastoupené kurátory Martinem Kautzem a Valtenem Willhaanem, zahradu u Hradecké brány, ležící vedle zahrad Anny Schidelkové a Georga Petrasche. Kupní cena činí 30 tol., závdavek stanoven na 20 tol. a roční splátka na 4 tol. o sv. Bartoloměji.

Svědék kupujícího: Georg Petrasch.

Svědkové prodávající: Martin Kautz, Valten Willhaan.

Schváleno: 11. 9. 1643, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Závdavek uhrazen: 11. 9. 1643.

Splátky uhrazeny: 18. 9. 1643, 1. 2. 1645 (1644), 8. 4. 1646 (1645), 16. 6. 1654 (1646–1650), 8. 9. 1655 (1651–1653), 21. 2. 1658 (1654, 1655), 9. 9. 1660 (1656–1659).

fol. 194 v.

52.

1643, 16. září

Samuel Willhelm, kovář, kupuje od Mariny Lindnerové, zastoupené Wentzelem Langerem, jejím zetěm, poustku situovanou mezi domy Georga Kurze a Hanse Klära. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 60 tol. splatný ve dvou termínech po 30 tol. Roční splátka stanovena na 15 tol. o sv. Michaelu, „Wandelkauf“ na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Peter Willhelm, Peter Mitschka.

Svědkové prodávající: Wentzel Langer, Wentzel Moser, Wentzel Lindner.

Schváleno: 18. 9. 1643, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 18. 9. 1643.

Splátky uhrazeny: 1. 2. 1645 (1644), 8. 3. 1646 (1645), 16. 6. 1654 (1646–1650), 8. 10. 1655 (1651–1653).

18. 9. 1643–16. 6. 1654 obdržely: Marina Lindnerová celkem 18 tol., rentovní úřad celkem 132 tol.

fol. 196–197

---

¹⁴² Smlouvu ratifikoval Carl Wiltirer, úředník opavského zámku.

53.

1653, 9. září

Hans Theliger kupuje od Paula Schwenssnera ševcovskou lávku Valtena Holtzenbechera, stojící mezi lávkami Adama Kribela a Adama Kretschmera. Kupní cena činí 125 tol., závdavek stanoven na 20 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Michaelu.

Svědkové kupujícího: Georg Heroldt, Valten Willhaan.

Svědkové prodávajícího: Matthes Pfeiler.

Schwáleno: 25. 9. 1643, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 25. 9. 1643.

Splátky uhrazeny: 19. 4. 1649 (1644–1650), 25. 7 1652 (1651), 8. 3 1655 (1652), 16. 10. 1681 (1653).

25. 9. 1643 připadlo obuvnickému cechu 7 tol. 16 g. 3 h.

25. 9. 1643–19. 4. 1649 obdržel Paul Schwenssner celkem 27 tol. 19 g. 9 h.

19. 4. 1649–16. 10 1681 obdržela Barbara Schwessnerová¹⁴³ celkem 22 tol.

16. 10. 1681 obdržel Michael Schwenssner 4 tol.

25. 9. 1643–8. 3. 1655 obdržel rentovní úřad celkem 15 tol.

fol. 201–202 v.

54.

1643, 23. září

Jacob Tietz kupuje od Adama Jäckela dům, stojící v uličce v blízkosti domů Hanse Heinricha a Paula Sperbera. Kupní cena činí 450 tol., závdavek stanoven na 30 tol. splatný ve dvou termínech po 15 tol. Roční splátka stanovena na 12 tol. o sv. Michaelu, „Wandelkauf“ na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Wolf Polzer, Thobias Müller.

Svědkové prodávajícího: Christof Siebenaych, George Hartman.

Schwáleno: 28. 9. 1643, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 28. 9. 1643.

Splátky uhrazeny: 27. 10. 1644, 15. 10. 1646 (1645).

28. 9. 1643 obdržel Adam Jäckel 19 tol. 18 g.

28. 9. 1643–15. 10. 1646 obdržel rentovní úřad celkem 19 tol., 18g.

27. 10. 1644 zůstalo soudu 5 tol.

fol. 202 v.– 206 v.

55.

1643, 18. září

Dittrich Scholtz, kloboučník, kupuje od radních města Opavy poustku Georga Hartlinga na Dobyčtím trhu, situovanou za zahradou jeho zetě „pana Johanna“ a za domem se zahradou Hedwiky Warkotschové. Kupní cena činí 50 tol., závdavek stanoven na 5 tol. a roční splátka na 5 tol. o sv. Michaelu.

Svěděk kupujícího: Wentzel Dehn.

Schwáleno: 28. 9. 1643, za purkmistra Andrease Kurze.

fol. 207–207 v.

---

¹⁴³ Žena byla zastoupena Jacobem Lasezkým.

56.

1643, 10. září

Paul Sperber, sklář, kupuje od radních města Opavy poustku Sebastiana Hoffmayera v Židovské ulici, situovanou mezi domy Adama Jäckela a Justiny Heinrichové. Kupní cena činí 55 tol. a roční splátka je 5 tol. o sv. Michaelu.

Svědkové kupujícího: Peter Kreusel, Thobias Müller.

Schváleno: 30. 9. 1643, za purkmistra Andrease Kurze.

Splátky uhrazeny: 23. 6. 1645 (1644), 15. 10. 1646 (1645), 2. 12. 1650 (1646, 1647), 16. 3. 1651 (1648, 1649), 31. 6. 1653 (1650), 12. 1. 1655 (1651, 1652), 21. 3. 1658 (1653).

23. 6. 1645 zůstalo soudu 5 tol.

15. 10. 1646–21. 3. 1658 obdržel rentovní úřad celkem 45 tol.

fol. 211–212

57.

1643, 29. září

Catharina, vdova po Mertenu Müllerovi, mydláři, zastoupena kurátory Georgem Gerlachem a Valtenem Willhaanem, kupuje od zástupců dědiců zemřelého manžela Heinricha Bögera, Steffana Vogela, Heinricha Friedella a Christofa Gambkeho dům v Pekařské ulici, stojící mezi domy Steffana Vogela a Michaela Langerera. Kupující se rovněž zavazuje postarat o dva sirotky až do doby jejich dospělosti. Kupní cena činí 1200 tol., závdavek stanoven na 150 tol. splatných na tři termíny po 60 tol., 40 tol. a 50 tol. Roční splátka stanovena na 30 tol. o sv. Michaelu, „Wandelkauf“ na 50 tol.

Schváleno: 7. 10. 1643, za purkmistra Andrease Kurtze.

Závdavek uhrazen: 7. 10. 1643, 27. 10. 1644.

Splátky uhrazeny: 18. 10. 1646 (1645, 1646), 10. 3. 1648 (1647).

7. 10. 1643 stanoveno, že Catharina Müllerová má splatit Georgu Gerlachovi 49 tol., splatných po 17 tol., za jím odkoupený dluhopis Christoffa Römella.

29. 8. 1644 ohlásil Hans Oeler¹⁴⁴ nárok na 50 tol.¹⁴⁵, které prodává držiteli za 20 tol.

fol. 214–217

58.

1643, 4. října

Thomas Schlieska, rybář, kupuje dům od Georga Niessnera. Kupní cena činí 239 tol. 27 g. 9 h., závdavek stanoven na 20 tol. splatný ve dvou termínech a roční splátka na 10 tol. Dále má kupující uhradit 21 tol. Peteru Willhelmovi a Paulu Kolbemu, zástupcům zesnulého Georga Kotschiho, věřitele Georga Niessnera.¹⁴⁶

Svědkové kupujícího: Lorentz John, Jan Schlieska.

Svědkové prodávajícího: Peter Willhelmb, Paul Kolbe, Michael Stein.

Závdavek uhrazen: 19. 2. 1644 (1643).

---

¹⁴⁴ Jmenovaný byl zastoupen Hansem Hänellem.

¹⁴⁵ Nárokovaná suma byla podílem z dědictví po Georgu Brodtkovi (celkem 330 tol.).

¹⁴⁶ Datum schválení není uvedeno.

Splátky uhrazeny: 16. 11. 1644 (1644–1646), 30. 8. 1647, 6. 9. 1647, 20. 2. 1652 (1648, 1649), 21. 7. 1660, 2. 12. 1660 (1653, 1654).
19. 2. 1644–16. 11. 1644 obdrželi Jan Schlieska a Hans Wagner, zastupující své manželky, celkem 40 tol.
30. 8. 1647–21. 7. 1660 obdržel rentovní úřad celkem 40 tol.
6. 9. 1647 obdrželi Peter Willhelm a Paul Kolbe, zástupci Georga Kotschiho, 30 tol.
2. 12. 1660 obdržel Matthias Schlieska¹⁴⁷ 20 tol.
fol. 220–223

59.

1643, 8. listopadu

Adam Sperling kupuje od dědiců Petera Sperlinga dům na Dobyččím trhu, stojící mezi domy Hanse Überalla a Paula Neybera. Kupní cena činí 1100 tol., závdavek stanoven na 80 tol. splatných na dva termíny po 40 tol. Roční splátka stanovena na 20 tol. o sv. Martinu, „Wandelkauf“ na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Heinrich Friedel, Urban Hüller.

Svědkové prodávajícího: Jacob Anderle, Georg Heroldt, Hans Sperling, Stenzel Kroker, Melchior Frantz a Hans Überall.

Schváleno: 17. 2. 1643, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 17. 2. 1643.

Splátky uhrazeny: 18. 3. 1645 (1644), 11. 12. 1646 (1645–1647), 31. 3. 1650 (1648, 1649), 16. 4. 1654 (1651–1657), 22. 4. 1655 (1654), 27. 3. 1658 (1655–1657), 27. 3. 1661 (1658–1660), 10. 3. 1672 (1661, 1662).

16. 4. 1654–27. 3. 1661 obdrželi: Matthias Sperling a Thobias Sperling 40 tol.

27 g., Adam Sperling, Sussana Krokerová a Andreas Sperling 52 tol. 31 g 6 h., Juliana Sperlingová 20 tol. 13 g. 6 h., Barbora Anderlová 20 tol. 13 g.

22. 4. 1655–27. 3. 1658 obdrželi Jacob a Justina Reinoldovi dohromady 12 tol. 31 g.

27. 3. 1661 zůstalo u soudu 7 tol. 16 g.

10. 3. 1672 obdržely: Barbora Polyxena Niemlerová 24 tol. 22g. 6h., Anna Huebertová 15 tol. 13 g. 6 h.

24. 3. 1672 ohlásila Anna Huebertová, zastoupená Johannem Grosserem, dědický nárok na 72 tol. 29 g. 1 1/2 h., který prodává Adamu Sperlingovi za 20 tol.

fol. 226–229 v.

60.

1643, 22. září

Sibilla Klippelová kupuje od radních města Opavy dům Hanse Fehmana na Dolním náměstí, stojící mezi domy p. Schamarowské a Georga Petrasche.

Kupní cena činí 900 tol., závdavek stanoven na 200 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Michaelu.

Svědkové kupující: Valten Wilhan, Georg Heroldt.

Schváleno: 14. 12. 1643, za purkmistra Paula Irmlera.

---

¹⁴⁷ Jmenovaný zastupoval Ursulu Behmerovou, svou švagrovou.

Závdavek uhrazen: 4. 12. 1643.

4. 12. 1643 obdržel rentovní úřad 200 tol., Sibilla Klippelová se za 200 tol. vzdala tohoto domu ve prospěch Adama Mierky, Martha, dědička zes. Caspara Schwenssnera, zastoupená Hansem Wagnerem a Johannem Slifkou, ohlásila pohledávku na 155 tol., kterou prodává držiteli za 40 tol.

19. 2. 1644 ohlásil Johann Sueb na místě dědiců Suebových pohledávku na 40 tol.

fol. 232–233 v.

61.

1643, 9. prosince

Georg Gebuhr, soukeník, kupuje od své ovdovělé tchýně Cathariny Ambrosové dům v ulici Mezi trhy, stojící mezi jeho vlastním domem a domem Lorentze Matzaka. Kupní cena činí 1500 tol., závdavek stanoven na 1000 tol.¹⁴⁸ a roční splátky na dvakrát 200 tol. a jednou 100 tol. o sv. Lucii. „Wandelkauf“ stanoven na 100 tol.

Svědkové kupujícího: Paul Berger, Heinrich Ziganke.

Svědkové prodávající: Johann Sueb, Merten Kautz.

Schváleno: 15. 12. 1643, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 15. 12. 1643.

15. 12. 1643 obdržel rentovní úřad 900 tol., Catharina Ambrosová, zastoupena Martinem Kautzem, 100 tol.

fol. 237–238

62.

1643, 27. prosince

Andreas Gedeck, jirchář, kupuje od dědiců Clementa Gedecka, zastoupených Andreasem Hauptem a Hansem Jacobem, dům v Solné ulici, stojící mezi domy Petera Kreusela a Hanse Maiora. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 100 tol. splatný ve dvou termínech po 50 tol. Roční splátka stanovena na 20 tol. o sv. Jiří, „Wandelkauf“ na 30 tol.

Inventář: 12 kádí, 1 stůl, 3 dlouhé šenkovní lavice, 1 šenkovní stolec, 1 velký dřevěný trychtýř, 1 velký bedněný trychtýř, 1 cínová konev na 2 kvarty, 1 cínová měrka o objemu kvartu, 1 cínová měrka o objemu žejdlíku.

Svědkové kupujícího: Michael Holtzman, Peter Schwan.

Svědkové prodávajícího: Samuel Willhelm, Matthes Schatke a kurátoři.

Schváleno: 11. 1. 1644, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 11. 1. 1644.

11. 12. 1611 obdrželi: rentovní úřad 40 tol. 17 g. 11 1/2 h., Lorentz Lincke a Wentzel Schadtke, kurátoři Georga Rosenlaschena a jeho svěřenců,¹⁴⁹ celkem 18 tol 18 g. 1/2 h.

fol. 243–243 v.

---

¹⁴⁸ Dluh na daních a dávkách činil 900 tol.

¹⁴⁹ Vztah jmenovaných k smluvním stranám je nejasný.

63.

1643, 16. září

Rosina Schwarzová kupuje od Caspara Schwarze dům jeho otce, stojící mezi domem p. Pruskowské a Hanse Weickerta. Kupní cena činí 300 tol., závdavek stanoven na 50 tol. splatný ve dvou termínech po 30 tol. a 20 tol., roční splátka na 15 tol. o sv. Michaelu.

Svědék kupující: Valten Willhan.

Svědék prodávajícího: Heinrich Ziganke.

Schváleno: 13. 12. 1644, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 13. 12. 1644, 15. 2. 1645.

16. 4. 1648 se Rosina Schwarzová vzdala svého nároku na dům Caspara Schwarze

ve prospěch manžela Wentzel Wietkeho, za náhradu za 300 tol., potomkům zes. Georga Schwarze, zastoupeným Lorentzem Johnem a Hansem Weickertem, případně 50 tol.

16. 4. 1648 vznesli Hans Schwarz a Caspar Schwarz, zastoupení Heinrichem Zigankem a Lorentzem Johnem, nárok na 80 tol. z prodeje domu. Vyplaceny mají být prvně jmenovanému po 15 tol., druhému po 12 tol.

1. 12. 1651 vznesli Georg Heister a jeho manželka Marina nárok na 45 tol. z prodeje domu, přičemž jim má být v nejbližší době vyplaceno 24 tol.
fol. 249–251 v.

64.

1644, 11. ledna

Georg Thomas, kloboučník, kupuje od Hanse Christena, kožešníka, dům v Židovské ulici, stojící vedle domu Wentzela Schatkeho ml. Kupní cena činí 250 tol., závdavek stanoven na 24 tol. a roční splátka na 12 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ je stanoven na 20 tol.

Svědkové kupujícího: Dittrich Scholtz, Wentzel Dehn.

Svědék prodávajícího: Wolff Poltzer.

Schváleno: 15. 1. 1644, za purkmistra Paula Irmlera.

fol. 254 v.

65.

1644, 18. ledna

Georg Füllauf kupuje od radních dům Christoffa Sedlnitzkého položený u zámku, mezi domem p. Pruskowského a Georga Warkotche. Kupní cena činí 500 tol., závdavek stanoven na 25 tol. splatný ve dvou termínech po 15 a 10 tol., roční splátka na 5 tol. o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Georg Neugebauer, Georg Eisert.

Schváleno: 19. 1. 1644, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 19. 1. 1644.

19. 1. 1644 obdržel rentovní úřad 12 tol. 33 g., soudnímu odhadci připadly 2 tol. 3 g.

fol. 258–258v.

66.

1644, 7. února

Friedrich Steiner, kramář, kupuje od Caspara Engelharta dům za radnicí, stojící vedle domu Hanse Heidenreicha. Kupní cena činí 230 tol., závdavek stanoven na 45 tol. splatný na dva termíny po 25 tol. a 20 tol., roční splátka na 12 tol.

o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Thomas Gerstenstiel, Wentzel Dehn.

Svědkové prodávajícího: Hans Geisler, Joseph Artner.

Schváleno: 15. 2. 1644, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 15. 2. 1644, 2. 7. 1644.

15. 2. 1644–2. 7. 1644 obdržel Caspar Engelhart celkem 45 tol.¹⁵⁰

fol. 262–262 v.

67.

1644, 21. prosince

Georg Kurz, soukeník, kupuje od Johanna Pelikana dům jeho manželky Cathariny na Horním náměstí. Kupní cena činí 2100 tol., závdavek stanoven na 550 tol. splatný na dva termíny po 500 a 50 tol. Roční splátka stanovena na 80 tol. o Hromnicích, „Wandelkauf“ na 100 tol.

Inventář: 1 šenkovní stůl, 4 stoly, 1 míra o objemu kvartu, 1 míra o objemu žejdlíku, 1 konev o objemu dvou kvartů.

Svědkové kupujícího: Andreas Kurz, Paul Lundas.

Svědkové prodávajícího: Adam Führling, Matthias Kautz, Paul Berger.

Schváleno: 16. 2. 1644, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 16. 12. 1644, 3. 4. 1645.

Splátky uhrazeny: 3. 4. 1645 (1644), 9. 8. 1647 (1646, 1647), 8. 11. 1650 (1648–1651), 9. 8. 1656 (1652–1655), 1658 (1656–1658), 19. 11. 1659 (1659), 13. 7. 1661 (1660).

16. 12. 1644–13. 7. 1661 obdrželi Johann a Catharina Pelikanovi celkem 1750 tol.

fol. 266–268.

68.

1644, 14. února

Merten Woischa, švec, kupuje od Petra Lecha, kožešníka, dům v Kolářské ulici u hradební zdi, stojící vedle domů zes. Valtena Friessela a Hanse Mosera. Kupní cena činí 470 tol., závdavek stanoven na 25 tol. a roční splátka na 20 tol.

o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 25 tol.

Svědkové kupujícího: Georg Gerlach, Bartosch Jaroschek.

Svědkové prodávajícího: Wolff Poltzer, Wentzel Dehn.

Schváleno: 17. 2. 1644, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 17. 2. 1644.

Splátky uhrazeny: 6. 4. 1646 (1645), 4. 9. 1659,¹⁵¹ 20. 11. 1659.

---

¹⁵⁰ Z toho náleželo dědicům Christofa Schmidta 26 tol., dědicům Hedwigy Lanischové 60 tol. 15 g. 10 1/2 h., dědicům Caspara Engelharta 89 tol. 20 g. 1/2 h.

¹⁵¹ Splátky odtud hradil nový majitel Balthazar Lech.

31. 8. 1653 Merten Woischa prodává z důvodu insolvence dům Balthasaru Lechovi za 26 tol.
Balthasar Lech se naproti tomu zavazuje platit daně a dávky v hodnotě 6 tol. 8 g. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.
Inventář: 10 džberů, 1 šenkovní lavice, 4 dlouhé lavice, 2 stoly, 2 korbely, 1 naběračka, 1 síto a 1 malý železný cedník.¹⁵²
Svědkové kupujícího: Elias Sandel, Hans Bortsch.
Svědkové prodávajícího: Georg Gerlach, Johannes Friess.
17. 2. 1644–31. 8. 1653 obdržel rentovní úřad 53 tol.
31. 8. 1653 obdržel Merten Woischa 26 tol.
4. 9. 1659–20. 11. 1659 obdržela Agatha Losková¹⁵³ 28 tol.
fol. 271–273

69.

1644, 16. března
Hans Überall, řezník, kupuje od radních města Opavy řeznickou lávku zes. Adama Johna. Kupní cena činí 150 tol., závdavek stanoven na 26 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Jiří.
Svědék kupujícího: Peter Schwan.
Schváleno: 21. 3. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.
Závdavek uhrazen: 21. 3. 1644.
21. 3. 1644 obdržel rentovní úřad 14 tol 28 g. 3h.¹⁵⁴
fol. 275–275 v.

70.

1644, 16. března
Thobias Weiser, pažbář, kupuje od Melchiora Fröwella, pažbáře, dům v Masařské ulici, stojící mezi domy Johanna Schmidta a Caspara Schieberta. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 60 tol. a roční splátka na 20 tol. na Letnice.
Svědkové kupujícího: Merten Lieber, Paul Weigel.
Svědkové prodávajícího: Georg Gerlach, Matthes Kirschstein.
Schváleno: 13. 4. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.
Závdavek uhrazen: 13. 4. 1644.
13. 4. 1644 obdržel Melchior Fröwell 60 tol.
13. 4. 1644 ohlásili Michal Langer a Michael Steiner, kurátoři Anny, vdovy po Emerichu Eberlssovi, nárok na 70 tol.¹⁵⁵
fol. 278–279 v.

---

¹⁵² Dále v inventáři uvedeno 19 „Köple“, neidentifikováno.

¹⁵³ Jmenovaná zastupovala „dědice Sandlichovy“.

¹⁵⁴ Zbývajících 5 tol. 7 g. 9 h. bylo vráceno za opravu lávky kupujícímu.

¹⁵⁵ Z prodeje domu náleželo dědicům nebo věřitelům Andree Loserta 50 tol. a Matthiase Reichela 90 tol., dále Mertenu Irmleřovi 130 tol. a Melchioru Frönellovi 270 tol.

71.

1644, 5. dubna

Caspar Tietzner, jehlář, kupuje od radních dům Justiny Heinrichové v Židovské ulici, položený mezi domy Valtena Klippela a Jacoba Hietze. Kupní cena činí 90 tol., závdavek stanoven na 12 tol. a roční splátka na 6 tol. o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Wentzel Schatke, Thobias Weigel.

Schváleno: 18. 4. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 18. 4. 1644.

18. 4. 1644 obdržel rentovní úřad celkem 12 tol.

fol. 284

72.

1644, 18. dubna

Matthias Schatke,¹⁵⁶ kožešník, kupuje od Ewy Frantzové, lázeňské, zastoupené Georgem Gerlachem, dům v Solné ulici, stojící mezi poustkou Andrease Jägera a domem Ondry Bilka. Kupní cena činí 167 tol.,¹⁵⁷ závdavek stanoven na 10 tol. a roční splátka na 8 tol. o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Wentzel Schadtke st., Wentzel Schadtke ml.

Svědkové prodávající: Georg Gerlach, Hanz Frantz.

Schváleno: 22. 4. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 22. 4. 1644.

Splátky uhrazeny: 21. 7. 1645.

2. 9. 1644 obdržel rentovní úřad 55 tol.

2. 9. 1644–21. 7. 1645 obdržel Wentzel Schatke st. celkem 16 tol.

fol. 288–289

73.

1642, 22. července

Melchior Viehweger, sedlář, kupuje od Hanse Bernhardta Klausmana, holiče, malý domek, stojící mezi domkem Christoffa Gambkeho a Wentzela Zantka. Kupní cena činí 260 tol., závdavek stanoven na 50 tol. a roční splátka na 15 tol. o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Michal Holtzman, Merten Rudolf.

Svědkové prodávajícího: Matthias Dominatzky, Paul Nitschman.

Schváleno: 27. 9. 1642, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 27. 9. 1642.

Splátky uhrazeny: 3. 5. 1644 (1643), 26. 9. 1647 (1644), 7. 9. 1648 (1645), 20. 7. 1651 (1645–1647), 7. 9. 1654 (1647).

27. 9. 1642 oznámil Stenzel Pfflegel nárok na 5 tol. z ceny domu, vyplacen mu má být 1 tol. 18 g.

3. 5. 1644–26. 9. 1647 obdržel Thomas Pfflegel celkem 30 tol.

7. 9. 1648 obdržel Matthes Schuster z nároku Thomase Pfflegela 11 tol.

20. 7. 1651–7. 9. 1654 obdrželi Peter Stier, řemenář z Břehu, s manželkou celkem 30 tol.

fol. 292–294 v.

---

¹⁵⁶ Také Schadke.

¹⁵⁷ Z toho 55 tol. činil dluh na daních a dávkách.

74.

1644, 14. května

Barthel Fieber kupuje od Georga Lehena a Hanse Heidenricha, zastoupeného z důvodu nemoci Bartoschem Jaroschkem, dům a ševcovskou lávku zes. Mertena Eisrichta na Horním náměstí, stojící mezi domy Georga Petrasche a Georga Hartmanna. Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 400 tol. a roční splátka na 25 tol. o sv. Michaelu. Dále se kupující zavazuje postarat se a hmotně zaopatřit 2 syny a 3 dcery z prvního manželství.¹⁵⁸

Svědkové kupujícího: Adam Kunert, Matthes Pfeiler.

Svědkové prodávajících: Bartosch Jaroschek, Urban Hüller.

Schváleno: 13. 5. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 13. 5. 1644.¹⁵⁹

fol. 243–243 v.

75.

1644, 28. února

Georg Fischer kupuje od svých sourozenců Wentzela Fischera, Martina Fischera a Cathariny Fischerové dům v Ostrožné ulici, stojící mezi domem Caspara Pohla a poustkou Valtena Quetschera. Kupní cena činí 925 tol., závdavek stanoven na 150 tol. splatný na tři termíny po 50 tol.¹⁶⁰ a roční splátka na 25 tol. o sv. Jiří.

Inventář: 1 kád', 3 stoly, 1 šenkovní stolec s lavicí.

Dále se kupující zavazuje poskytnout prodávajícím bydlení v případě hmotné nouze.

Svědkové prodávajících: Wentzel Fischer, Wentzel Schattke st., Heinrich Auss.

Schváleno: 24. 5. 1644, za purkmistra Georga Petschasche.

Závdavek uhrazen: 24. 5. 1644, 21. 2. 1658.

Splátky uhrazeny: 21. 2. 1658 (1645–1647), 10. 9. 1665 (1648).

24. 5. 1644 – 21. 2. 1658 obdržel rentovní úřad celkem 75 tol.

21. 2. 1658 obdrželi radní 126 tol. 6 g.

10. 9. 1665 obdrželi Samuel Wilhelm a jeho manželka Veronica 20 tol.

fol. 301–302

76.

1644, 28. dubna

Matthes Krausse, vazač, kupuje od radních města Opavy dům Hanse Schwarze v Pekařské ulici, stojící mezi domy Hanse Mährera a Paula Kolbeho. Kupní cena činí 250 tol., závdavek stanoven na 30 tol. a roční splátka na 15 tol. o Letnicích.

Svědék kupujícího: Georg Gerlach.

Schváleno: 25. 5. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 25. 5. 1644.

---

¹⁵⁸ Stanoveno dále bylo, že synové Georg a Baltazar mají v dospělosti dostat každý po 25 tol., každá z dcer na dva stoly a černou sukni.

¹⁵⁹ Jednalo se o splátku ve výši 400 tol., kterou měl obdržet prodávající.

¹⁶⁰ Z toho dluh činí 100 tol.

Splátky uhrazeny: 25. 5. 1644, 13. 3. 1646 (1645, 1646), 26. 6. 1647, 4. 9. 1648,¹⁶¹ 24. 7. 1649, 30. 6. 1650, 12. 10. 1651,¹⁶² 13. 6. 1652, 9. 10. 1653, 17. 7. 1654, 5. 10. 1656 (1655), 1. 3. 1668 (1656).
25. 5. 1644–1. 3. 1668 obdržel rentovní úřad celkem 223 tol.
4. 9. 1648 složen u soudu za ocenění domu 1 tol.
fol. 306–307 v.

77.

1644, 25. února

Anthony Skalin kupuje od Susanny, vdovy po Jacobu Rietzovi, zastoupené Valtenem Willhaanem a Jacobem Lasezkym, bohatý krám, situovaný mezi krámy zes. Frantze Kantora a Wentzela Richtera. Kupní cena činí 700 tol., závdavek stanoven na 100 tol splatné na dva termíny po 60 tol. a 40 tol. Roční splátka stanovena na 25 tol. o sv. Trojici, „Wandelkauf“ na 10 tol. Prodávající si dále vymínila, že bude krám spolu s dcerou Dorotou dva roky provozovat.

Svědkové prodávající: Valten Willhaan, Jacob Lasetzky, Peter Schwan.

Schváleno: 2. 6. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 2. 6. 1644, 16. 3. 1644.

2. 6. 1644–16. 3. 1644 obdržel rentovní úřad celkem 100 tol.

24. 4. 1645 ohlásili Susanna Ritzová a její kurátor Peter Schwan pohledávku na 85 tol, kterou

prodávají držitelé za 20 tol., splatných na dva termíny po 10 tol.

25. 9. 1646 ohlásili Susanna Ritzová a její kurátor Matthes Panatschke nárok na 30 tol., náležející její dceři Dorotě.

fol. 310–311 v.

78.

1644, 22. června

Paul Lundas¹⁶³ kupuje od radních dům Veroniky, vdovy po Georgu Begkovi, s právem vinného šenku na Horním náměstí. Kupní cena činí 1400 tol., závdavek stanoven na 300 tol. splatný na dva termíny po 250 tol. a 50 tol. a roční splátka na 40 tol. o sv. Janu Křtiteli.

Svědék kupujícího: Andreas Kurz.

Schváleno: 22. 6. 1644, za purkmistra Matthiase Dominatzkého.

Závdavek uhrazen: 22. 6. 1644, 17. 12. 1645.

Splátky uhrazeny: 16. 5. 1646 (1645), 21. 11. 1647 (1646, 1647), 12. 5. 1650 (1648, 1649), 21. 4. 1651 (1650), 12. 9. 1652 (1651, 1652), 10. 9. 1654 (1653), 10. 4. 1656 (1654), 2. 5. 1659 (1655–1657),¹⁶⁴ 19. 2. 1682 (1658, 1659).¹⁶⁵

22. 6. 1644–19. 2. 1682 obdržel rentovní úřad celkem 748 tol. 11 g.

22. 6. 1644–21. 11. 1647 obdržela Veronika Begková celkem 31 tol.

---

¹⁶¹ Uhradila vdova Estera.

¹⁶² Uhradil Matthes Hecht.

¹⁶³ Lundas je uváděn jako „Hauptmann der Herrschafft New Titschein“.

¹⁶⁴ Uhradila Mariana Lundasová.

¹⁶⁵ Uhradil Andreas Lundas.

12. 5. 1650 obdržitel věřitel Melchior Hüller 50 tol.
10. 9. 1654 obdržel věřitel Melchior Leupolt 10 tol.
16. 5. 1646–10. 9. 1654 připadlo soudu celkem 11 tol. 37 g.
5. 9. 1648 se Veronika Berková vzdala svého podílu v hodnotě 300 tol. ve prospěch Barthela Trubriga, měšťana ze Šternberku.¹⁶⁶
2. 12. 1660 oznámil Urban Hüller, věřitel Melchiora Fröwella, nárok na podíl v hodnotě 40 tol. Vyplaceno mu má být 27 tol.
20. 8. 1666 stanoveno, že z částky 300 tol., které se Marianna Lundasová vzdala ve prospěch Barthela Trubriga má být vyplaceno 202 tol. 18 g.
fol. 315–318 v.

79.

1644, 19. června

Daniel Hort, řemenář, kupuje od Georga Kurze, soukeníka, dům v Ostrožné ulici, stojící mezi domem barvíře Samuela Willhelma a Jacoba Serckena. Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 200 tol. splatný na tři termíny jednou po 100 tol. a dvakrát po 50 tol. Roční splátka stanovena na 25 tol.

o sv. Janu Křtiteli, „Wandelkauf“ na 50 tol.

Invetář: 2 stoly, 1 šenkovní stůl, tři džbery.

Svědkové kupujícího: Georg Gerlach, Daniel Ladisch.

Svědkové prodávajícího: Andreas Kurz, Paul Lundes.

Schwáleno: 28. 6. 1644, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 28. 6. 1644, 13. 7. 1645.

Splátky uhrazeny: 19. 9. 1647 (1646, 1647), 6. 12. 1652 (1649),

10. 5. 1661 (1650–1652).

28. 6. 1644–13. 7. 1645 obdržel Georg Kurz celkem 150 tol.

19. 9. 1647 obdržel Heinrich Augst 25 tol., soudu připadlo 25 tol.¹⁶⁷

6. 12. 1652 obdrželi Heinrich Ziganke a Daniel Hort¹⁶⁸ celkem 25 tol.

10. 5. 1661 obdrželi Hulpertovi dědicové celkem 77 tol. 16 g. 6 h.¹⁶⁹

fol. 319–320 v.

80.

1644, 30. července

Elias Seidel, švec, kupuje od radních dům zes. Hanse Kurze na Horním náměstí.

Kupní cena činí 1200 tol., závdavek stanoven na 218 tol. a roční splátka na 25 tol. o sv. Michaelu.

Svědke kupujícího: Adam Kunert.

Schwáleno: 1. 7. 1644, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 1. 7. 1644.

Splátky uhrazeny: 10. 12. 1653 (1645–1647), 17. 9. 1665 (1648, 1659).

1. 7. 1644–17. 9. 1665 obdržel rentovní úřad celkem 368 tol.

fol. 324–325

¹⁶⁶ Dlužní výměra po Johanna Weizigerovi činila k 7. 12. 1635 celkem 1113 tol. 30 g.

¹⁶⁷ Záznam z roku 1647 mžežován s přípisem, že tyto peníze byly postoupeny Anně Schlechezké.

¹⁶⁸ Poručníci sirotků zes. Georga Hulperta (také Hilbert)

¹⁶⁹ Z toho Catharina 9 tol., Georg 14 tol. 6 g., Augustin 31 tol. 24 g. 6 h., Susanna 22 tol. 22 g. 6 h.

81.

1644, 27. června

Albrecht Slesina, kožešník, kupuje od Daniela Melzera a Johanna Sueba, poručíků Suebových potomků, dům zes. Georga Holzenbechera v ulici Mezi trhy, stojící vedle domů Georga Tschaslacha a Thomana Piskorze. Kupní cena činí 1350 tol., závdavek stanoven na 200 tol. splatný na dva termíny po 100 tol. Roční splátka stanovena na 30 tol. o sv. Janu Křtiteli, „Wandelkauf“ na 50 tol. Svědkové kupujícího: Christoff Siebenaich, Wentzel Schatke.

Svědkové prodávajících: Daniel Melzer, Johann Sueb.

Schváleno: 1. 7. 1644, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 1. 7. 1644, 29. 8. 1645.

Splátky uhrazeny: 17. 10 1646, 14. 3. 1650 (1647, 1648).

7. 11. 1637 potvrzuje Johannes Severini, člen Tovaryšstva ježíšova, výměnu domu v ceně 1800 tol. na Dolním náměstí u kostela sv. Jiří, za dům zes. Georga Holzenbechera v ceně 1500, odkázaný jezuitům.

1. 7. 1644–29. 8. 1645 obdržel Daniel Melzer celkem 200 tol.

17. 10 1646 zůstalo soudu celkem 30 tol.

14. 3. 1650 obdrželi Daniel Melzer, Johann Sueb, Paul Sueb a Heinrich Friedel dohromady 60 tol.

fol. 328–330 v.

82.¹⁷⁰

1644, 27. června

Andrys Pawlik kupuje od sirotků zes. Thomana Peterky¹⁷¹ dům a sladovnu. Kupní cena činí 500 tol., závdavek stanoven na 150 tol. a roční splátka na 18 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol., dalších 20 tol. mělo připadnout při dostoupení od smlouvy vrchnosti a 10 tol. osobám, zúčastněným na dalším prodeji nemovitosti. Kupující se dále zavázal uhradit dluh Thomana Peterky v hodnotě 76 tol. 18 g.

Svědkové kupujícího: Jirzik Fojtik, Waczlaw Loschka.

Svědkové prodávajících: Adam Kirschner, Foltyn (Valentin) Willhelm, Kaspar Lozertt, Jakub Kreisse.

Schváleno: 20. 5. 1644, za purkmistra Geogra Petrasche.

Závdavek uhrazen: 20. 5. 1644, 21. 4. 1645 (1644).

Splátky uhrazeny: 13. 6. 1646 (1645), 2. 9 1647 (1646), 4. 4. 1650 (1647, 1648), 4. 8. 1653 (1649, 1650), 24. 12. 1657 (1651, 1652), 14. 9. 1657 (1652, 1653), 22. 11. 1665.

20. 5. 1644–4. 4. 1650 obdržel rentovní úřad celkem 95 tol. 51 g. 7 h.

20. 5. 1644 obdrželi Wentzel Luck s manželkou celkem 64 tol. 38 g. 5 h.

4. 4. 1650 obdržel Georg Peterek 23 tol.

4. 8 1653–2. 11. 1665 obdržela Catharina, vdova po Georgu Peterkovi, celkem 31 tol. 18 g.

---

¹⁷⁰ Česky psaná smlouva.

¹⁷¹ Jednalo se o dva syny a tři dcery. Kupující, který se podle všeho oženil s vdovou po Tomanu Peterkovi, se zavázal poskytnout po matčině smrti dětem zaopatření, dcerám navíc výbavu. Syny přislíbil nechat vyučit ševcovskému řemeslu.

24. 12. 1657 obdrželi Mattheus Peterek, zastoupený Andrisem Pawlikem, 2 tol., Johann Heragk, člen Tovaryšstva Ježíšova, 2 tol.
fol. 334–336 v.

83.

1644, 29. července

Hans Pohl, pekař, kupuje od radních dům Daniela Padela v Ostrožné ulici, stojící mezi domem Daniela Nolliho a poustkou Watzlawa Matthiase. Kupní cena činí 250 tol., závdavek stanoven na 20 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Michaelu. Svědek kupujícího: Wentzel Dehn.

Schváleno: 2. 8 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 2. 8 1644.

2. 8 1644 obdržel rentovní úřad 20 tol.

fol. 338–338 v.

84.

1644, 29. července

Adam Mierka kupuje od dědiců zes. Anny Schidelkové, a to Joana, syna zes. Thomase Herolta, zastoupeného Paulem Irmlerem, a dcer, zastoupených manžely Hansem Haanem a Steffanem Vogelem, dům na Horním náměstí, stojící vedle domů lékárníka Martina Kautze a šenkýřky Sary Blaschkové. Kupní cena činí 2000 tol., závdavek stanoven na 600 tol. a roční splátka na 70 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ určen na 100 tol.

Inventář: džbery, cínová konvice o objemu 2 kvart, míry o objemu 1 kvartu, 1 žejdlíku a 1 půlžejdlíku, 4 stoly a lavice, šenkovní stolek, šenkovní lavice, železné dveře¹⁷² a „Lude“. (?)

Svědek kupujícího: Wentzel Fischer.

Svědek prodávajících: Daniel Melzer.¹⁷³

Schváleno: 3. 8. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 3. 8. 1644.

Splátky uhrazeny: 30. 4. 1647 (1645–1647), 27. 12. 1648.

3. 8. 1644 obdržela Catharina Haanová 182 tol. 18 g.

30. 4. 1647 obdržel rentovní úřad 210 tol.

27. 1. 1648 stanovena Adamu Mierkovi povinnost zaplatit 182 tol. 18 g., z toho 147 tol. 18 g. na „švédské výpalné“.¹⁷⁴ Jednatelům zes. Anny Schidelkové patřilo 25 tol., Tschepanovým dědicům 5 tol.¹⁷⁵

fol. 342–344 v.

---

¹⁷² Dále uvedeno „Lude“, nezjištěno.

¹⁷³ Synové jmenovaného byli roku 1667 povýšeni do rytířského stavu s přídomkem „z Friedebergu“. Národní archiv v Praze, Česká dvorská kancelář, inv. č. 752, sign. IVDI, kart. 463.

¹⁷⁴ „Zur Schwedischen Brandtschatzung“.

¹⁷⁵ Pohledávka, kterou postoupila Sibilla Klippelová.

85.

1644, 23. července

Caspar Biller, měšťan krnovský, kupuje od Sussany, vdovy po Martinu Sigmundu Freyerovi, zastoupené zetěm Johannem Georgem Rehelem, dům na Horním náměstí, stojící v blízkosti domů obuvníka Eliase Seidela a Friedricha Klosse. Kupní cena činí 1800 tol., závdavek stanoven na 400 tol., splatný na dva termíny po 250 tol. a 150 tol. a roční splátka na 50 tol. o Velikonocích.

„Wandelkauf“ stanoven na 100 tol.

Inventář: 12 džberů, 3 stoly, 10 šenkovních lavic, cínová konvice o objemu kvartu, 1 konvice o objemu žejdlíku a 2 cínové konvice o objemu věrtele.

Svědkové kupujícího: Pankraz Achzenit, Hans Schwarz.

Svědkové prodávající: Johann Georg Rehele, Paul Berger, notář.

Schváleno: 12. 8. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 12. 8. 1644, 23. 4. 1645.

Splátky uhrazeny: 8. 6. 1646.

12. 8. 1644–8. 6. 1646 obdrželi Sussana a Georg Billerovi celkem 450 tol.¹⁷⁶
fol. 346–347 v.

86.

1644, 30. července

Christian Haan kupuje od Sussany, vdovy po zes. Adamu Henelovi, dům na „Zelené louži“, stojící mezi domem jehláře Barthela Heinricha a poustkou Hanse Heinricha. Kupní cena činí 100 tol., závdavek stanoven na 24 tol. a roční splátka na 12 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 24 tol.

Inventář: 1 malý stolec.

Svědkové kupujícího: Hans Haan, Matthias Thanhäuser.

Svědkové prodávající: Wentzel Dehn, Georg Kreis, Hans Kütel.

Schváleno: 17. 8. 1644, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 17. 8. 1644.

17. 8. 1644 obdrželi: Andreas Kurz 12 tol. 6 g., Susanna obdržela 6 tol., rentovní úřad 6 tol.

Dluh na daních a dávkách činil 19 tol. 29 g. 8 h.

fol. 351–351 v.

87.

1644, 23. července

Mattheus Kirschstein kupuje od Pankraze Achtsenichta dům v Ostrožné ulici, stojící mezi domy Matthese Pankraze a Stenzela Krokera. Kupní cena činí 1400 tol., závdavek stanoven na 346 tol. a roční splátka na 36 tol.

o sv. Janu Křtiteli.

Inventář: 3 stoly, 10 lavic, 9 džberů, 1 cínová konvice o objemu dvou kvartů, 1 konvice o objemu kvartu, míra o objemu žejdlíku.

Svědkové kupujícího: Georg Gerlach, Melchior Fröwell.

Svědkové prodávajícího: Michal Holtzman, Christoff Gambke.

Schváleno: 1. 9. 1644, za purkmistra Georga Petrasche.

---

¹⁷⁶ V záznamu z 8. 6. 1646 je žena uvedena jako vdova.

Závdavek uhrazen: 1. 9. 1644.

Splátky uhrazeny: 29. 11. 1646, 14. 7. 1647 (1645, 1646), 16. 12. 1660 (1647–1653).

27. 10. 1644 ohlašuje Rosina, vdova po zes. Hansi Loschkovi a manželka Pankraze Achtsenichta, pohledávku na 120 tol., kterou prodává držitel za 40 tol.

1. 9. 1644 1646–14. 7. 1647 obdržel Pankraz Achtsenicht celkem 117 tol.

14. 7. 1647 obdrželi: Regina Cormanová 12 tol., Adam Wallisch 12 tol., Johann Andrlé a jeho manželka 12 tol.,¹⁷⁷ Marcus a Veronica Hankeovi 12 tol.,¹⁷⁸

Justina Klossová 6 tol., Justina Pechmanová 6 tol.

22. 4. 1652 ohlásil Marcus Hanke, pekař, pohledávku na 120 tol., kterou prodává držitel za 36 tol.

16. 12. 1660 obdrželi: Regina Heroltová 66 tol., Thobias Kunert st. 6 tol.,

Catharina Wallischová 91 tol. 12 g., Johann Aust 21 tol., Heinrich Aust 21 tol.,

Catharina Schellerová 21 tol.

fol. 355–357 v.

88.

1644, 29. srpna

Friedrich Friedel kupuje od radních dům své tchýně Wandy Berkové na Horním náměstí, stojící v blízkosti domů Johanna Sueba a Georga Kleina. Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 150 tol. a roční splátka na 25 tol.

o sv. Martinu.

Svědék kupujícího: Hans Gebauer.

Schváleno: 2. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 2. 9. 1644.

2. 9. 1644 obdržel rentovní úřad 50 tol.

fol. 359–359 v.

89.

1644, 30. srpna

Wentzel Schadtke ml. kupuje od svého otce Wentzela Schadtkeho st. dům v Židovské ulici, stojící mezi domem Georga Thomase a poustkou Matthese Porubského. Kupní cena činí 200 tol., závdavek stanoven na 40 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Michaelu.

Svědék kupujícího: Lorentz Lincke

Svědék prodávajícího: Daniel Frantz.

Schváleno: 2. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 2. 9. 1644.

Splátky uhrazeny: 2. 9. 1644, 15. 7. 1648 (1645, 1646), 18. 1. 1652 (1649, 1650), 16. 2. 1655 (1649, 1650), 8. 1. 1660 (1651, 1652).

2. 9. 1644–8. 1. 1660 obdrželi Wentzel Schadtke st. a jeho manželka Rosina¹⁷⁹ celkem 110 tol.

---

¹⁷⁷ Kurátorem Andreleho manželky byl Marcus Lasetzky.

¹⁷⁸ Kurátorem Hankeho manželky byl Adam Walisch.

¹⁷⁹ Záznam k 18. 1. 1652 ženu uvádí jako vdovu, zastoupenou syny Matthesem a Heinrichem Schadtkeovými.

14. 5 1667 oznamuje Heinrich a Matthes Schatkeovi, že již nemají žádných pohledávek.
fol. 363–364 v.

90.

1644, 2. září

Joseph Hoffman kupuje od radních města dům na Dobytčím trhu, stojící mezi domem Matthese Thanhäusera a uličkou u kamenného mostku. Kupní cena činí 80 tol., závdavek stanoven na 15 tol. a roční splátka je 8 tol. o sv. Bartoloměji.

Svědék kupujícího: Hans Haan.

Schváleno: 3. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 3. 9. 1644.

Splátky uhrazeny: 13. 4. 1651 (1645).

3. 9. 1644–13. 4. 1651 Renzovní úřad obdržel celkem 23 tol.

fol. 367–367 v.

91.

1644, 1. září

Michael Heinz, koláčník, kupuje od sirotků zes. Hanse Steinera, zastoupených Mertenem Jacobem a Casparem Pauerem, dům stojící v blízkosti domů Lorentze Lincka a Baltasara Frantze. Kupní cena činí 916 tol., závdavek stanoven na 60 tol. a roční splátka je 25 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Bartosch Jaroschek, Georg Herolt.

Svědkové prodávajících: Valten Willhaan, Baltzar Frantz.

Schváleno: 7. 11. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 7. 11. 1644.

Splátky uhrazeny: 26. 7. 1646 (1645–1646), 2. 9. 1647.

7. 11. 1644 prodávající obdržel 20 tol.

7. 11. 1644–2. 9. 1647 obdržel rentovní úřad celkem 130 tol.

fol. 370–371.

92.

1644, 4. září

Georg Welzel kupuje od mistra cechu německých obuvníků ševcovskou lávku po Samuelu Suebovi stojící mezi lávkou Heinricha Augsta a Caspara Seydela. Kupní cena činí 135 tol., závdavek stanoven na 20 tol. na dva termíny po 10 tol. a roční splátka je 10 tol. o sv. Martinu.

Svědkové kupujícího: Valten Willhaan, Georg Herolt.

Schváleno: 7. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 7. 9. 1644, 5. 7. 1646.

Splátky uhrazeny: 5. 7. 1646 (1645).

7. 9. 1644–5. 7. 1646 Adam Wallisch a Urban Hüller cechmířtři z cechu německých ševců, obdrželi celkem 30 tol.

fol. 373–373 v.

93.

1644, 6. září

Hans Pursch kupuje od nevlastních dětí, potomků zes. Caspara Güntera, dům v Pekařské ulici, stojící mezi domem Adama Kirschnera a Jacoba Münligka. Kupní cena činí 1270 tol., závdavek stanoven 150 na tol. na tři termíny po 50 tol. a roční splátka je 30 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 50 tol.

Svědkové kupujícího: Georg Hert, Samuel Schönefeld.

Svědkové prodávajících: Wentzel Jäckel, Caspar Pohl.

Schváleno: 9. 9 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 9. 9 1644, 28. 4. 1645, 9. 12. 1648.

Splátky uhrazeny: 9. 12. 1648.

6. 5. 1645 Rosina Losková, zastoupena Wentzelem Dehнем, ohlašuje pohledávku na 115 tol., kterou prodává držitelu za 23 tol., splatné ve dvou termínech po 20 a 3 tol.

9. 9 1644–9. 12. 1648 obdržel rentovní úřad celkem 180 tol.

fol. 376–377 v.

94.

1644, 16. září

Matthes Abraham kupuje od radních města dům Michaela Schneidera u kostela sv. Jana, stojící mezi domem Paula Pauera a Mattheuse Agrity. Kupní cena činí 130 tol., závdavek stanoven na 20 tol. na dva termíny po 10 tol. a roční splátka je 10 tol. o sv. Martinu.

Svědék kupujícího: Valten Willhaan.

Schváleno: 17. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 17. 9. 1644, 18. 10. 1646.

17. 9. 1644–18. 10. 1646 obdržel rentovní úřad celkem 20 tol.

fol. 380–380 v.

95.

1644, 16. září

Christoff Wasuch kupuje od radních města domek Matthiase Weickuse, stojící naproti zámku a u domu Zachariase Zeislera. Kupní cena činí 100 tol., závdavek stanoven na 15 tol. a roční splátka je 6 tol. o sv. Michaelu.

Svědék kupujícího: Wentzel Dehn.

Schváleno: 19. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 19. 9. 1644.

Splátky uhrazeny: 21. 10. 1649 (1645, 1646), 17. 2. 1651 (1647), 1. 2. 1652 (1648), 22. 11. 1652 (1649), 17. 10. 1653 (1650), 3. 12. 1654 (1651), 24. 2. 1656 (1652), 28. 2. 1658 (1653), 11. 10. 1674 (1654), 24. 10. 1675 (1655), 18. 11. 1676 (1656), 19. 10. 1681 (1657).

19. 9. 1644 obdržel soudní písař 9 g., odhadci připadl 1 tol. 9 g.

19. 9. 1644–9. 10. 1681 obdržel rentovní úřad celkem 91 tol. 18 g.

fol. 383–385 v.

96.

1644, 22. září

Anna, vdova po zes. Peteru Schlachetzském,¹⁸⁰ kupuje od Paula Bergera a Hanse Gebauera, poručníků pozůstalých dětí zes. Georga Hilberta, dům v Kolářské ulici, stojící vedle domů Andrese Stenzela a Hanse Würfella. Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 136 tol. a roční splátka na 25 tol. o sv. Janu Křtiteli. Ze závdavku mají prodávající¹⁸¹ obdržet 40 tol. jako jitřní dar, podíl 20 tol. a křestní dar 15 tol., dále tři položky uvedené v závěti v hodnotě 54 tol., a jednu v hodnotě 7 tol.¹⁸²

Svědék kupující: Georg Gerlach.

Svědék prodávajících: Heinrich Augst.

Schváleno: 23. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 23. 9. 1644.

Splátky uhrazeny: 15. 9. 1645, 19. 9. 1647 (1646, 1647),¹⁸³ 16. 2. 1650 (1648), 6. 2. 1652 (1649), 10. 5. 1661 (1650–1652).

23. 9. 1644–16. 2. 1650 obdrželi Estera a Heinrich Augstovi celkem 189 tol.

23. 9. 1644 obdrželi: Mariana Eisrichtová 3 tol. 27 g., farář kostela sv. Jana 2 tol., špitál sv. Vavřice 1 tol. 18 g.¹⁸⁴

21. 2. 1648 oznámili Andrys Jedegk s manželkou Elisabethou a Catharina, manželka Reinharda Ottenburga, zastoupená Georgem Hertem, jakožto dědicové Paula Schlachetzkého, Danielu Hertovi nárok na 46 tol., splatných po 8 tol.

16. 2. 1650–6. 2. 1652 obdrželi Heinrich Ziganke a Daniel Hert na místě potomků zes. Georga Hielberta celkem 20 tol.

10. 5. 1661 obdržely: Susanna Hielbertová 22 tol. 22 g. 3 h., Catharina

Hielbertová 2 tol. 16 g. 9 h.

fol. 387–389

97.

1644, 16. srpna

Heinrich Augst kupuje od Paula Bergera a Hanse Gebauera, kurátorů pěti sirotků zes. Georga Hilberta, dům na Horním náměstí, stojící v sousedství domů Philipa Jacoba a Adama Willerta. Kupní cena činí 2140 tol., závdavek stanoven na 500 tol.¹⁸⁵ a roční splátka na tol. 60 o sv. Jiří. Ze závdavku má prodejce obdržet třetinový podíl.

Schváleno: 23. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 23. 9. 1644.

Splátky uhrazeny: 8. 4. 1644 (1644), 6. 5. 1645 (1644).

---

¹⁸⁰ Spolu s Georgem Hüllerem a Peterem Johnem, kurátory jejich dětí.

¹⁸¹ Konkrétním adresátem byla v tomto případě Estera, manželka Heinricha Augsta, která dostala ze závdavku celkem 75 tol., přičemž 5 tol. jí měl zaplatit kněz, příslušející ke klášteru dominikánů.

¹⁸² Blíže nevysvětleno.

¹⁸³ Splátky pokládal Daniel Hert.

¹⁸⁴ Částka zůstala složena u soudu.

¹⁸⁵ Závdavek měla obdržet manželka kupujícího jako třetinový podíl z prodeje domu v Kolářské ulici (viz smlouva 96).

23. 9. 1644 ponecháno Heinrichu Augstovi 500 tol.¹⁸⁶
8. 4. 1644–6. 5. 1645 obdržel Wentzel Hess 60 tol.
fol. 391–392

98.

1644, 26. září

Mattheus Adam, lazebník, kupuje od své matky Sybilly Klippelové,¹⁸⁷ zastoupené Adamem Jackischem a Bartholomaeem Jaroschkem, pekařskou lávku. Kupní cena činí 226 tol. 31 g. 7 1/2 h., závdavek stanoven původně na 33 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří. Dluh po otci kupujícího činí 25 tol. a dluh za „švédské výpalné“ 30 tol., závdavek je tedy navýšen na 121 tol. 4 g. 7 1/2 h., splatný o sv. Jiří 1645.

Svědék kupujícího: Daniel Ladisch.

Svědkové prodávající: Adam Jackisch, Bartholomaeus Jaroschegk.

Schváleno: 27. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek: bude uhrazen.

fol. 395–395 v.

99.

1644, 20. září

Georg Schwarz, řemenář, kupuje od radních dům za farním kostelem, stojící mezi domem Valtena Christena a poustkou Matthese Weiße. Kupní cena činí 300 tol., závdavek stanoven na 15 tol. a roční splátka na 12 tol. o sv. Michaelu.

Svědék kupujícího: Melchior Jachnigk.

Schváleno: 30. 9. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 30. 9. 1644.

Splátky uhrazeny: 12. 3. 1647, 12. 3. 1648.

30. 9. 1644 stanoven soudní poplatek 2 tol. 18 g.

30. 9. 1644–16. 3. 1648 obdržel rentovní úřad celkem 36 tol. 18 g.

fol. 398–398 v.

100.

1644, 28. října

Andreas Büttner,¹⁸⁸ sedlář, kupuje od radních dům zes. Hanse Wentzela v Pekařské ulici, stojící vedle domů Johanna Sueba a Friedricha Friedela. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 100 tol. splatný na tři termíny po 50 tol. a dvakrát po 25 tol., roční splátka na 15 tol. o sv. Martinu.

Svědkové kupujícího: Georg Gerlach, Hans Losert.

Schváleno: 8. 10. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 8. 10. 1644, 19. 5. 1645, 27. 7. 1646.

Splátky uhrazeny: 27. 7. 1646, 18. 11. 1648 (1646–1648), 5. 5. 1650 (1649).

27. 7. 1646–5. 5. 1650 obdržel rentovní úřad celkem 172 tol.

19. 5. 1645 stanoven soudní poplatek 3 tol.

fol. 401–402

---

¹⁸⁶ Jednalo se o třetinový podíl jeho manželky.

¹⁸⁷ Také Klüppelová.

¹⁸⁸ Také Bietner.

101.

1644, 14. října

Friedrich Wien, mečíř, kupuje od radních města dům zes. Georga Czieslacha,¹⁸⁹ stojící v ulici Mezi trhy mezi domy Friedricha Plessnera a Albrechta Slesiny. Kupní cena činí 1400 tol., závdavek stanoven na 230 tol. a roční splátka na 25 tol. o sv. Martinu.

Svědék kupujících: Michael Jänigk.

Schváleno: 21. 10. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 21. 10. 1644, 1. 9. 1646.

Splátky uhrazeny: 5. 4. 1647 (1646), 28. 1. 1648 (1647), 22. 4. 1649 (1648), 13. 10. 1651.

(1649, 1650), 17. 12. 1657 (1651), 13. 4. 1659 (1652), 19. 2. 1662 (1653).

21. 10. 1644–22. 4. 1649 obdržel Daniel Melzer celkem 300 tol.

22. 4. 1649–13. 4. 1662 zůstalo u soudu celkem 32 tol.

13. 4. 1662 obdržel rentovní úřad celkem 25 tol.

17. 12. 1657 obdrželi: Valten Willhaan, věřitel, 5 tol., Marianna Cziaslachová, zastoupená zetěm Christoffem Haanem 5 tol., Georg Löchel 4 tol., poplatek soudu činil 8 tol.

5. 4. 1647 prodala Marianna, vdova po Georgu Tschaschlachovi, zastoupená Valtenem Willhaanem a Adamem Wallischem, pohledávku ve výši 100 tol. špitálu sv. Barbory za 25 tol.

5. 10. 1662 oznámila Anna Albrechtová, zastoupená Valtenem Willhaanem, pohledávku ve výši 230 tol., kterou prodává držiteli za 42 tol., z nichž obdrží 12 tol., zbývajících 30 tolarů v ročních splátkách.

5. 10. 1662 ohlásila Susanna Göblová s kurátorem Christianem Dalbitiem dědický nárok na 48 tol. 12 g., které prodává držiteli za 22 tol.

fol. 405–408 v.¹⁹⁰

102.

1644, 22. listopadu

Elias Mosskopp kupuje od radních dům Hanse Wentzela, stojící vedle domů Pankraze Achtenichta a Georga Gerlacha. Kupní cena činí 1100 tol., závdavek stanoven na 150 tol. na dva termíny po 100 tol. a 50 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Martinu.

Svědék kupujících: Michael Holtzman.

Svědkové prodávajících: Christoff Gambke, kurátor dědiců Hanse Wentzela.

Schváleno: 26. 10. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 26. 10. 1644, 27. 6. 1646.

Splátky uhrazeny: 10. 6. 1649 (1646–1648), 27. 5. 1650 (1649), 13. 6. 1652 (1650, 1651), 30. 6. 1653 (1652), 16. 7. 1660 (1653–1659).

30. 6. 1653 poznamenáno, že Caspar Sporer má v budoucnu obdržet 40 tol.

¹⁸⁹ Také Cziaslach, Cziaschlach, Tschaschlach.

¹⁹⁰ Ke smlouvě se snad váží záznamy na samostatném lístku, dodatečně vevázaném a foliovaném (fol. 93–93v.):

14. 7. 1645 zapláceno 50 tol. z celkové sumy 280 tol.

13. 9. 1633 Georg Czieslach splatil za svůj dům, zakoupený 8. 10. 1602 od Andrease Koschera za 1250 tol., k roku 1625 celkem 970 tol. Nadále má ještě splatit 280 tol.

10. 6. 1649–16. 7. 1660 obdržel Jacob Mühlstein celkem 160 tol.¹⁹¹
27. 5. 1650–16. 7. 1660 obdržela Justina Mühlsteinová z Olomouce celkem 100 tol.
16. 7. 1660 obdržela Judita Menzelová 20 tol.
fol. 409–410 v.

103.

1644, 4. listopadu

Hans Klähr kupuje od radních dům Petera Friedricha na Hrnčířském trhu, stojící mezi poustkou Hanse Leberwursta a domem Hanse Tschandera. Kupní cena činí 450 tol., závdavek stanoven na 75 tol. ve dvou splátkách 50 tol. a 25 tol.

termíny, roční splátka na 20 tol. o sv. Martinu.

Svědék kupujícího: Georg Eisert.

Schváleno: 5. 11. 1644, za purkmistra Johanna Haana.

Závdavek uhrazen: 5. 11. 1644, 2. 9. 1647.

Splátky uhrazeny: 2. 9. 1647 (1645, 1646) 3. 12. 1654 (1647, 1648).

5. 11. 1644 připadlo soudnímu odhadci 3 tol.

5. 11. 1644–3. 12. 1654 obdržel rentovní úřad celkem 132 tol.

fol. 412–412 v.

104.

1644, 29. září

Georg Reilbacher kupuje od radních dům Hanse Dobische na Hrnčířském trhu, stojící mezi domem Melchiora Frantze a Johanna Niedermaurera. Kupní cena činí 700 tol., závdavek stanoven na 100 tol. na dva termíny po 50 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Michaelu.

Svědék kupujícího: Wentzel Schatke.

Schváleno: 15. 11. 1644, za purkmistra Hanse Haana.

Závdavek uhrazen: 15. 11. 1644.

15. 11. 1644 obdržel Georg Reilbacher 29 tol. 16 g. 6 h., soudní odhadce 3 tol., písař 19 g. 6 h., rentovní úřad 17 tol.

fol. 415–415 v.

105.

1644, 22. listopadu

Salomon Rausch kupuje od Hanse Klähra dům v Ostrožné ulici, stojící vedle domu Adama Willerta a Samuela Willhelma. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 80 tol. na dva termíny po 50 tol. a 30 tol. a roční splátka na 15 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Melchior Frantz, George Neugebauer.

Svědék prodávajícího: Michael Holtzman.

Schváleno: 25. 11. 1644, za purkmistra Johanna Haana.

Závdavek uhrazen: 25. 11. 1644.

Splátky uhrazeny: 16. 5. 1645, 8. 5. 1647 (1646), 27. 1. 1649 (1647).

25. 11. 1644–16. 5. 1645 obdržel Hans Klähr celkem 65 tol.

---

¹⁹¹ Umožněno soudní hypotékou Paula Schuestera.

8. 5. 1647 obdržel Paul Lundes 5 tol.

8. 5. 1647–27. 1. 1649 obdržel Georg Kurz celkem 10 tol. a dále v zastoupení svých nevlastních dětí Sary, Andrease a Susanny celkem 20 tol.

2. 10. 1655 zanesena poznámka k roku 1654: Dále je potomkům Andrease Ferkela přislíbena částka v hodnotě 500 tol.

fol. 418–419

106.

1644, 11. listopadu

Jacob Hansen kupuje od radních města opuštěný dům na Hrnčířském trhu, stojící mezi domem Jacoba Johanna Khaila, fojta, a Heinricha Klähra. Kupní cena činí 400 tol. a roční splátka po 15 tol. o sv. Vavřinci.¹⁹²

Svěddek kupujícího: Hans Knauf.

Schváleno: 3. 12. 1644, za purkmistra Hanse Haana.

fol. 421

107.

1644, 21. října

Simon Grämisch, caletník, kupuje od dědiců Johanna Mitrasche, zastoupených Ondrou Bilkem a Peterem Wilhelmem a se svolením Gabriela Gottschalka, dům v Solné ulici, stojící mezi domem Paula Lulaye a Georga Lobergotta. Kupní cena činí 300 tol., závdavek stanoven na 40 tol. na dva termíny po 20 tol. a roční splátka na 12 tol. o sv. Michaelu.

Svědkové kupujícího: Georg Lobergot, Hans Melke.

Svědkové prodávajících: Ondra Bilek, Peter Willhelm.

Schváleno: 6. 12. 1644, za purkmistra Hanse Haana.

Závdavek uhrazen: 6. 12. 1644.

6. 12. 1644 obdržel rentovní úřad 20 tol.

fol. 424–424 v.

108.

1644, 20. listopadu

Georg Omnigk, soukeník, kupuje od Friedricha Wiena dům u kostela sv. Jana, stojící mezi Conradem Eltenspergerem a Eberhartem Mattheusem. Kupní cena činí 200 tol., závdavek stanoven na 55 tol. a roční splátka na 6 tol. o sv. Jiří.¹⁹³

„Wandelkauf“ stanoven na 20 tol.

Svědkové kupujícího: Caspar Haan, Michael Langer.

Svědkové prodávajícího: Georg Neugebauer, Matthes Panatschke.

Schváleno: 12. 12. 1644, za purkmistra Hanse Haana.

Závdavek uhrazen: 12. 12. 1644.

fol. 427–428

---

¹⁹² Závdavek nebyl stanoven.

¹⁹³ Daň z převodu majetku stanovena na 10 tol.

109.

1644, 5. září

Adam Panatschke kupuje od Barthela Taschnera dům,¹⁹⁴ stojící vedle pivovaru. Kupní cena činí 290 tol., závdavek stanoven na 40 tol. na dva termíny po 25 tol. a 15 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 20 tol. Prodávající si pojišťuje roční užívání výměnku.

Svědkové kupujícího: Hans Achzenit, Georg Zeuzigk.

Svědkové prodávajícího: Andreas Jäger, Andreas Biarziabek.

Schváleno: 14. 12. 1644, za purkmistra Hanse Haana.

Závdavek uhrazen: 14. 12. 1644.

14. 12. 1644 obdrželi Barthel Taschner 5 tol., rentovní úřad 20 tol.

fol. 431–431 v.

110.

1644, 23. září

Barthel Langer kupuje od radních dům Christoffa Thomasse v Židovské ulici u městské hradby, stojící vedle domu Baltzera Ritschela a naproti domu Davida Frantze. Kupní cena činí 700 tol., závdavek stanoven na 60 tol. na dva termíny po 30 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří. Dluh na daních činí 456 tol. 24 g. 5 h.

Svědék kupujícího: Peter Schwan.

Schváleno: 17. 10. 1644, za purkmistra Johanna Rehele.

Závdavek uhrazen: 17. 10. 1644.

17. 10. 1644 obdržel rentovní úřad 27 tol. 18 g., soudní odhadce 2 tol. 18 gr.

fol. 434–434 v.

111.

1645, 8. ledna

Christof Haan kupuje od Mariny, vdovy po zes. Georgu Tschaschlachovi, a jejich dětí, zastoupených Valtenem Willhaanem, Georgem Heroltem a Eliasem Mosskopfem, ševcovskou lávku, stojící mezi lávkami Hanse Kretschmera a Hanse Dürra. Kupní cena činí 124 tol., závdavek stanoven na 30 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Martinu. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Friedrich Wien, Georg Eisert.

Svědkové prodávajícího: Valten Willhaan, Georg Herolt, Elias Mosskopp.

Schváleno: 16. 1. 1645, za purkmistra Johanna Schmidta.

Závdavek uhrazen: 16. 1. 1645.

16. 1. 1645 obdržela Marina Czieslachová 30 tol.

fol. 437–437 v.

---

¹⁹⁴ Dům byl údajně „zcela zchátralý a pustý“.

112.

1645, 23. ledna

Pancraz Achtsenicht,¹⁹⁵ Jacob Habermann, Jacob Sruk, Michael Heintz, Jacob Anderle a Heinrich Beyer,¹⁹⁶ zástupci cechu perníkářů, kupují od radních šest pekařských stolů. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 175 tol. na dva termíny po 75 tol. a 100 tol. a roční splátka na tol. 50 o Novém roce.¹⁹⁷

Schváleno: 23. 2. 1645, za purkmistra Johanna Schmidta.

Závdavek uhrazen: 23. 2. 1645, 16. 5. 1646.

Splátky uhrazeny: 2. 4. 1647, 10. 9. 1647, 18. 3. 1653 (1648–1650).

23. 2. 1645 zůstalo u soudu 75 tol.

16. 5. 1646–18. 3. 1653 obdržel rentovní úřad celkem 261 tol. 54 g.

fol. 440–442 v.

113.

1645, 7. března

Martin Kunerdt, nožič, kupuje od Rosiny Steynerové, zastoupené Wentzelem Dehnem a Josephem Artnerem, dům v Popské ulici, stojící v blízkosti domu Hanse Heidenreicha a poustky Georga Lobergotta. Kupní cena činí 250 tol., závdavek stanoven na 45 tol. na dva termíny po 20 tol. a 25 tol. a roční splátka je 12 tol. na sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 20 tol.

Svědkové kupujícího: Hans Knauf, Georg Eissert.

Svědke prodávající: Wentzel Dehn.

Schváleno: 14. 3. 1645, za purkmistra Johanna Schmidta.

Závdavek uhrazen: 14. 3. 1645, 14. 5. 1646.

Splátky uhrazeny: 24. 6. 1647, 11. 9. 1648, 4. 9. 1649, 14. 10. 1650,¹⁹⁸

27. 6. 1653, 16. 11. 1656, 1. 10. 1657, 17. 10. 1658, 20. 10. 1661 (1659, 1660).

31. 7. 1646 ohlásil Simon Naschwitz nárok na podíl z dědictví po své babičce Hedwice Lanové v hodnotě 23 tol. 5 g. 3 1/2 h., který prodává držiteli za 6 tol.

21. 4. 1650 ohlásil Simon Naschwitz nárok na dědický podíl po Michaelu Borschwitzovi ze Sonnenwaldu v hodnotě 11 tol. 18 g., který prodává držiteli za 5 tol.

27. 6. 1653 zdědil Andreas Fuhrman dům po vdově Marině Kunerdtové.

3. 11. 1650 ohlásila Anna Körblinová, zastoupená Lorentzem Johnem, pohledávku na 13 tol., kterou prodává držiteli 7 tol.

14. 3. 1645 obdržela Anna Engelhartová¹⁹⁹ 12 tol.

14. 5. 1646 obdrželi Adam Kribel a jeho nevlastní dcera Anna Kochová 2 tol.

14. 5. 1646–24. 6. 1647 obdrželi Friedrich Wien a Marie Stenzelová celkem 33 tol.

27. 6. 1653–20. 10. 1661 vráceno bylo Andreasi Fuhrmanovi²⁰⁰ celkem 44 tol.

16. 11. 1656–20. 10. 1661 obdrželi Barthel a Anna Taschnerovi celkem 66 tol.
fol. 443–446.

---

¹⁹⁵ Také Achzenit, Achzenicht.

¹⁹⁶ Také Boyer.

¹⁹⁷ Jacob Anderle má zaplatit 25 tol. a Heinrich Boyer 50 tol.

¹⁹⁸ Splátku uhradila Marina Kunertová, vdova.

¹⁹⁹ Později provdaná za Barthela Taschnera.

²⁰⁰ Za podíl Simona Naschwitze.

114.

1645, 14. února

Bartholomeus Jaroschek, kupuje od Caspara Jakische a jeho manželky Mariny pekařskou lávku. Kupní cena činí 330 tol., závdavek stanoven na 160 tol.²⁰¹ a roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědék kupujícího: Valten Willhaan.

Svědék prodávajících: Andreas Kollert.

Schváleno: 31. 3. 1644, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 31. 3. 1644.

31. 3. 1644 Uhrazen dluh 160 tol.

fol. 448–448 v.

115.

1645, 28. února

Jacob Windisch, pekař, kupuje od Hanse Pohla a Georga Fischera, poručíků sirotků zes. Paula Adama, řemenáře, dům, stojící u hradební zdi vedle Hradecké brány a naproti domu Martina Krale. Kupní cena činí 200 tol., závdavek stanoven na 50 tol., na dva termíny po 25 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Caspar Jackisch, Hans Knauf.

Svědkové prodávajících: Georg Fischer, Hans Pohl.

Schváleno: 3. 4. 1645, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 3. 4. 1645, 21. 6. 1646.

Splátky uhrazeny: 26. 4. 1651 (1647–1649).

3. 4. 1645–26. 4. 1651 obdržel rentovní úřad celkem 80 tol.²⁰²

fol. 451–452 v.

116.

1645, 7. března

Caspar Günter kupuje od Bartoloměje Jaroschka pekařskou lávku. Kupní cena činí 330 tol., závdavek stanoven na 100 tol. a roční splátka na 30 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Caspar Pohl, Hans Nolke.

Svědék prodávajícího: Valten Willhaan.

Schváleno: 11. 4. 1645, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 11. 4. 1645.

Splátky uhrazeny: 17. 3. 1646, 30. 7. 1647, 23. 6. 1648, 1. 7. 1649, 20. 7. 1650, 4. 7. 1652 (1651), 16. 3. 1654 (1652, 1653), 31. 8. 1656 (1654) 21. 7. 1657 (1655).

11. 4. 1645–31. 8. 1656 obdržel Barthel Jaroschek celkem 160 tol.

17. 3. 1646–21. 7. 1657 obdržel Salomon Rausch²⁰³ celkem 83 tol. 12 g.

20. 7. 1650–21. 7. 1657 obdrželi Georg Hertel z Oder a Eva Frantzová, jeho manželka, 43 tol. 12 g.

4. 7. 1652–21. 6. 1657 obdrželi Heinrich Franck a Catharina, jeho manželka, 43 tol. 12 g.

fol. 454–457

---

²⁰¹ Závdavek odpovídal výši dluhu na daních a dávkách.

²⁰² Dne 3. 4. 1645 u soudu na na daně a dávky pozůstalo 25 tol.

²⁰³ Zastupující manželku a Georga Hertela

117.

1645, 3. dubna

Georg Scholtz, švec, kupuje od Adama Kriebla, ševce, domek zes. Jury Straky u kostela sv. Jana, vedle konventu z jedné a poustky Michaela Schalmosera z druhé strany. Kupní cena činí 150 tol., závdavek stanoven na 12 tol. a roční splátka na 8 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 10 tol.

Svědkové kupujícího: Lorentz John, Thobias Weisser.

Svěddek prodávajícího: Thomas Stürke.

Schváleno: 21. 4. 1645, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 21. 4. 1645.

Splátky uhrazeny: 24. 10. 1647 (1646), 26. 8. 1648 (1647), 23. 11. 1649 (1648), 22. 4. 1652 (1650–1652).

24. 10. 1647 ohlásili Lorentz John a Andrys Pawlik, kurátoři Anny Heinrichové, pohledávku ve výši 30 tol., kterou prodává držitel za 9 tol.

23. 11. 1649 ohlásil Thoman Sliwka pohledávku po Ewě Hárové ve výši 31 tol., kterou prodává držitel za 11 tol.

9. 9. 1650 ohlásili Joseph a Anna Ärttnerovi nárok na podíl po zes. Georgu Strackovi v hodnotě 33 tol. 3 g. 101 h., splatný po 12 tol.

24. 10. 1647–22. 4. 1652 obdržel rentovní úřad celkem 42 tol. 32 g. 11 h. fol. 457–459 v.

118.

1645, 12. dubna

Barthel Achtsenicht kupuje od Hanse Melkeho, pekaře a nastávajících tchána, pekařskou lávku. Kupní cena činí 300 tol., závdavek stanoven na 100 tol.²⁰⁴ a roční splátka na 10 tol. o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Michael Heinz, Peter Schwan.

Svědkové prodávajícího: Barthel Jaroschek, Balthasar Frantz.

Schváleno: 22. 4. 1645, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 22. 4. 1645 22. 4. 1645 obdržel rentovní úřad 10 tol. fol. 460–460 v.

119.

1644, 18. dubna

Catharina, vdova po Balthasaru Jäschkovi, postupuje svému zeti Hansi Friessovi dům v Masařské ulici, stojící mezi domy Eliase Matthese a Melchiora Fröwella.

Kupní cena činí 73 tol. 22 g. 3 h.,²⁰⁵ závdavek stanoven na 15 tol. a roční splátka na 5 tol. Prodávající si pojišťuje výměnek v podobě obytné světnice s komorou a jednorázovou výplatu v hodnotě 100 tol.

Svěddek kupujícího: Daniel Nohle.²⁰⁶

Svěddek prodávající: Georg Gerlach.

Schváleno: 28. 4. 1645, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 28. 4. 1645 28. 4. 1645 obdržel rentovní úřad 15 tol. fol. 463–464

---

²⁰⁴ Náležet měl Barthelu Jaroschkovi.

²⁰⁵ Kupní cena odpovídala výši dluhu na daních a dávkách.

²⁰⁶ Častěji ve formě Nolli.

120.²⁰⁷

1627, 26. září

Porovnání mezi Girzim Bilkem a jeho nevlastní dcerou Justinou, vdovou po Urbanu Ssmidovi ve věci dědictví po její zemřelé matce, resp. po jejím zemřelém otci Matiasi Bodensteynerovi.²⁰⁸

Schváleno: 20. 10. 1638 Mattheusem Reichelem

Splátky uhrazeny: 20. 10. 1638, 27. 8. 1640 (1639).²⁰⁹

fol. 466–467 v.

121.

1645, 18. července

Andreas Klosse, solař, kupuje od Matthea Schadtkeho²¹⁰ dům v Solné ulici, stojící v blízkosti domu Andrease Bileka a poustky Andrease Jägera. Kupní cena činí 200 tol., závdavek stanoven na 50 tol. a roční splátka na 8 tol. o sv. Janu Křtiteli. „Wandelkauf“ stanoven na 25 tol.

Svědék kupujícího: Peter Willhelm.

Svědék prodávajícího: Wentzel Schatke st.

Schváleno: 21. 7. 1645, za purkmistra Johanna Haana.

Závdavek uhrazen: 21. 7. 1645.

Splátky uhrazeny: 15. 7. 1648 (1646–1648), 29. 2. 1652 (1649), 30. 8. 1652 (1649–1652), 31. 10. 1658 (1653–1656).²¹¹

21. 7. 1645 obdržel Mattheus Schadtke 50 tol.

15. 7. 1648 ohlásil Mattheus Schadtke pohledávku ve výši 9 tol., kterou prodává držiteli za 3 tol.

15. 7. 1648–29. 2. 1652 obdrželi Wentzel Schadtke st. a jeho manželka Rosina 29 tol.

30. 8. 1652 Estera Leupoldtová, zastoupená Michaelem Füllaufem, a její dcera Barbara Hofmeierová²¹² ohlásily pohledávku na 27 tol. 3 g., kterou prodávají držiteli za 12 tol.

3. 10. 1658 obdrželi Hans Czierkelbach na místě své manželky 17 tol. 33 g., Hans Töpfer 16 tol.

fol. 470–472 v.

122.

1645, 1. července

Mattheus Schadtke kupuje od Mattheuse Weissensteinera dům v Kolářské ulici, stojící mezi domem Wolffa Polzera a Heinricha Scholtze. Kupní cena činí 850 tol., závdavek stanoven na 100 tol. o dvou termínech po 60 tol. a 40 tol., a roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědék kupujícího: Wentzel Schatke st.

---

²⁰⁷ Česky psaná smlouva, viz též smlouva č. 43.

²⁰⁸ Jedná se o opis smlouvy č. 43.

²⁰⁹ Spláty složila Anna Bileková, vdova

²¹⁰ Příjmení kolísalo Schadtke, Schatke, Schadko.

²¹¹ Od roku 1648 splácela roční peníze Ursula, manželka Andrease Klosse, od roku 1652 uváděná jako „Ursula Klosse, ietzt Lawatzkin“. Roku 1658 peníze složil Paul Hlawatzek, její manžel.

²¹² Teupoltová (?), nejspíše čtení.

Svědkové prodávajícího: Georg Eissert, Barthel Langer.
Schváleno: 24. 7. 1645, za purkmistra Johanna Haana.
Závdavek uhrazen: 24. 7. 1645.
Splátky uhrazeny: 26. 7. 1646, 2. 9. 1647, 10. 6. 1648, 6. 7. 1651 (1649), 14. 3. 1652 (1650), 24. 9. 1665.
24. 7. 1645 obdržel Wentzel Schatke st. 20 tol.
26. 7. 1646 obdrželi: Anna Püschkittlová 30 tol., Jacob Kail 10 tol.
2. 9. 1647–24. 9. 1665 obdržel Matthias Dominatzky celkem 37 tol.
10. 6. 1648 obdržel Michael Heinz 10 tol.
6. 7. 1651–24. 9. 1665 obdrželi Simon Friebel a Georg Gerlach, kurátoři Salomona Klosse,²¹³ dohromady 27 tol.
fol. 473–474 v.

123.

1644, 31. října
Fridrich Helmstätter kupuje od radních města, dům na Dobytčím trhu, stojící mezi domy Ewy, vdovy po Georgu Wranitzkowi, a Dietricha Scholtze. Kupní cena činí 250 tol., závdavek stanoven na 40 tol., a roční splátka na 8 tol. o svátku Všech svatých. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.
Svědkové kupujícího: Friedrich Wiehn, Wentzel Dehn.
Schváleno: 24. 7. 1645, za purkmistra Johanna Haana.
Závdavek uhrazen: 24. 7. 1645.
Splátky uhrazeny: 5. 3. 1646 (1645), 10. 8. 1647 (1646), 22. 10. 1648 (1647), 23. 3. 1651 (1648–1649), 15. 2. 1652 (1650), 9. 11. 1654 (1651).
24. 7. 1645–9. 11. 1654 obdržel rentovní úřad celkem 69 tol. 9 g.
24. 7. 1645 obdrželi: soudní odhadce 2 tol. 18 g., soudní písař 9 g.
fol. 476–477

124.

1645, 14. září
Georg Andress, cvočkář, kupuje od Andrese Treudtlera, zastupujícího dědice po zes. Jacobu Seydelovi,²¹⁴ dům stojící u Hradecké brány. Kupní cena činí 100 tol., závdavek stanoven na 20 tol. o dvou termínech po 10 tol. a roční splátka na 10 tol. osv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 25 tol.
Svědkové kupujícího: Wentzel Dehn, Georg Neugebauer.
Svědkové prodávajícího: Daniel Ladisch, Hans Tschom.
Schváleno: 19. 9. 1645, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.
Závdavek uhrazen: 19. 9. 1645, 9. 4. 1646 (1645), 22. 1. 1647 (1646).
Splátky uhrazeny: 17. 11. 1648 (1647), 30. 6. 1650 (1648, 1649), 30. 6. 1651 (1650), 28. 8. 1652 (1651), 16. 6. 1653 (1652), 2. 9. 1654 (1653, 1654).
19. 9. 1645 obdržel rentovní úřad 8 tol.
9. 4. 1646–30. 6. 1651 zůstalo složeno u soudu 30 tol.

---

²¹³ Jedná se o sirotka po zesnulém Esechielu Klossovi.

²¹⁴ Přesněji kurátory dědiců Michaela Langerera a Salomona Scholtze.

17. 11. 1648 ohlásily Estera Wotková a Hedwiga Wotková,²¹⁵ zastoupené Valtenem Wilhaanem, nárok na 4 tol. 32 g., splatné po 2 tol. 18 g., a dále Hedwiga Wotková nárok na 3 tol. 12 g.
17. 11. 1648–30. 6. 1650 obdržela Estera Wotková celkem 11 tol. 20 g.
30. 6. 1650–2. 9. 1654 obdržel Andreas Treudtler celkem (včetně podílu jeho zemřelé manželky) 13 tol. 3 g.
30. 6. 1650 obdržel Caspar Albrecht 9 tol. 18 g.
28. 8. 1652–16. 6. 1653 obdržela Catharina Skronská 2 ½ tol. a Rosina Guldhaarová a její sestra Catharina, zastoupené Valtenem Wilhanem, celkem 2 1/2 tol.
2. 9. 1654 obdržel Georg Andreas, kurátor sirotků Eliase Seydela, 10 tol. fol. 478–480 v.

125.

1645, 22. září

Lorentz Lincke a Wentzel Schadtke st., poručníci sirotků po Georgu Losertovi, kupují od Andream Gedecka dům v Solné ulici, stojící v blízkosti domů Hanse Maiora a Petera Kreuzela, který Losert zakoupil dne 27. 12. 1643.²¹⁶ Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 100 tol. splatný o dvou termínech po 50 tol. a roční splátka na 20 tol. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Inventář: 9 kádí, 1 šenkovní stolec, 1 stůl, 1 konvice o objemu 2 kvart, 1 odměrka o objemu kvarty, 1 odměrka o objemu žejdlíku.

Svědkové kupujících: Lorentz Lincke, Wentzel Schatke st.

Svěděk prodávajícího: Melchior Jachnigk.

Schváleno: 27. 9. 1645, za purkmistra Johanna Rehele.

fol. 482–482 v.

126.

1646, 25. února

Hans Frantz, lazebník, kupuje od Wentzela Frantze, zastoupeného Peterem Ludwigem Mitschkou a Eliasem Mosskopem, lázeň v Solné ulici, stojící mezi domy Wentzela Losky a Hanse Schmidta. Kupní cena činí 1200 tol., závdavek stanoven na 150 tol. na tři termíny po 50 tol. a roční splátka na 25 tol. o Letnicích.

Svěděk kupujících: Georg Petrasch.

Svěděk prodávajícího: Georg Gerlach.

Schváleno: 8. 3. 1646, za purkmistra Johanna Haana.

Závdavek uhrazen: 8. 3. 1646, 22. 11. 1646.

Splátky uhrazeny: 13. 9. 1647, 17. 4. 1652 (1648), 29. 4. 1653 (1649), 6. 10. 1654 (1648, 1649), 12. 12. 1658 (1650, 1651).

8. 3. 1646 obdrželi Bartholomeus Rudolph Salzman a jeho sestra Anna 12 tol. 18 g.

22. 11. 1646 se Bartholomeus Rudolph Salzman a jeho sestra Anna vzdali svého dědického práva ve prospěch Rosiny Achtssenichtové.

---

²¹⁵ Posledně jmenovaná byla vdovou po Valtenu Wotkowi.

²¹⁶ Viz smlouva č. 62

13. 9. 1647–12. 12. 1658 obdrželi Rosina a Pancratz Achtssenichtovi celkem 83 tol.

8. 3. 1646–12. 12. 1658 obdržel rentovní úřad celkem 62 tol. 18 g.
fol. 484–486v.

127.

1646, 12. dubna

Melchior Jachnigk kupuje od Georga Neugebauera a Petera Kreusela, poručníků sirotků po zes. Thomanu Piegsovi, solnou boudu, stojící v blízkosti domů Adama Mazargka a Martina Opize. Kupní cena činí 150 tol., závdavek stanoven na 120 tol. na dva termíny po 100 a 20 tol. a roční splátka 10 tol. na sv. Jiří.

„Wandelkauf“ stanoven na 24 tol. Georg Neugebauer.

Schváleno: 17. 4. 1646, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 17. 4. 1646.

Splátky uhrazeny: 22. 9. 1654.²¹⁷

17. 4. 1646 zůstalo u soudu složeno 100 tol., kupujícímu bylo vráceno 20 tol. náhradou za sirotčí výlohy.

22. 9. 1654 obdrželi Peter Kreusel a Georg Neugebauer 30 tol.

fol. 487–487 v.

128.

1646, 3. května

Estera, manželka Hermanna Bässelta, jehláře, kupuje od svého bratra Paula Richtera solnou boudu, kterou získal z dědictví po Gabrielu Gottschalkovi.

Kupní cena činí 120 tol., závdavek stanoven na 80 tol., splatný ve dvou splátkách 60 tol. a 20 tol., roční splátka stanovena na 20 tol. o Letnicích.

Současně dojednáno vyrovnání s Evou Plichtovou, sestrou kupující a prodávajícího, ve výši 60 tol.

Svědék kupující a prodávající: Valten Willhaan.

Svědék Evy Pflichtové: Barthel Heinrich.

Schváleno: 4. 5. 1646, za purkmistra Pancratze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 4. 5. 1646.

Splátky uhrazeny: 12. 7. 1657.²¹⁸

4. 5. 1646 složil Hermann Bässelt, na místě své manželky Estery, 60 tol.

4. 5. 1646–12. 7. 1657 obdržela Ewa Plichtová, zastupovaná kurátorem Barthelem Heinrichem, celkem 60 tol.

fol. 489–490

129.

1646, 24. dubna

Paul Oto, pekař, kupuje od Stenzela Krokera a Adama Wallische, poručníků sirotků po zes. Georgu Heroldtovi, dům na Dolním náměstí, stojící mezi domy Lorentze Linckeho a zes. Magdaleny Kurzové. Kupní cena činí 1200 tol.,

---

²¹⁷ Uhrazena kupní cena.

²¹⁸ Uhrazena kupní cena.

závdavek stanoven na 200 tol. na dva termíny po 100 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědék kupujícího: Georg Lehn.

Svědék prodávajících: Martin Skrochowsky.

Schváleno: 8. 5. 1646, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 8. 5. 1646, 21. 7. 1649.

Splátky uhrazeny: 21. 6. 1647, 16. 7. 1648, 21. 7. 1649, 21. 6. 1650, 9. 6. 1651, 4. 7. 1652, 10. 9. 1653, 12. 6. 1654, 29. 10. 1655, 31. 8. 1656, 20. 8. 1658, 21. 5. 1659, 2. 9. 1660, 22. 9. 1661, 13. 1. 1667 (1662–1667),²¹⁹ 7. 6. 1674 (1669–1671), 9. 11. 1679.²²⁰

28. 8. 1647 prodali Lorentz John, zastupující Heinricha Leporina z Břehu, a Simon Friebel, poručníci Matthese a Hanse Jänelových, spolu s Georgem Gerlachem, poručníkem Wentzela Jänela, Paulu Otovi podíl v hodnotě 184 tol. za 63 tol. Z toho odbrží Lorentz John a Georg Gerlacha na místě výše uvedených Jänelových potomků po 31 tol. 18 g.

30. 10. 1649 ohlásili Adam Wallisch a Thobias Kunerdt, poručníci potomků zes. Christoffa Augsta, pohledávku na 185 tol., kterou prodali držiteli za 56 tol. 9 g.

27. 10. 1649 ohlásil Andreas Kurz, kurátor Christoffa Augsta, pohledávku na 37 tol., kterou prodal držiteli za 11 tol.

8. 5. 1646–21. 7. 1649 obdrželi Stenzel Kroker, Adam Losert a Andreas Kurz, poručníci potomků zes. Christoffa Augsta, celkem 150 tol.

3. 10. 1658 ohlásil Paul Krziske, písař rentovního úřadu, že dluh na daních a dávkách, který činí 51 tol. 28 g. 6 h., postupuje Jacobu Reinoltovi, za 50 tol.

8. 5. 1646–20. 8. 1658 obdržel rentovní úřad celkem 250 tol.

21. 5. 1659–22. 9. 1661 obdrželi Jacob Reinolt a jeho manželka²²¹ 30 tol.

22. 9. 1661–7. 6. 1674 obdrželi věřitelé Adam Kunerth a Thomas Greuzel 36 tol. fol. 492–498 v.

130.

1646, 12. dubna

Caspar Haan kupuje od Wentzela Schadtkeho a Lorentze Linckeho, poručníků sirotků po zes. Georgu Losertovi, dům v Solné ulici, mezi domy Petera Kreusela a Hanse Maiora²²² Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven na 100 tol. o dvou termínech po 50 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Jiří.

Inventář: 1 kád', 1 stůl, 1 velký dřevěný trychtýř na pivo, 1 dvoukvartová konvice, míry na kvart a žejdlík.

Schváleno: 9. 5. 1646, za purkmistra Pancraze Achtsenichta.

Závdavek uhrazen: 9. 5. 1646, 18. 7. 1647.

Splátky uhrazeny: 20. 9. 1656 (1648–1655), 15. 2. 1657 (1656).

9. 5. 1646 obdržel rentovní úřad 22 tol. 15 g. 10 h.²²³

---

²¹⁹ Splátky hradila vdova Justina Otová.

²²⁰ Splátky hradil Elias Oto.

²²¹ Roku 1661 uváděna jako vdova, zastoupená Hansem Havelem a Georgem Jacobem.

²²² Viz smlouva č. 125, 62.

²²³ Na vyrovnání daní a dávek po Andrysu Gedeckovi.

9. 5. 1646, 20. 9. 1656 Wentzel Schadtke a Lorentz Lincke obdrželi celkem 42 tol. 20 g. 2 h.
18. 7. 1647 obdržely Catharina, manželka Mertena Müllera,²²⁴ 45 tol., Elisabetha Gedecková, zastoupena Christoffem Andrysem, 5 tol.
20. 9. 1656 Hans Töpfer obdržel 40 tol.
20. 9. 1656–15. 2. 1657 obdrželi Catharina a Hans Zirckelbacherovi celkem 120 tol.
fol. 502–503 v.

131.

1646, 3. června
Marina Schnelová, vdova, kupuje od Hanse Weigerta a Hanse Tischlera, zástupců dědiců zes. Mertena Schnela, domek u kostela sv. Jana, stojící naproti domu Lorentze Jandýska. Kupní cena činí 110 tol., závdavek stanoven na 12 tol. a roční splátka na 8 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 20 tol.
Svědkové kupující: Georg John, Lorentz Lincke.
Svědkové prodávajících: Hans Weigert, Hans Tischler.
Schváleno: 13. 6. 1646, za purkmistra Andrease Kurze.
Závdavek uhrazen: 13. 6. 1646.
Splátky uhrazeny: 29. 4. 1648 (1647, 1648), 2. 10. 1654 (1649).
13. 6. 1646 obdrželi Hans Weigert a Hans Tischler celkem 16 tol.
29. 4. 1648 obdržela Marina Schnelová, zastupující Catharinu a Rosinu, 8 tol.
2. 10. 1654 obdržel Martin Schnell 8 tol.
fol. 507–507 v.

132.

1646, 9. července
Andreas Wiehner kupuje od Barthela Heinricha a Adama Schmidta domek zes. Caspara Tietzner v Židovské ulici, stojící vedle domu Jacoba Tietznera. Kupní cena činí 130 tol., závdavek stanoven na 15 tol. a roční splátka na 6 tol. o sv. Janu Křtiteli.
Svědkové kupujícího: Simon Friebel.
Schváleno: 10. 7. 1646, za purkmistra Andrease Kurze.
Závdavek uhrazen: 10. 7. 1646.
Splátky uhrazeny: 25. 5. 1648 (1647), 7. 2. 1650 (1648), 3. 3. 1650 (1649), 7. 12. 1656 (1650).
10. 7. 1646–7. 12. 1656 obdržel rentovní úřad celkem 56 tol.
10. 7. 1646 obdrželi Barthel Heinrich a Adam Schmidt 3 tol.
fol. 510–511

133.

1646, 12. září
Hans Kröch kupuje od Matthese Adama pekařskou lávku. Kupní cena činí 325 tol., závdavek stanoven na 125 tol. a roční splátka na 20 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 20 tol.

---

²²⁴ Jmenovaná byla zastoupena Michaellem Schatkem.

Svědkové kupujícího: Melchior Frantz, Valten Willhaan.
Svědkové prodávajícího: Caspar Pohl, Georg Lehn.
Schváleno: 14. 9. 1646, za purkmistra Paul Irmmler.
Závdavek uhrazen: 14. 9. 1646.
Splátky uhrazeny: 21. 10. 1648 (1647, 1648), 4. 2. 1650.
14. 9. 1646 obdržel Friedrich Stadtmüller, věřitel, 50 tol.
14. 9. 1646–21. 10. 1648 Matthes Adam obdržel celkem 19 tol. 6 g. 81 h.
Rentovní úřad obdržel celkem 48 tol. 29 g. 31 h.
4. 2. 1650 obdržela Sibylla Klippelová, matka Matthese Adama, 20 tol.
21. 6. 1650 ohlásil Matthes Adam nárok na 120 tol. Vyplaceno mu má být 66 tol., z nichž má obdržet 50 tol., zbývajících 16 tol. pak Sibylla Klippelová.²²⁵
fol. 513–514

134.

1646, 24 září

Georg Schloelauth, cíchař, kupuje od Heinricha Friedela a Adama Wallische, zástupce dědiců zes. Hanse Heidenreicha, dům v uličce za radnicí, stojící v blízkosti domu Mertena Kunerta.

Kupní cena činí 160 tol., závdavek stanoven na 60 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Michaelu.

Svědkové kupujícího: Barthel Heinrich, Hans Geisler, Mattheus Panatschke.

Svědkové prodávajících: Heinrich Friedel, Valten Willhaan.

Schváleno: 25. 9. 1646, za purkmistra Adama Mierky.

Závdavek uhrazen: 25. 9. 1646.

Splátky uhrazeny: 19. 11. 1648 (1647, 1648), 21. 6. 1650 (1649), 18. 4. 1650.

23. 1. 1648 prodal Lorentz John, kurátor Barbary Schatkeové, Georgu Schloelandovi dluhopis²²⁶ v hodnotě 13 tol. 8 g., za 4 tol. Dále prodali Lorentz John a Jan Brumowsky z Hlučína, kurátoři Gregora Koppa z Hlučína, Georgu Schloelandovi dluhopis Barbary, manželky Gregora Schadtkeho, na 16 tol., splatný po 5 tol. Lorentz John měl obdržet 1 tol. 20 g. a Jan Brumowsky 3 tol. 10 g.

25. 9. 1646–19. 11. 1648 obdržel rentovní úřad celkem 25 tol. 26 g. 9 h.

25. 9. 1646–18. 4. 1650 obdrželi dědicové Hanse Heidenreicha²²⁷ 18 tol. 4 g. 71 h.

19. 11. 1648–18. 4. 1650 vráceno Georgu Schloelautovi za nákup dluhopisu celkem 17 tol. 4 g. 71 h.

fol. 515–516 v.

135.

1646, 26. září

Andreas Wilhelm kupuje od Julianny, Agnethy a Justiny, sester zes. Martina Obsta, solnou boudu, stojící v blízkosti domů Andrease Gedecka a Melchiora Jachnigka. Kupní cena činí 100 tol.,²²⁸ „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

²²⁵ Jednalo se o část z jejího celkového nároku ve výši 20 tol.

²²⁶ Dlužníkem byl Friedrich Neyman, úředník v Miloticích.

²²⁷ Zastoupeni byli Heinrichem Friedelem, Friedrichem Friedelem a Adamem Wallischem.

Svědkové kupujícího: Peter Wilhelm, Samuel Wilhelm.
Svědkové prodávajících: Valten Willhaan ml., Georg Fischer, Georg Lobergott.
Schváleno: 5. 10. 1646, za purkmistra Adama Mierky.
Splátky uhrazeny: 5. 10. 1646.
5. 10. 1646 obdrželi: Hans Damky, věřitel Anny, vdovy po Mertenu Opizovi, 20 tol., Andrys Willhelm na místě své manželky Julianny 26 tol. 24 g., Georg Fischer na místě své manželky Agnethy 26 tol. 24 g., Justina 26 tol. 24 g.²²⁹
fol. 517–518

136.

1646, 19. září

Zacharias Wilhelm, barvíř, kupuje od Martina Kautze, kurátora Bernhardta Pietsche, dům Ambrosia Pietsche v Kolářské ulici, stojící mezi domy Marka Schmieda a Eliase Hiemtschena. Kupní cena činí 325 tol., závdavek stanoven na 25 tol. a roční splátka na 12 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 25 tol.

Svědkové kupujícího: Peter Mitschka, Paul Kreusel.

Svědék prodávajícího: Merten Kautz.

Schváleno: 9. 10. 1646, za purkmistra Adama Mierky.

Závdavek uhrazen: 6. 6. 1652.

Splátky uhrazeny: 6. 6. 1652 (1647–1449), 20. 10. 1653 (1650, 1651),

31. 5. 1655 (1652–1654), 24. 5. 1656 (1655),²³⁰ 18. 7. 1659 (1656).

6. 6. 1652–18. 7. 1659 obdržel rentovní úřad 124 tol.

fol. 519–520

137.

1646, 22. října

Hanns Primbssdorf kupuje od radních města opuštěný dům rodiny Miechowských v Kolářské ulici, stojící v blízkosti domů paní Otkolkové a Zacharaiase Willhelma. Kupní cena činí 400 tol., závdavek stanoven na 23 tol. na dva termíny po 15 a 10 tol. a roční splátka na 10 tol. o sv. Jiří.

Svědkové kupujícího: Andreas Güttner, Melchior Jachnigk.

Schváleno: 31. 10. 1646, za purkmistra Adama Mierky.

Závdavek uhrazen: 31. 10. 1646, 20. 10. 1650.

Splátky uhrazeny: 20. 10. 1650 (1646, 1647), 9. 10. 1652 (1649–1651),

3. 6. 1655 (1652–1654), 15. 11. 1657 (1655, 1656), 13. 2. 1659 (1657, 1658)

7. 10. 1660 (1659, 1660), 29. 11. 1678 (1661–1667), 6. 6. 1689 (1668, 1669).

31. 10. 1646–6. 6. 1689 obdržel rentovní úřad celkem 294 tol. 13 g. 6 h.

31. 10. 1646 obdržel soudní odhadce 22 g. 6 h.

7. 10. 1660 zůstalo u soudu složeno 12 tol.

fol. 521–523

---

²²⁸ Závdavek ani splátky nebyly určeny.

²²⁹ Částka byla složena soudem, kterému z ní připadlo 18 g. 9 h., soudnímu notářovi 8 g.

²³⁰ Splátku složila Martha Willhelmová.

138.

1646, 5. října

Daniel Nowagk, švec z Olomouce, kupuje od vdovy Reginy Kosmanové, zastoupené kurátory Georgem Adamem Rosenbergem a Valtinem Willhanem, ševcovskou lávku německého cechu. Kupní cena činí 140 tol., závdavek stanoven na 10 tol. na dva termíny po 5 tol. a roční splátka na 10 tol.

o sv. Bartoloměji. „Wandelkauf“ stanoven na 5 tol.

Svědkové kupujícího: Adama Willert, Jacob Lincke.

Svědkové prodávající: Georg Adam Rosenberg, Valten Willhan.

Schváleno: 17. 8. 1646, za purkmistra Andrease Kurze.

Závdavek uhrazen: 17. 8. 1646.

17. 8. 1646 obdržel rentovní úřad 5 tol.

fol. 524–524 v.

139.

1646, 3. prosince

Jacob Schieppe kupuje od radních města dům Georga Hirsche ve „Stockgässlein“, stojící mezi domem Thomana Schliessky a Marie Plentkové. Kupní cena činí 200 tol., závdavek stanoven na 30 tol. a roční splátka je 12 tol.

o Masopustním úterý.²³¹

Svědkové kupujícího: Lorentz Lincke, Hans Melcke.

Schváleno: 5. 12. 1646, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 5. 12. 1646.

Splátky uhrazeny: 9. 9. 1652 (1649, 1650).

5. 12. 1646–9. 9. 1652 obdržel rentovní úřad celkem 36 tol.

fol. 536–526 v.

140.

1646, 6. prosince

Hans Kunerdt kupuje od Adama Wallische a Stenzela Krokera,²³² kurátorů potomků zes. Georga Herolta, ševcovskou lávku německého cechu, stojící vedle lávky Caspara Loserta.²³³ Kupní cena činí 150 tol., závdavek stanoven na 30 tol. a roční splátka na 10 tol. o Vánocích. „Wandelkauf“ stanoven na tol.

Svědék kupujícího: Adam Kunert.

Svědkové prodávajícího: Adam Wallisch, Stenzel Kroker.

Schváleno: 11. 12. 1646, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 11. 12. 1646.

Splátky uhrazeny: 12. 4. 1655 (1647–1652), 23. 3. 1656 (1653), 19. 4. 1657 (1654), 21. 5. 1659 (1655, 1656).

11. 12. 1646–12. 4. 1655 obdrželi Adam Wallisch a Stenzel Kroker, kurátoři, 90 tol.

23. 3. 1656–21. 5. 1659 obdrželi Jacob Rainolt a jeho manželka Justina²³⁴ 30 tol.

fol. 529–530

---

²³¹ Zde „Festnacht“, poslední den masopustního období (také fašanky) před Popeleční středou. Hildegard BOKOVÁ – Libuše SPÁČILOVÁ, *Stručný raně novohornoněmecký glosář k pramenům z českých zemí*, Olomouc, 2003, s. 140.

²³² Také Kra(c)ker.

²³³ Situována byla zřejmě na samém začátku, „Die ersten an der Thüren“.

²³⁴ Žena byla v posledním záznamu uvedena již jako zesnulá.

141.

1646, 17. prosince

Adam Hayder kupuje od Georga Sueba ševcovskou lávku náležející německému cechu. Kupní cena činí 154 tol., závdavek stanoven na 10 tol. a roční splátka je 10 tol. o sv. Martinu.

Svědkové kupujícího: Adam Kunert, Adam Kriebel.

Svědkové prodávajícího: Friedrich Plassner, Valten Willhan.

Schváleno: 18. 12. 1646, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 18. 12. 1646.

Splátky uhrazeny: 14. 7. 1650 (1647), 1. 12. 1650 (1648), 18. 4. 1652 (1649), 20. 9. 1656 (1651–1653), 23. 6. 1660 (1654), 19. 1. 1662 (1655), 30. 4. 1665 (1656), 10. 9. 1671 (1657–1660).

18. 12. 1646–18. 4. 1652 obdržel Valten Willhaan celkem 20 tol.

18. 12. 1646–10. 9. 1671 obdržel rentovní úřad celkem 123 tol. 33 g. 6 h. fol. 532–533 v.

142.

1646, 2. prosince

Caspar Gäber, hrnčíř, kupuje od Salomona Scholtze, kurátora dědiců zes.

Christoffa Siebenaicha, dům v Židovské ulici, stojící mezi domy Wentzela Fischera a Georga Tischlera. Kupní cena činí 360 tol., závdavek stanoven na 40 tol. na dva termíny po 20 tol. a roční splátka na 15 tol. o sv. Michaelu.

Svědék kupujícího: Lorentz John.

Svědék prodávajícího: Tobias Müller.

Schváleno: 29. 12. 1646, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 29. 12. 1646.

Splátky uhrazeny: 1. 7. 1649.²³⁵

29. 12. 1646 připadlo notáři 9 g., dále obdrželi Salomon Scholtz 11 tol. 27 g., Urban Hüller 3 tol.

29. 12. 1646–1. 7. 1649 obdrželi Wentzel Fischer celkem 10 tol. 18 g., Simon Friebel celkem 6 tol. 18 g.

1. 7. 1649 připadlo soudu 8 tol.

fol. 535–535 v.

143.

1646, 25. září

Merten Tscheuka²³⁶ kupuje od Johanna Knaufa a Caspara Haana, kurátorů dědiců zes. Conrada Eltenspergera, dům u kostela sv. Jana, stojící mezi domem Georga Omnigka a poustkou Hanse Rudezkyho. Kupní cena činí 125 tol., závdavek stanoven na 18 tol., na dva termíny po 9 tol., a roční splátka na 8 tol. o sv. Michaelu. „Wandelkauf“ stanoven na 20 tol.

Svědkové kupujícího: Georg Neugebauer.

Svědkové prodávajícího: Johann Knauf, Caspar Haan.

---

²³⁵ Částku hradila vdova Marina.

²³⁶ Také Martin Czeike, Tscheika.

Schváleno: 18. 1. 1647, za purkmistra Adama Mierky.

Závdavek uhrazen: 18. 1. 1647.

Splátky uhrazeny: 2. 9. 1651 (1648, 1649), 21. 1. 1653 (1650), 9. 1. 1654 (1651, 1652), 15. 7. 1655 (1653), 16. 3. 1657 (1654).

18. 1. 1647–2. 9. 1651 obdrželi Johann Knauf a Caspar Haan celkem 26 tol.

2. 9. 1651–16. 3. 1657 obdrželi: Wentzel Reichl²³⁷ celkem 16 tol. 96 g., Hans Wolff a Justina²³⁸ celkem 13 tol. 108 g.

9. 1. 1654–16. 3. 1657 obdržela Rosina Kutscherková celkem 9 tol. 60 g.

fol. 539–540 v.

144.

1647, 6. ledna

Peter Mossler, švec, kupuje od Wentzela Losky dům v Solné ulici, stojící v blízkosti tzv. českých lázní a domu zes. Floriana Melzera. Kupní cena činí 750 tol., závdavek stanoven na 50 tol. a roční splátka na 20 tol. o Hromnicích.

Dále má mít prodávající právo po tři roky využívat jednu místnost jako pracovnu/kancelář a komoru. „Wandelkauf“ stanoven na 30 tol.

Svědkové kupujícího: Martin Ohrzial, Thoman Piskorz, Mertten Lieber.

Svědkové prodávajícího: Bartholomei Loska, Georg Fischer.

Inventář: 1 perníkářská pec, 1 stůl, 1 šenkovní stůl, šenkovní lavice.

Schváleno: 18. 1. 1647, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 18. 1. 1647.

Splátky uhrazeny: 10. 9. 1648, 26. 4. 1649, 13. 12. 1650, 23. 3. 1651, 15. 2. 1652, 29. 4. 1653, 6. 3. 1654, 31. 5. 1655, 3. 6. 1656, 12. 7. 1657, 16. 7. 1658 19. 6. 1659, 19. 2. 1660, 23. 6. 1661, 14. 7. 1662, 6. 9. 1663, 25. 6. 1664, 17. 9. 1665, 23. 9. 1666, 9. 12. 1667, 5. 12. 1669 (1668), 25. 10. 1674.

18. 1. 1647–25. 10. 1674 obdrželi Wentzel a Agneta Loskovi celkem 195 tol.²³⁹

23. 3. 1651–16. 7. 1658 obdržel Hieronymus Loska²⁴⁰ člen „od dominikánů“ 29 tol. 7 g.

15. 2. 1652 obdrželi: Barthel Jaroschegk 7 tol. 9 g., Martin Rupkowski 5 tol. 9. g.

31. 5. 1655 obdržely: Ludmilla Richterová 10 tol., Mariana Piskorzová celkem 47 tol., rentovní úřad celkem 57 tol. 18 g.

19. 2. 1660–5. 12. 1669 vráceno Peteru Mosslerovi²⁴¹ 88 tol.

fol. 543–549 v.

145.

1647, 6. února

Michael Küntzelman kupuje od Petera Wilhelma a Samuela Willhelma, kurátorů Andrease Willhelma, potomka zes. Daniela Willhelma, dům mezi trhy, stojící

---

²³⁷ Také Reich, Reil.

²³⁸ Jmenovaná byla jednou z dědiček Conrada Etenspergera.

²³⁹ Agneta Losková byla od roku 1658 uváděna jako vdova.

²⁴⁰ Kazatel dominikánského řádu, syn Wenzela Losky.

²⁴¹ Jmenovaný zástupoval Esteru Hintové.

v blízkosti domů Lorentze Mazaka a Adama Wallische. Kupní cena činí 1000 tol., závdavek stanoven na 150 tol. na tři termíny po 100, 15 a 35 tol. a roční splátka na 25 tol. o sv. Janu. „Wandelkauf“ stanoven na 50 tol. Inventář: 1 šenkovní stůl a lavice, 1 trojnožka, 10 kádí a k nim náležející stůl s lavicí.

Svědkové kupujícího: Adam Mierka, Caspar Förster.

Svědkové prodávajícího: Andreas Kurz, Melchior Jachnigk, Samuel Willhelm.

Schváleno: 17. 2. 1647, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 17. 2. 1647, 9. 9. 1647, 4. 3. 1650.

Splátky uhrazeny: 4. 3. 1650, 16. 2. 1655, 9. 12. 1655, 3. 10. 1658 (1656–1658), 22. 1. 1660 (1659), 23. 11. 1660, 26. 1. 1662 (1661), 23. 1. 1664 (1662–1663), 11. 12. 1664, 9. 12. 1666, 9. 12. 1667, 3. 3. 1670, 13. 3. 1670 (1668, 1669), 11. 12. 1671 (1670, 1671), 23. 2. 1673 (1672), 11. 5. 1674 (1673), 13. 3. 1676 (1674, 1675), 18. 3. 1677 (1676), 14. 12. 1679 (1677, 1678). 17. 2. 1647–14. 12. 1679 obdržel Andreas Willhelm 682 tol. 21 g. 31 h. 16. 2. 1655–9. 12. 1655 obdržela Susanna Tschierná, roz. Mierková²⁴² celkem 11 tol.²⁴³

16. 2. 1655–13. 3. 1670 připadlo městské radě 15 tol.; u soudu zůstalo deponováno 13 tol. 7 g. 81 h., rentovní úřad obdržel celkem 125 tol. fol. 550–553 v.

146.

1647, 13. února

Georg Löchel, švec, kupuje od Caspara Förstera a jeho manželky Anny, zastoupené kurátorem Jacobem Srneckou, dům v Pekařské ulici, stojící v blízkosti domů Michaela Langer a Mertena Liebera. Kupní cena činí 600 tol., závdavek stanoven 100 na tol. a roční splátka na 25 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 50 tol.

Inventář: 8 kádí, 3 stoly, 1 čalouněná lavice, 2 dlouhé lavice, 3 šenkovní lavice, 10 šenkovních stolů.

Svědkové kupujícího: Merten Lieber, Peter Mossler.

Svědkové prodávajícího: Georg Gerlach, Jacob Srncka.

Schváleno: 15. 2. 1647, za purkmistra Georga Petrasche.

Závdavek uhrazen: 15. 2. 1647.

Splátky uhrazeny: 30. 4. 1648, 2. 5. 1653 (1649–1650), 7. 3. 1656 (1651, 1652), 12. 4. 1657 (1653).

15. 2. 1647–12. 4. 1657 obdržel Caspar Förster celkem 160 tol.

30. 4. 1648 obdrželi potomci Jacoba Thama²⁴⁴ dohromady 24 tol.

2. 5. 1653–12. 4. 1657 obdrželi: Adam Tham celkem 40 tol., Merten Waischka celkem 20 tol.

fol. 555–556

---

²⁴² Jmenovaná byla zastoupena Hansem Friesem. Jméno uváděno také v podobě Czierniová.

²⁴³ Částka připadla vzápětí dílem městské radě, dílem rentovnímu úřadu.

²⁴⁴ Jednalo se o Caspara, Reginu a Adama.

147.

1647, 12. února

Caspar Förster kupuje od Michaela Langer, zámečnicka, se souhlasem Margarethy Koletschkové,²⁴⁵ dům v Pekařské ulici, stojící v blízkosti domů Mertena Müllera a Caspara Forstera. Kupní cena činí 1050 tol., závdavek stanoven na 100 tol. a roční splátka na 25 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 50 tol. Dále je Margaretě Koletschkové smluvně zajištěno doživotní užívání výměnku, tvořeného obytnou místností a lázní v zadním traktu domu.

Svědkové kupujícího: Georg Gerlach, Michael Künzelmann.

Svědkové prodávajícího: Heinrich Wien, Leopold Teuber.

Schváleno: 15. 2. 1647, za purkmistra Georga Petrasche.

Inventář: 1 šenkovní lavice, 2 dřevěné stoly, 1 kamenná deska, 7 kádí.

Závdavek uhrazen: 15. 2. 1647.

Splátky uhrazeny: 19. 6. 1648, 16. 7. 1649, 19. 1. 1651 (1650), 7. 6. 1652 (1651, 1652), 21. 5. 1653.

15. 2. 1647–7. 6. 1652 obdržela Margareta Koletschková celkem 140 tol. 5 g. 4 h.

15. 2. 1647 ohlásil Michael Langer nárok na 50 tol. za cenu 41 tol.

27. 4. 1647 ohlásili Michael Langer a jeho manželka Barbara, zastoupena Friedrichem Wienem, nárok na 250 tol, splatný po 62 tol.

7. 6. 1652 připadlo městské radě 5 tol. a farnímu kostelu 5 tol., Georg Gerlach a Valten Willhaan obdrželi dohromady 10 tol.²⁴⁶ Dále ohlásily pohledávky po zes. Margaretě Koletschkové: Marina Ketzková na 25 tol.,²⁴⁷ Barbara Langerová na 25 tol.²⁴⁸

7. 6. 1652–21. 5. 1653 obdržela Anna Tomaschová celkem 30 tol.

18. 7. 1653 ohlásila Anna Billerová pohledávku na 227 tol. 18 g.²⁴⁹

18. 7. 1669 ohlásil Leopold Lehr, barvíř z Ratiboře, nárok na 10 tol.²⁵⁰ fol. 559–563 v.

148.

1647, 24. března

Barthel Taschner, kožešník, kupuje od Susanny, vdovy po Hansi Hoffmanovi, zastoupené Georgem Tzeuzigem a Adamem Kriebelem, dům v Popské ulici, stojící mezi poustkami Georga Lobergotha a Simona Bruera. Kupní cena činí 135 tol., závdavek stanoven na 5 tol. a roční splátka je 8 tol. o sv. Jiří.

„Wandelkauf“ stanoven na 20 tol.

Svědkové kupujícího: Barthel Heinrich, Hans Geisler.

Svědkové prodávajícího: Peter Schwan, Lorentz Lincke.

Schváleno: 9. 4. 1647, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 9. 4. 1647.

---

²⁴⁵ Také Koletzkéová.

²⁴⁶ Za výdaje obdržel dále Valten Willhan 5 tol.

²⁴⁷ Jmenovaná prodala pohledávku držiteli za 8 tol.

²⁴⁸ Jmenovaná byla zastoupená Jacobem Lesezkým, pohledávku prodala držiteli za 8 tol.

²⁴⁹ Billerová, rozená Tomaschová, byla zastoupena Georgem Billerem, pohledávku prodala držiteli za 60 tol.

²⁵⁰ Pohledávku mu prodal Georg Biller.

Splátky uhrazeny: 4. 9. 1649 (1648–1649), 27. 6. 1953 (1652–1653),
16. 11. 1656 (1654–1656), 1. 10. 1657, 17. 10. 1658, 10. 6. 1660 (1659),²⁵¹
20. 10. 1661 (1660, 1661), 3. 11. 1662.
9. 4. 1647–16. 11. 1656 obdržel rentovní úřad celkem 87 tol.
1. 10. 1657–3. 11. 1662 obdrželi: Anna Tzeuzigová celkem 24 tol.,
Adam Kriebel celkem 24 tol.
fol. 564–566

149.

1647, 9. dubna

Caspar Schwartz kupuje od Valtena Willhana, plnomocníka Petera Ferckela²⁵²
a Paula Richtera, věřitelů Simona Gramische, dům Simona Gramische v Solné
ulici, stojící v blízkosti domů Georga Lobergotta a Paula Lulaye. Kupní cena
činí 400 tol., závdavek stanoven na 50 tol., na dva termíny po 25 tol., a roční
splátka na 15 tol. o sv. Jiří. „Wandelkauf“ stanoven na 25 tol.

Svědék kupujícího: Melchior Jachnigk.

Svědkové prodávajícího: Paul Richter, Urban Hüller.

Schváleno: 10. 4. 1647, za purkmistra Paula Irmlera.

Závdavek uhrazen: 10. 4. 1647.

Splátky uhrazeny: 18. 6. 1654 (1648–1653), 9. 10. 1664 (1654–1657).

10. 4. 1647 obdrželi: soudní odhadce 22 g. 6 h., soudní notář 13 g. 6 h.,

Valten Willhan za poskytnuté náklady 2 tol. 30 g.

10. 4. 1647–18. 6. 1654 obdržel rentovní úřad celkem 136 tol. 12 g.

9. 10. 1664 obdržely: Ludmila Richterová 12 tol. 11 g. 9 h., Estera Fuhrmanová
70 tol., Ewa Plichtová²⁵³ 10 tol., z čehož po její smrti obdržel Martin Plichta
5 tol. a Margareta Plichtová 5 tol.²⁵⁴

fol. 567–570

---

²⁵¹ Splátky hradila Anna Taschnerová, vdova.

²⁵² Také Färkel.

²⁵³ Jmenovaná byla sestrou Estery Fuhrmanové.

²⁵⁴ Jmenovaní měli nadále nárok na 90 tol.

Osobní rejstřík

Osobní rejstřík se vztahuje k registům, odkazuje na jejich pořadové číslo. *Vklady označené písmenem jsou zařazeny následovně. A mezi vklady 28 a 29, B mezi vklady 33 a 34.*

- Abraham, Matthes, 94
Achtsenicht
(Achtzenicht, Achzenit)
  Barthel, 118
  Johann (Hans), 41, 109
  Pancraz, 6, 39, 40, 85, 87, 102,
  111, 114, 115, 116, 117, 118,
  119, 124, 126, 127, 128, 129,
  130
Achtsenichtová, Rosina, 126
Adam,
  Matthias (Matthes), 98, 133
  Paul, 115
Agrita, Matheus, 94,
Alberichter, Paul, 7
Albrecht, Caspar, 124,
Albrechtová, Anna, 101
Ambrosová, Catharina, 61
Anderle,
  Jacob, 59, 112
  Johann, 23, 39, 87
Anderlová, Barbora, 59
Andress, Georg, 124, 130
Andrys, Christoff, 130
Ansercula (Anserkula), Johann, 24
Ärtner, Joseph, 66, 113, 117
Ärtnerová, Anna, 29, 117
Augst,
  Heinrich, 19, 44, 79, 96, 97
  Christoff, 129
Augstová Estera, 96
Auss (Aust),
  Heinrich, 75, 87
  Johann, 87
Basselt (Bässelt), Hemann, 128
Basseltová (Bässeltová), Estera, 128
Begk, Geog, 78
Begková,
  Veronika, 78
  Wanda, 88
Behmerová, Ursula,
Berger, Paul, 61, 67, 85, 96, 97
Bergmann, Thomas, 37
Bergmannová, Margareta, 37
Bernek, Hans, 45
Bernhardt, Friedrich, 2, 23, 47
Beutner, Urban, 25
Beyer (Boyer), Heinrich, 112
Bilek (Bilegk, Bylek),
  Andreas (Ondra), 72, 107, 121
  Georg (Jirzi), 43, 120
Bileková, Anna, 120
Biller,
  Caspar, 85
  Georg, 85
Billerová,
  Anna, 147
  Susanna, 85
Bischoff, Johann (Hans), 29
Bischoffová, Anna, 29
Blaschková, Sara, 84
Bodensteyner, Matias, 120
Borschwitz, Michael, 113
Bortsch, Johann (Hans), 68
Breitkopf, Simon, A
Brendeler, Matthias, 3
Brendelerová, Dorothea, 48
Brodtko, Georg, 57
Bruer, Simon, 148
Brumowsky, Jan, 134
Böger, Heinrich, 57
Büttner (Bietner), Andreas, 100
Clement, Simon, 29
Conrad, Elias, 38
Cormanová, Regina, 87
Crux, Zacharias, 28

Czieslach (Cziasslach, Tschaschlach), Georg, 81, 101, 111
 Cziaslachová (Tschaschlachová), Maria (Marin(n)a), 101
 Czierkelbach, Hans, 121
 Dalbitius, Christian, 101
 Damky, Johann (Hans), 135
 Dehn, Wentzel, 26, 31, 55, 64, 66, 68, 83, 86, 93, 95, 113, 123, 124
 Dobisch, Johann (Hans), 40, 104
 Dominatzky, Matthias Dominicus, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 14, 15, 35, 45, 47, 48, 51, 73, 78, 122
 Duchocz, Zacharias, 11
 Dür, Johann (Hans), 111
 Eberlass, Emerich, 70
 Eberlassová, Anna, 70
 Eis(s)ert, Georg, 26, A, 65, 103, 111, 113
 Eisricht (Eisericht), Martin (Merten), 15, 74
 Eisrichtová, Anna, 29
     Marianna, 96
 Eltensperger, Conrad, 107, 143
 Engelhart, Caspar, 66
 Engelhartová, Anna, 113
 Fehman (Fähman), Johann (Hans), 60
 Ferchel (Ferkel. Förckel), Andreas, 105
     Peter, 149
 Fieber, Barthel, 74
 Fischer (Fysser), Georg, 75, 115, 135, 144
     Martin, 75
     Matthias (Matyss), 11
     Wentzel, 14, 22, 38, 44, 75, 84, 142
 Fischerová (Fysserová), Agnetha, 135
     Barbara, 11
     Catharina, 75
     Martha, 14
 Fojtik, Jirzik (Gyrzyk), 82
 Forcklová, Ester, 3
 Förster, Caspar, 145, 146, 147
 Försterová, Anna, 146
 Franck, Matthes, 40
     Heinrich, 116
 Francková, Catharina, 116
 Frantz, Balthasar, 45, 91, 118
     Caspar, 32
     Daniel, 89
     David, 32, 110
     Johann (Hans), 72, 126, 133
     Melcher (Melchior), 2, 32, 41, 59, 104, 105
     Wentzel, 126
 Frantzová, Ewa, 72, 116
 Freyer, Martin Sigmund, 85
 Friebel, Simon, 19, 35, 41, 48, 122, 132
 Friedel(l), Friedrich, 33, 34, 37, 57, 88, 100
     Heinrich, 49, 59, 81, 134
 Friedrich, Peter, 103
 Friess, Johann (Hans), 20, 68, 119
 Friessel, Valten, 68
 Fröwell, Melchior, 12, 70, 78, 87, 119
 Frühauf, Balthasar, 15
 Frühaufová, Susanna, 15
 Fuchs, Thobias, 38
 Fuhrman, Andreas, 113
 Fuhrmanová, Estera, 149
 Führling, Adam, 24, 45, 67
 Führlingová, Ewa, 24
 Füllauf, Georg, 65
     Michael, 121
 Gambke, Christoff, 57, 73, 87, 102
 Gebauer, Johann (Hans), 88, 96, 97
 Gebuhr, Georg, 2, 17, 34, 44, 61
 Gedeck, Andreas, 62, 125, 135
     Clement, 62
 Gedecková, Elisabeth, 130
 Geisler, Johann (Hans), 66, 134, 148
 Gelen, Matthias, 50

Gerlach,
     Georg, 12, 57, 68, 70, 71, 76, 79,
     87, 96, 100, 102, 119, 122, 126,
     127, 129, 146, 147
     Wentzel, 129
 Gerstenstiel, Thomas, A, 29, 66
 Gerstenstielová, Anna, 29
 Geschmadler, Herman, 3
 Gewusky, Adam, 41
 Gisberg, Georg, 15
 Gottschalk, Gabriel, 25, 107, 128
 Gottschalková, Barbara, 28
 Gräber, Caspar, 142
 Grämisch, Simon, 107
 Greuzel, Thomas, 129
 Griger, Thobias, 38
 Grodezký, Jan, 9
 Gross, Jacob, 39
 Grosser, Johann, 59
 Grämisch, Simon, 149
 Guldenhaarová,
     Catharina, 124
     Rosina, 124
 Gustmitell, Christof, 22
 Göblová, Susanna, 101
 Güttner, Andreas, 137
 Günter, Caspar, 93, 116
 Haan,
     Caspar, 108, 143
     Christian, 86
     Christoff, 101, 111
     Johann (Hans), 14, 16, 21, 24,
     26, 29, 30, 31, 41, 84, 86, 90,
     103, 104, 105, 106, 107, 108,
     109, 121, 123, 126, 130
 Haanová, Catharina, 84
 Habermann, Jacob, 41, 112
 Hamburger, Johann (Hans), 30
 Hanke, Marcus, 87
 Hankeová, Veronika, 87
 Hansen, Jacob, 106
 Hartling, Georg, 55
 Hartmann, Georg, 19, 29, 54, 74
 Hasrloch, Zacharias, 37
 Haupt, Andreas, 62
 Havel (Hawel), Johann (Hans), 38
 Hayder, Adam, 141
 Hecht, Matthias, 76
 Heidenreich (Heydenreich),
     Balthasar, 49
     Johann (Hans), 20, 28, 66, 74,
     113, 134
 Heidenwolff, Johann (Hans), 29
 Heidenwolffová, Barbara, 29
 Heinrich,
     Barthel, 86, 128, 132, 134, 148
     Caspar, 19
     Johann (Hans), 54, 86
 Heinrichová,
     Anna, 19, 117
     Justina, 56, 71
 Heinz, Michael, 91, 112, 118, 122
 Heisig, Andreas, 38
 Heister, Georg, 63
 Heisterová, Marina, 63
 Helman, Matthes, 14
 Helmanová, Ursula, 14
 Helmstätter, Fridrich, 123
 Henel (Hänel), Adam, 26, 86
 Henelová (Hänelová), Susanna, 86
 Heragk, Johann, 82
 Herol(d)t,
     Georg, 18, 22, 44, 53, 59, 60, 91,
     92, 111, 129, 140
     Thomas, 84
 Herol(d)tová, Regina, 87
 Her(d)t,
     Daniel, 96
     Georg, 93, 96
 Hertel, Georg, 32, 116
 Hertelová, Ewa, 72, 116
 Hess, Wentzel, 97
 Hetebogová, Salomena, 31
 Hetzer, Andreas, 41
 Hielbert (Hilbert, Hulpert),
     Augustin, 79
     Georg, 44, 96, 97
 Hielbertová,
     Catharina, 96
     Ester, 44
     Susanna, 96
 Hiemtschen, Elias, 136
 Hietze, Jacob, 71
 Hirsch, Georg, 139

Hlawaczek, Mykulass, 10, 11
 Hoffman,
     Johann (Hans), 148
     Joseph, 56, 90
 Hoffmanová, Susanna, 148
 Hoffmayer, Sebastian, 56
 Hofmeierová, Barbara, 121
 Holtzman, Michael, 48, 62, 73, 87,
 102, 105
 Holzenbecher (Holtzenbächer),
     Georg, 81
     Johann, 15
     Valten, 53
 Holzenbecherová (Holtzenbächer),
 Catharina, 16
 Hort, Daniel, 79
 Huebertová, Anna, 59
 Härová, Ewa, 117
 Höpfner, Thomas, 10
 Hüller,
     Johann (Hans), 64
     Melchior, 78
     Urban, 15, 49, 59, 74, 92, 14
     Valten, 99
 Irmmler (Ihrmler, Ihrmbler),
     Merten, 153
     Paul, 2, 6, 23, 60, 61, 62, 63, 64,
     65, 66, 67, 68, 84, 133, 148, 149
 Jachnigk, Melchior, 99, 125, 127,
 135, 137, 145, 149
 Jacob,
     Johann (Hans), 62
     Merten, 22, 45, 91
     Philip, 97
 Ja(c)kisch (Jokisch),
     Adam, 98
     Caspar, 114, 115
 Ja(c)kischová (Jokischová), Marina,
 114
 Jaksch, Caspar, 17, 32
 Jandaseck, Lorentz, 131
 Jandysegk, Lorentz, 9
 Jantur, Adam, 10
 Jaroschek, Bartholomeus (Barthel),
 20, 32, 49, 68, 74, 91, 98, 114, 116,
 118, 144
 Jaroschková, Dorothea, 20
 Jaschke, Johann, 21
 Jedeck (Gedeck, Jedek),
     Andreas (Andrys), 96
     Clement, 47
 Jedecková, Elisabeth, 96
 Jehnel (Jänel),
     David, 41
     Johann (Hans), 129
     Mathes, 129
     Wentzel, 129
 Jenich, Friedrich, 17
 Jiarziabek, Andreas, 109
 John,
     Adam, 69
     Georg, 131
     Lorentz, 11, 28, 58, 63, 113,
     117, 129, 134, 142
 Johnisch, Merten, 49
 Jokel, Urban, 10
 Justová, Barbara, 29
 Jäckel,
     Adam, 54, 55
     Balthasar, 8
     Lorentz, 27
     Wentzel, 34, 46, 93
 Jäger (Jeger), Andreas, 4, 72, 109,
 121
 Jänigk, Michael, 101
 Jäschke, Balthasar, 12, 119
 Jäschková, Catharina, 119
 Kail (Keyl, Khail, Kheil), Jacob, š,
 B, 106, 122
 Kantor,
     Frantz, 34, 77
     Georg, 17
 Kastner, Andreas, 12
 Kautz,
     Matthias, 67
     Martin (Merten), 3, 50, 51, 61,
     84, 136
 Ketzková, Marina, 147
 Kirchstein, Matthias (Mathes), 70,
 87
 Kirchner, Adam, 12, 82, 93
 Kitzler, Matthias, 45
 Klausman, Johann Bernhardt, 73
 Klein, Georg, 88

Kleinová, Susanna, 48
 Klippel, Valten, 71
 Klippelová (Klúppelová), Sibylla
 (Sibilla, Sybilla), 60, 97, 133
 Klos (Kloss. Klosse),
     Adam, 41
     Andreas, 121
     Esechiel, 122
     Frantz, 14
     Fri(e)drich, 22, 14, 40, 45, 85
     Salomon, 122
 Klossová, Justina, 87
 Klähr (Klehr, Kler),
     Johann (Hans), 48, 52, 103, 105
     Heinrich, 106
 Knauf, Johann (Hans), 24, 28, 106,
 113, 115, 143
 Kochová, Anna, 113
 Kolbe, Paul, 58, 76
 Koletschková (Koletzková),
 Margaretha, 147
 Kollert, Andreas, 35, 114
 Kopp, Gregor, 134
 Koscher, Andreas, 101
 Kosmanová, Regina, 138
 Kotschi, Georg, 58
 Kral,
     Andreas, 10
     Martin (Merten), 10, 115
     Wawrzinec, 10
 Kralová, Marina, 10
 Kraus, Matheus, 76
 Kreis (Kreisse),
     Georg, 86
     Jacob, 82
 Stephan, 47
 Kretschmer,
     Adam, 18, 53
     Johann (Hans), 111
 Kreusel (Kreusell, Kreysel),
     Paul, 136
     Peter, 5, 47, 56, 62, 125, 127,
     130
 Kriebel (Kribell, Krúbel), Adam,
 15, 53, 113, 117, 141, 148
 Kroker, Stenzel, 59, 87, 129, 140
 Krokerová, Susanna, 59
 Kruk, Kliment, 11
 Krziez, Hans, 1
 Krziske, Paul, 129
 Kröch, Johann (Hans), 133
 Kunerdt (Kunert),
     Adam, 18, 74, 80, 140, 141
     Johann (Hans), 140
     Martin (Merten), 113, 134
     Thobias, 87, 129
 Kunerdtová, Marina, 113
 Kunrad, Adam, 44
 Kunt, Martin, 34
 Kuntschig, Georg, B,
 Kuntz, Andreas, 33
 Simon, 1
 Küntzelmann, Michael, 145, 147
 Kurtz (Kurz),
     Andreas, 34, 37, 43, 44, 49, 52,
     53, 54, 55, 56, 57, 59, 67, 78, 79,
     80, 81, 86, 129, 131, 132, 138,
     145
     Georg, 3, 52, 67, 79, 105
     Johann (Hans), 80
 Kurzová, Magdalena, 129
 Kutscherková, Rosina, 143
 Körblinová, Anna, 113
 Kütel, Johann (Hans), 86
 Ladisch, Daniel, 39, 79, 98, 124
 Langer,
     Barthel, 110
     Michael, 57, 70, 108, 146, 147
     Wentzel, 41, 50, 51, 52
 Langerová, Barbara, 147
 Lanischová, Hedwiga, 66
 Lanová, Hedwika, 113
 Lasetzky,
     Jacob, 12, 18, 77
     Marcus, 87
 Leberwurst, Johann (Hans), 103
 Lech,
     Balthasar, 68
     Peter, 68
 Lehen (Lehn, Löhn),
     Georg, 17, 74, 129, 133
 Lehr, Leopold, 147
 Leider, Georg, 48
 Leporin, Heinrich, 129

Leupoldt, Melchior, 12, 78
 Leupoldtová), Estera, 121
 Lieber, Martin (Merten), 70, 144, 146
 Lincke,
     Jacob, 138
     Lorentz, 22, 38, 62, 89, 91, 125, 129, 130, 131, 139, 148
 Lind(t)ner,
     Georg, 28
     Wentzel, 52
 Lind(t)nerová, Marina, 52
 Lobergott (Löbergott), Georg, 39, 107, 113, 135, 148, 149
 Losert (Lozert),
     Adam, 129
     Caspar, 10, 82, 140
     Georg, 125, 130
     Johann (Hans), 21, 100
 Loska (Loschka),
     Barthel (Bartosch), 24, 144
     Hieronymus, 144
     Johann (Hans), 87
     Wentzel (Waczlaw), 10, 11, 82, 126, 144
 Losková (Loschková),
     Agatha, 68
     Agneta, 144
     Rosina, 87, 93
 Luck, Wentzel, 82
 Lulay, Paul, 25, 107
 Lundas (Lundes),
     Paul, 13, 25, 67, 78, 79, 105, 149
     Andreas, 78
 Lundasová (Lundesová), Marianna, 78
 Löchel, Georg, 101, 146
 Maior, Johann (Hans), 62, 125, 130
 Matthes, Elias, 119
 Mattheus, Eberhart, 108
 Matthias, Watzlaw, 83
 Mazagk (Mazak) von Ottenburgk,
     Georg, 7
     Lorentz, 61, 145
 Mazaková,
     Barbora, 48
     Regina, 51
 Mazare(g)k, Adam, 127
 Mel(c)ke, Hans, 27, 32, 45, 107, 118, 139
 Melker, Sebastian, 20
 Melzer,
     Daniel, 33, 50, 81, 84, 101
     Florian, 2, 144
 Melzerová, Catharina, 30
 Mennert, Johann, 15
 Menzelová, Judita, 102
 Mierka, Adam, 20, 30, 34, 60, 84, 134, 135, 136, 137, 143, 145
 Mierková, Susanna, 145
 Mikolaschová, Marina, 40
 Mítler, Ruprecht, 3
 Mitrasch, Johann, 107
 Mitschka (Mitschke),
     Peter Ludwigk, 2, 23, 47, 52, 126, 136
 Moser,
     Johann (Hans), 68
     Merten, 5
     Wentzel, 52
 Mosskopp (Mosskopf), Elias, 10146, 111, 126
 Mossler, Peter, 144
 Mratzny, Johann, 31
 Mährer, Johann, 76
 Mühlsteinová, Justina,
 Mühlstein, Jacob, 19, 102
 Mühlsteinová, Justina, 19, 102
 Müller (Miller),
     Gregor, 31, 38
     Christoff, 15
     Johann (Hans), 23
     Melchior, 7
     Merten, 57, 130, 147
     Thobias, 25, A, 38, 54, 56, 142
 Müllerová, Catharina, 57, 130
 Münglik, Jacob, 93
 Naschwitz, Simon, 113
 Naziegek, Adam, 27
 Neander,
     Balthasar, 1
     Melchior, 3
 Neanderová, Susanna, 3

Neiber (Neuber, Neyber), Paul, 5,
 16, 26, 59
 Neugebauer, Georg, 65, 105, 108,
 124, 127, 143
 Neyman,
     Abraham, 33
     Friedrich, 134
 Niedermaurer (Niedermahr,
 Niedermayer)
     Johann, 40, 104
 Niemlerová, Barbora Polyxena, 59
 Niessner, Georg, 58
 Niet(h)manová, Sabina, 10
 Nitschman, Paul, 34, 73
 Nolke, Johann (Hans), 116
 Nolle (Nohle, Nolli)
     Daniel, 20, 34, 83, 119
 Nowagk, Daniel, 138
 Obst (Martin) Merten, 135
 Obstová,
     Agnetha, 135
     Julianna, 135
     Justina, 135
 Oeler, Hans, 57
 Ohrzial, Martin, 144
 Omnigk, Georg, 108, 143
 Opatrzilová, Marina, 16
 Opi(t)z, Merten, 127, 135
 Opi(t)zová, Anna, 135
 Oselová, Catharina, 14
 Otkolková, 137
 Oto, Paul, 129
 Ottenburg, Reinhard, 96
 Ottenburgová, Catharina, 96
 Padel, Daniel, 83
 Pamwitz, Christoff, 38
 Panatschke,
     Adam, 109
     Matthias (Matthes), 77, 108, 134
 Pankraz, Matthes, 87
 Passchasta (Paschasio) Paschkas,
 Jeremias, 33, B, 34
 Pauer,
     Caspar, 91
     Paul, 94
 Pawlik, Andreas (Andrys), 10, 82,
 117
 Pechman, Thomas, 4
 Pechmanová, Justina, 4, 87
 Pelenthová, Marie, 139
 Pellican (Pelikan), Johann (Hans),
 24, 67
 Pellicanová (Pelikanová),
 Catharina, 67
 Peterka, (Peterek)
     Georg, 82
     Matheus, 82
     Thomas, 82
 Peterková, Catharina, 82
 Petrasch,
     Georg, 3, 23, 41, 51, 60, 69, 70,
     71, 72, 74, 75, 76, 77, 82, 83, 84,
     85, 87, 126, 139, 140, 141, 142,
     144, 147
     Heinrich, 41
     Johann (Joannes), 13
 Pfeiler, Matthias (Mathes), 53
 Pffegel,
     Stenzel, 73
     Thomas, 73
 Piegsa (Piechsa), Thomas, 127
 Pieskorek, Thomas, 18
 Pietsch,
     Ambrosius, 14, 136
     Bernhardt, 136
 Piglerová, Ludmila, 21
 Piskorz, Thomas, 81, 144
 Piskorzová, Mariana, 144
 Plassner (Plessner), Friedrich, 24,
 101, 141
 Plichta, Martin, 149
 Plichtová (Pflichtová),
     Ewa, 128, 149
     Margareta, 149
 Pohl,
     Caspar, 41, 75, 93, 116, 133
     Johann (Hans), 83, 115
 Poltzer (Polzer),
     Frantz, 35
     Wolf(f), 6, 35, 54, 64, 68, 122
 Porubsky, Mathes, 89
 Primbssdorf, Han(n)s, 137
 Pruskowská, 63
 Pruskowsky, 65

Pursch, Adam,
     Johann (Hans), 93
 Püschkittel, Peter, 6, 35
 Püschkittelová,
     Anna, 122
     Susanna, 6, 35
 Quetscher, Valten, 75
 Rainoldt (Reinold), Jacob, 59, 129,
 140
 Reinoldová, Justina, 59, 140
 Rausch, Salomon, 32, 105, 116
 Rehele,
     Johann, 1, 10, 22, 23, 24, 32, 35,
     37, 38, 41, 42, 73, 88, 89, 90, 91,
     92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99,
     100, 101, 102, 110, 125
     Johann Georg, 85
 Reichel (Reich, Reil),
     Mattheus (Matthias), 3, 4, 11,
     13, 17, 18, 19, 20, 25, 28, 33, 34,
     36, 41, 43, 120
     Samuel, 3
     Wentzel, 143
 Reichelová, Catharina, 3
 Reilbacher, Georg, 24, 104
 Richter,
     Georg, 42
     Paul, 46, 128, 149
     Wentzel, 3, 77
 Richterová, Ludmila, 144
 Rietz (Ritz), Jacob, 77
 Ritzová,
     Dorota, 77
     Susanna, 77
 Ritschel, Balthasar (Baltzer), 110
 Rokosch, Valten, 9
 Ronsky, Georg, 40
 Rosenberg,
     Georg Adam, 138
 Rosenlaschen, Georg, 62
 Rott (Roth), Johann, 24
 Rudeczky, Johann (Hans), 143
 Rudolf, Merten, 18, 73
 Rupkowski, Martin, 144
 Rzehorz, Georg, 3
 Römell, Christoff, 57
 Rüscher, Adam, 8, A
 Sallichová, Dorota,
 Salzman, Bartholomeus Rudolph
 (Barthel), 126
 Salzmanová, Anna, 126
 Sandel, Elias, 68
 Schalmoser, Michael, 117
 Schamarowská, 60
 Schat(t)ke (Schadtke),
     Gregor, 134
     Matthias (Matheus), 62, 72, 89,
     121, 122
     Thobias, 89
     Wentzel st., 14, 19, 21, 22, 38,
     48, 62, 64, 71, 72, 75, 81, 89,
     104, 121, 122, 125, 130
     Wentzel ml., 72, 89
 Schat(t)keová,
     Barbara, 134
     Rosina, 89, 121
 Scheli(c)ha, Wentzel, 40
 Scheller (Schölller),
     Georg, B
     Valten (Valentin), 2, 24, B, 40
 Schellerová (Schölllerová),
 Catharina, 33, 87
 Schidelková, Anna, 50, 51, 84
 Schiebert, Caspar, 70
 Schieklach, Paul, 22
 Schiepe, Jacob, 22, 139
 Schimková, Mariana, 22
 Schlachetzky,
     Paul, 13, 96
     Peter, 96
 Schlachetzká, Anna, 96
 Schlieska,
     Jan, 58
     Matthias, 58
     Thomas, 58, 139
 Schloelauth, Georg, 134
 Schluck, Merten, 15
 Schmidt (Schmied),
     Adam, 48, 132
     David, A
     Johann (Hans), 27, 28, 33, 34,
     46, 70, 111, 112, 113, 126
     Markus, 136
     Merten, 42

Urban, 43
 Schmidtová,
   Helena, 29
   Justina, 43
 Schneider, Michael, 94
 Schnel(l), Martin (Merten), 131
 Schnel(l)ová,
   Catharina, 131
   Marina, 131
   Rosina, 131
 Scholtz,
   Dittrich, 55, 123
   Georg, 117
   Heinrich, 6, 35, 122
 Salomon, 142
 Schrefel, Georg, 3
 Schuel, Merten, 9
 Schuster,
   Matheus, 73
   Paul,
 Schwan,
   Johann, 45,
   Peter, 17, 20, 27, 32, 35, 40, 45,
   49, 62, 69, 77, 110, 118
 Schwanová, Magdalena, 45
 Schwar(t)z,
   Caspar, 63, 149
   Georg, A, 36, 63, 99
   Johann (Hans), 63, 76, 85
 Schwarzová, Rosina, 63
 Schwerthut, Georg, 49
 Schwenssner,
   Caspar, 60
   Paul, 53
   Michael, 53
 Schwenssnerová,
   Barbara, 53
   Martha, 60
 Schöfer (Schefer), Merten, 3
 Schöferová, Barbara, 3
 Schön(e)feld, Samuel, 93
 Sedlnitzky, Christoff, 65
 Sercken, Jacob, 79
 Severini, Johannes, 81
 Seydel (Seidel),
   Caspar, 92,
   Elias, 18, 80, 85, 124
   Jacob, 124
 Siebenaych, Christoff, 2, 17, 20, 38,
 54, 81, 142
 Skalin, Anthony, 77
 Skrochowsky, Martin, 41, 129
 Skronská, Catharina, 124
 Slawaczek, Mykulass,
 Slesina, Albrecht, 81, 101
 Slifka (Sliwka),
   Johann, 60
   Thomas (Toman), 117
 Slowak, Thobias, 23
 Sperber, Paul, 54, 56
 Sperling,
   Adam, 59
   Andreas, 59
   Johann (Hans), 59
   Matthias, 59
   Peter, 5, 59
   Thobias, 59
 Sperlingová, Juliana, 59
 Spieler, Georg, 4
 Sporer, Caspar, 102
 Sprämer, Georg, 26
 Srncka, Jacob, 146
 Sruk(e), Jacob, 112
 Ssmid, Urban, 120
 Ssmidová, Justina,
 Stablowská, Helena, 7
 Stadtmüller, Friedrich, 133
 Starck, Christoff, 19, 26
 Steiner,
   Friedrich, 66
   Johann (Hans), 91
   Michael, 58, 70
 Steynerová, Rosina, 113
 Stenzel,
   Andreas, 96
   Marcus, 55
 Steppan (Stieppan), Jacob, 5, 16
 Stier, Peter, 73
 Stierhans, Jacob,
 Stipalla, Matthias (Mathes), 4
 Straka, Georg (Jura), 117
 Stürke, Thomas, 117
 Sturm, Wentzel, 28, 48
 Sub (Sueb),

Georg, 141
 Johann, 33, 60, 61, 81, 87, 100
 Paul, 81
 Samuel, 44, 92
 Tanniger, Wolf,
 Tanzel, Melchior, 18
 Taschner, Barthel, 4, 109, 113, 148
 Taschnerová, Anna, 113
 Tschiegk, Mathes, 19
 Terleutková, Marie, 39
 Teuber, Leopold, 147
 Tham,
     Adam, 146
     Jacob, 146
 Thamová, Regina,
 Thanas, Georg, 20
 Thanhäuser (Thanheuser), Matthias,
 13, 36, 86, 90
 Theliger, Johann (Hans), 53
 Thomass, Georg, 64, 89
     Christoff, 110
 Tietz, Jacob, 54
 Tietzner,
     Caspar, 71, 131
     Jacob, 132
 Tischler,
     Georg, 142
     Johann (Hans), 131
 Tolatzny, Adam, 31
 Tomaschová, Anna, 147
 Tommetz, Johann, 34
 Treudtler (Treutler), Andreas, 124
 Trubrig, Barthel, 78
 Tschander, Johann (Hans), 39, 40,
 103
 Tschaussig (Tschautzig), Georg, 21
 Tschepan, 84
 Tscheschel (Tschetschel), Michael,
 39
 Tscheuka, Merten, 143
 Tschiek, Matthias (Mathess), 19
 Tschierná, Susanna, 145
 Tschom, Hans, 124
 Tunckel, Caspar, 14
 Tychá (Hans), 131
     Barbara, 16
     Dorota, 16
 Töpfer, Johann (Hans), 24, 121, 130
 Überall,
     Caspar, 4
     Johann (Hans), 41, 59, 69
     Melchior (Melcher), 48
 Veickes, Matheus, 26
 Viehweger, Melchior (Melcher), 73
 Vogel, Steffan, 57, 84
 Wagner,
     Johann (Hans), 58, 60
     Jonas, 15
 Wagnerová, Susanna, 15
 Waldau, Merten, 1
 Wallisch, Adam, 44, 87, 92, 101,
 129, 134, 140, 145
 Wallischová, Catharina, 87
 Warkotschová, Hedwika, 55
 Wasuch, Christoff, 95
 Weickus, Matthias, 95
 Weigel (Weigl. Veigel),
     Paul, 70
     Thobias, 19, 71
 Weigert (Weickert),
     Georg, 65
     Johann (Hans), 36, 63, 131
 Weisensteiner (Weissensteiner),
 Matheus, 15, 35, 122
 Weiss, Matheus, 99
 Weisser, Thobias, 70, 117
 Wellegrant, Jacob, 14, 43
 Welzel, Georg, 92
 Wendel, Jacob, 14
 Wen(t)zel, Johann, 100, 102
 Wiehner, Andreas, 132
 Wien (Wiehn),
     Friedrich, 101, 108, 111, 113,
     123
     Heinrich, 147
 Wiesser, Matz, 4
 Wietke, Wentzel, 63
 Wil(l)helm (b),
     Andreas, 135, 145
     Daniel, 145
     Foltyn (Valentin), 82
     Peter, 47, 52, 58, 107, 121, 127,
     135, 145

Samuel, 52, 75, 79, 105, 135, 145
 Zacharias, 136, 137
 Willhelmová,
     Juliana, 135
     Martha, 136
     Veronica, 75
 Willert, Adam, 97, 104, 138
 Willhaan (Willhan, Wilhan),
     Valten, 15, 50, 51, 53, 57, 60, 63, 77, 91, 92, 94, 101, 111, 114, 116, 124, 127, 128, 133, 138, 141, 147, 149
     Valten ml., 135
 Willtirt, Carl, 50
 Winckler,
     Bernhardt, 22
     Erasmus, 17
     Johann (Hans), 22, 26
 Wincklerová, Marie, 26
 Windisch, Jacob, 115
 Winwey, Karl, 37
 Woyscha (Woyscha), Merten, 68
 Wolf (Wolff),
     Heinrich, 16
     Johann (Hans), 143
 Wotková,
     Estera, 124
     Hedwiga, 124
 Wranitschek (Wranitzek), Georg, 123
 Wranitscheková (Wranitzeková), Ewa, 123
 Würffel,
     Johann (Hans), 96
     Lorentz, 13
 Würffelová,
     Margareta, 36
     Susanna, 36
     Wurtzel, Lorentz, 34
 Zanzantek, Wentzel, 73
 Zeisler, Zacharias, 95
 Zeuzigh, Georg, 109, 148
 Zeuzigová, Anna, 148
 Zierckelbacher, Hans, 130
 Zierckelbacherová, Catharina, 130
 Ziganke, Johann, 1
     Heinrich, 2, 14, 61, 63, 79, 96
 Zuck, Georg, A

Prameny a literatura

Archiwum Państwowe w Opolu, fond Akta miasta Prudniku

Národní archiv v Praze, fond Česká dvorská kancelář

Österreichisches Staatsarchiv, fond Allgemeines Verwaltungsarchiv, fond Adelsarchiv, Adelsakten Reichkanzlei

Státní okresní archiv Opava, fond Archiv města Opavy

Zemský archiv v Opavě, fond Pozůstalost Josefa Zukala

Pavel KRISTIÁN z KOLDÍNA, *Práva městská Království Českého a Margkrabství Moravského*, s. d., s. 1. (1702, Brno).

Pavel Kristián z Koldína, práva městská Království českého, ed. H. Jireček, Praha 1876.

Listinář Těšínska (Codex diplomaticus Ducatus Tessinensis. Sbirka listinného materiálu k dějinám knížectví Těšínského), edd. E. Němec, E. Šefčík, 8, Český Těšín 1981.

Bartolomiej Groicki, Tytuły prawa majdeburaskiego, ed. T. Wasilewki, Warszawa 1954.

BAKALA, Jaroslav, *Příspěvek o vývoji měšťanského patriciátu v Opavě*, Časopis Slezského muzea B, 23, 1974, s. 20-37.

BIERMANN, Gottlieb, *Einnahmen und Ausgaben der Stadt Troppau im Jahre 1594*, Notizen-Blatt der historisch-statistischen Section der k. k. mähr.-schles. Gesellschaft etc., Brünn 1868, 6, s. 43-48, 7, s. 51-55.

BIERMANN, Gottlieb, *Geschichte des Herzogstümer Troppau und Jägerndorf*, Teschen, 1874.

BÖHRINGER, Walter, *Die Geschichte des Grundbuchs im Wandel der Zeiten*, in: Zeitschrift für das Notariat in Baden-Württemberg, 52, 1, 1986, s. 1-43.

BOKOVÁ Hildegard - SPÁČILOVÁ Libuše, *Stručný raně novohornoněmecký glosář k pramenům z českých zemí*, Olomouc, 2003.

BRIQUET Charles Moïse, *Les filigranes dictionnaire historique des Marques du Papier*, s. 1., 1907.

ČAREK, Jan, *Městské a jiné úřední knihy archivu hlavního města Prahy*, Praha 1956, zvl. s. 25-26.

DEMELIUS, Heinrich, *Österreichisches Grundbuchrecht. Entwicklung und Eigenart*, Wien 1948.

ENS, Faustin, *Das Oppaland*, 1-4, Wien, 1835-1836.

FRIEDRICH, Gustav, *Rukověť křesťanské chronologie*, Praha, 1934.

FUKALA, Radek, *Sen o odplatě – drama třicetileté války*, Praha, 2005.

GEBAUR, Josef – ŠRÁMEK, Pavel, *Náměstí a ulice města Opavy. Historický místopis*, Opava, 1990.

GOJNICZEK, Waclaw – SPYRA, Janusz, *Cieszyn w czasach nowożytnych 1528-1848*, Cieszyn 2010.

GRIMM, Jacob – GRIMM, Willhelm, *Das deutsche Wörterbuch*, 1854-1971 (München 1999).

Grundlagen für ein neues Europa. Das Magdeburger und Lübecker Recht in Spätmittelalter und Früher Neuzeit, edd. H. Lück, M. Puhle, A. Ranft, Köln-Weimar-Wien 2009.

HAMMER, Erwin, *Die Geschichte des Grundbuchs in Bayern*, München-Pasing 1960.

HANZAL, Josef, *Současný stav a úkoly studia českých pozemkových knih*, Sborník archivních prací, 14, 1964, s. 39-56.

HEINRICH, Mikuláš, *Pozemková kniha města Opavy (1640-1647)*, FPF SU v Opavě, Opava 2011.

HLAVÁČEK, Ivan – KAŠPAR, Jaroslav – NOVÝ, Rostislav, *Vademecum pomocných věd historických*, Praha 1993.

HOSÁK, Ladislav, *Historický místopis země Moravskoslezské*, Praha 2004.

HRUBÁ, Michaela, *Zvonění na sv. Alžbětu. Odras norem a sociální praxe v životních strategiích měšťanek na prahu raného novověku*, Praha 2011, s. 86-102. Zde i přehled literatury.

CHOCHOLÁČ, Bronislav, *Pozemkové knihy - neprávem opomíjený historický pramen*, in: *Historie a současnost veřejné správy. (Sborník příspěvků z vědecké konference)*, Brno 1993, s. 8-11.

CHOCHOLÁČ, Bronislav, *Selské peníze. Sonda do finančního hospodaření poddaných na západní Moravě koncem 16. a v 17. století*, Brno 1999.

INDRA, Bohumír, *Konváři a zvonáři v Olomouci a v Opavě od počátku 16. do poloviny 17. století*, Časopis Slezského muzea, sér. B, 26, 1977, s. 58-76.

INDRA, Bohumír, *Míry a váhy ve Slezsku a jejich redukce*, Slezský sborník, 60, 1962, 324-350, 475-497.

INDRA, Bohumír, *Opavská papírna*, in: Opava. Sborník k 10. výročí osvobození města, Ostrava, 1956, s. 165-190.

JERDYNIAK, Zbigniew, *Acta gruntowe jako źródło do dziejów Zabrzea i okolicznych miejscowości*, in: Kultura prawna w Europie Środkowej, red. A. Barciak, Katowice 2006, s. 155-163.

KANDUTSCH, Gerit, *Die Grundbuchsentwicklung in Österreich*, Dissertation, Karl-Franzens-Universität Graz, Rechtswissenschaftliche Fakultät, Graz 1995.

KOCHER, Gernot, *Privatrechtsentwicklung und Rechtswissenschaft in Österreich*, Wien-Köln 1989.

KORBELÁŘOVÁ, Irena, *Dominační z Karlsbrunn. K osudům a životnímu stylu slezských erbovních měšťanů barokní doby*, Acta historica Silesianae Opaviensis, 4, 2011, s. 51-75.

KORBELÁŘOVÁ, Irena – DLUHOŠOVÁ, Radmila, *Family Strategies of Burgher Elites of Opava in the Period of Religious Transformation*, Mesto a dejiny, 1, 2012, č. 1-2, s. 149-157.

KORBELÁŘOVÁ, Irena, *Urbář města Opavy z roku 1645*, Opava. Sborník k dějinám města, 2, 2000, s. 39-41.

KREUZINGER, Erasmus, *Opavská kronika staré a nové doby*, 2002.

KÜBEL, Paul, *Die geschichtliche Entwicklung der Grundbücher in Österreich*, Seminararbeit, Universität Wien, Wien (1946).

MAASBURG, Friedrich von, *Die Entwicklung des Institutes der öffentlichen Bücher in Böhmen*, Prag 1877.

MATLAS, Pavel, *Měšťanské nemovitosti opavské (od konce války třicetileté do požáru roku 1689)*. Diplomová práce FPF SU v Opavě, Opava 1999.

MLČÁK, Leoš – ŠRÁMEK, Pavel, *K dílu opavských renesančních zvonářů*, Časopis Slezského zemského muzea, sér. B, 49, č. 3, 2000, s. 232-246.

MÜLLER, Karel – ŽÁČEK, Rudolf a kol., *Opava. Historie. Kultura. Lidé*, Opava 2006.

PALÁT, Jiří – ŠRÁMEK, Pavel, *500 let výroby papíru v Českém Slezsku (1507-2007)*, I-III, Časopis Slezského zemského muzea, sér. B 56, 2007. s. 15-32; 97-117; 193-215.

PETERKA, Jiří, *Pozemkové knihy města Hradce nad Moravicí z let 1678-1749*, Opava, 2002.

Polski słownik archiwalny, Warszawa 1952.

PRASEK, Vincenc, *Organisace práv magdeburských na severní Moravě a ve Slezsku*, Olomouc 1900.

- PRAŽÁK, Jiří, *O diplomatické metodě studia městských knih*, Archivní časopis 3-4, 1953-1954.
- PROCHÁZKA, Vladimír, *Česká poddanská nemovitost v pozemkových knihách 16. a 17. století*, Praha 1953.
- ROUBÍK, František, *Pravidla pro vydávání pramenů k novějším dějinám (16.-20. stol.)*, Archivní časopis, 7, 1957, s. 59-65.
- SEDLÁČEK, Richard, *Ruční papírna ve Velkých Losinách 1596-1996*, Velké Losiny 1996.
- Slezsko v dějinách českého státu*. II. FUKALA, Radek – KORBELÁŘOVÁ, Irena – OLŠOVSKÝ, Jaromír – UHLÍŘ, Dušan – ŽÁČEK, Rudolf, 1490-1763, Praha 2012.
- SPÁČILOVÁ, Libuše, *Olomoucký písař Jindřich Polan a jeho soudní řád z roku 1550*, in: Problematika historických a vzácných knižních fondů Čech, Moravy a Slezska, 13. ročník odborné konference (2004), <http://www.vkol.cz/cs/aktivity/konference-a-odborna-setkani> (13. 8. 2013).
- ŠEBÁNEK, Jindřich – FIALA, Zdeněk – HLEDÍKOVÁ, Zdenka, *Česká diplomatika do roku 1848*, Praha 1971.
- ŠTĚPÁN, Václav, *Der Troppauer Stadtschreiber Heinrich Polan von Polandorf und sein Sohn Amand*, in: Oberschlesische Dichter und Gelehrte vom Humanismus bis zum Barock, ed. G. Koselek, Bielefeld 2000, s. 247-253.
- ŠTŮVÍČEK, Ivan a kol., *Zásady vydávání novověkých historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti*, Praha 2002.
- TUREK, Adolf, *Přehled vývoje národnostních poměrů v Opavě do poloviny 19. století*, in: Opava, sborník k 10. výročí osvobození města, 1956, s. 87-95.
- VOJTÍŠEK, Václav, *O studiu městských knih českých*, in: Výbor z rozprav a studií, Praha 1953, s. 52-85.
- VOLF, Miloslav, *Vývoj gruntovní knihy ve světle zákonů a hospodářských instrukcí*, Zprávy českého zemského archivu 8, 1939, s. 43-108.
- WANN, Wolfgang, *Aus Troppaus kaufmännischer Vergangenheit*, Troppau 1934.
- WEBER, Mathias, *Die schlesischen Landesordnungen der Frühen Neuzeit*, Köln-Weimar-Wien 1996.
- WEISS, Egon, *Zur Geschichte des Realfolium und des Hauptbuchsystems in Österreich*, in: FS ABGB II, Wien 1911, s. 515-537.
- ZINCKEN, Georg Heinrich, *Algemeines oekonomisches Lexicon*, Leipzig, 1731.
- ZUKAL Josef, *K dějinám opavské radnice*, Věstník Matice opavské, 6, 1896, s. 20-22.
- ZUKAL, Josef, *Beiträge zu Hauser und Bürgerchronik der Stadt Troppau (Zwischenmärkten Oberring und Niederring)*, Zeitschrift für Geschichte und Kulturgeschichte Österreichisch-Schlesiens, 16, 1921, s. 83-120.

ZUKAL, Josef, *Cech "moravských" ševců v Opavě*, Věstník Matice opavské, 2, 1892, s. 45-47.

ZUKAL, Josef, *Český kostel a česká škola v Staré Opavě*, Věstník Matice opavské, 15, 1907 s. 59-77.

ZUKAL, Josef, *Das Criminalregistr des Stadtgerichtes zu Troppau für die Jahre 1643-1670*, Zeitschrift des Vereins für Geschichte und Alterthum Schlesiens, 14, 1878, s. 532-557.

ZUKAL, Josef, *Das Stadtgebiet von Troppau am Ende des 17. Jahrhunderts*, Zeitschrift für Geschichte und Kulturgeschichte Österreichisch-Schlesiens, 1, 1905-1906, s. 51-66.

ZUKAL, Josef, *Paměti opavské. Črty kulturní a místopisné*. Výběr, ed. K. Müller, Opava 1992.

ZUKAL, Josef, *Polanové z Polansdorfu. Památná rodina opavská 16. věku*, Časopis Matice moravské, 51, 1927, s. 99-123.

ZUKAL, Josef, *Z nejstarších matrik opavských*, Věstník Matice opavské, 7, 1897, s. 15-17.

Rezumé

Market Register of the Town of Opava. The Edition of Regests – Contribution to the Studies of Cultural History and Private and Public Strategies of Burgher Society

In the Czech Lands the Land Registration Books (German *Grundbücher*, *Kaufregister*, *Kaufbücher*) used to be kept by particular authorities for the purpose of recording the changes of property and thus securing the rights of individuals towards real estate of urban or country rural character (houses, lands, homesteads). They were formed in connection with the spread of the German Law of Emphyteusis and the stabilisation of urban legal areas. In Bohemia, Moravia and some parts of Silesia (especially Opava, Krnov and Těšín regions) they belonged to highly developed legal and administration tools no later than in Middle Ages (towns) or Early Modern period (rural villages/dominia).

In historiography, Land Registration Books belong to important and widely exploit sources that are really irreplaceable when researching older economic and social history of towns and villages, when reconstructing settlements from the point of view of topography and building history as well as when carrying out genealogical research. Recently, they have been used more and more frequently in the context of study of cultural-historical aspects of everyday life. They provide a large amount of information considering material culture (household, catering, clothing) as well as considering the issues of family, gender and interpersonal relations, property, private and even universally social/political strategies of the members of urban/rural society.

In Opava, in accordance with the conventions of Magdeburg Law, the record keeping of proprietary changes of real estate acquired the form of market registers where the contracts of sale validated by the town council were recorded and consequently also all the records connected with these contracts (as well as those connected with concerned real estates and business/financial transactions connected with them). These were most frequently records concerning payment of deposits, quittances, notifications of debt claims and their settlements and so

on. Given the developed administration practice of the centre of the Principality of Opava, market registers or their analogues were apparently kept in Opava no later than towards the end of Middle Ages already, and without doubt from the restoration of the town records after the fire of 1556. It cannot be securely determined whether the entries of validations were compulsory for the buyers/sellers.

The presented publication makes the entries of the oldest surviving market registers of the town of Opava available in the form of regesta. Market registers covering the period of 1640-1647, with references to the year 1636 and accompanying records to the year 1680, include 149 numbered records and two more records marked alphabetically. The regesta are arranged chronologically in accordance with the internal structure of the original. Each regest is composed of the abstract of the contract (validation of the contract) and basic information concerning payments with property transfer of the negotiated items (deposit, quittance), notifications of debt claims and their settlements, inventory, etc. The regesta is completed with personal index.

Překlad: PhDr. Radmila Dluhošová, Ph.D.

Trhová registra města Opavy (1640-1647)

Regestář - příspěvek ke studiu kulturních dějin
a privátních a veřejných strategií měšťanské společnosti.

Mikuláš Heinrich – Irena Korbelářová

Vydala: Slezská univerzita v Opavě

Sazba, obálka: Dušan Dluhoš

Tisk: OPTYS, s.r.o.

ISBN: 978-80-7248-916-9

Opava 2013